

111 கட்டளைகள்
யாகவா முனிவரின்

பாகம்
1

ஆதி வேதநாயகன்
யாகவா முனிவரின்
111 கட்டளைகள்

முதல் பாகம்

சத்யம் சாந்தி பிரணம்
சாந்தி சத்யம் பிரணம்
வசி வசியந்தம் வசியந்தஹா

யாகவா - வசியா அறக்கட்டளை
தாம்பரம் வேளச்சேரி பிரதான சாலை, மேடவாக்கம்,
சென்னை - 601 302. தொலைபேசி : 2277 1188

உரிமை : யாகவா - வசியா அறக்கட்டளை :

முதல் பதிப்பு	:	1988
இரண்டாம் பதிப்பு	:	02-03-2004
நூல் வடிவம்	:	கிரௌன் 1/8 அளவு
தாளின் தன்மை	:	70 ஜிஎஸ்எம் பெலாப்பூர்
எழுத்தின் அளவு	:	12 புள்ளி
மொத்த படிகள்	:	1000
பைண்டிங்	:	பர்ஃபெக்ட்
கணிப்பொறி	:	வின் கிராபிக்ஸ் சென்னை - 12
அச்சிட்டோர்	:	திரிபுரம் அச்சகம், சென்னை - 12, தொ.பேசி : 2642 6165

ஓசக்தி அம்மாள்
யாகவா முனிவரின் தாயார்

முக்கிய அறிவிப்பு

"அருளாளர் யாகவா முனிவரின் 111 கட்டளைகள்" – என்ற இந்நூலின் ஒரு பகுதியையோ அல்லது கருத்துகளையோ அறக்கட்டளையின் முன் அனுமதி இன்றி "யாவரும், எக்காலத்தும், எம்மொழியிலும் எடுத்தாளக் கூடாது என்று அறிவுறுத்தப்படுகிறது. மீறுவோர் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

யாகவா - வசியா அறக்கட்டளை
தாம்பரம் வேளச்சேரி பிரதான சாலை, மேடவாக்கம்,
சென்னை - 601 302. தொலைபேசி : 2277 1188

நன்றியறிவிப்பு

எனது கருத்துக்களை அவ்வப்பொழுது எடுத்து எழுதிய திருமதி. மோகனா பார்த்தசாரதிக்கும், நூல் வடிவம் தாங்கி வெளிவரப் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்ட வேளச்சேரி தஞ்சை பசுபதி அவர்களுக்கும் எனது ஆசிகள், இந்நூலை வெளியிட்ட திரிபுரம் அச்சகத்தாருக்கு எனது நன்றி.

யாகவா முனிவர்
யாகவா - வசியா அறக்கட்டளை

முன்னுரை

உலகில் வாழும் மக்கள் யாவரும் உண்மையை உணர வேண்டும். உள்ளதை அறிய வேண்டும். யாகவா முனிவர் என்கின்ற இவர் யார்? ஏன் இவ் யுகத்தில் தோன்றினார்? இவரால் இவ்வுலகம் பெற்ற பயன் யாது? இவர் இவரா? என்பதை யாவரும் தெளிவாக உணர வேண்டும்.

நட்சத்திரங்களின் கட்டளைகளை ஏற்று பறவைகளுடன் பழகி, பலரின் அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும், வணக்கத்திற்கும் உரியவராக வளர்ந்து வரும் இவர் இன்று சென்னை வேளச்சேரி மேடவாக்கத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார். மகான் என மக்கள் பலரால் போற்றப்படும் இவர் மலையில் மாயமாய் தோன்றினவர் இல்லை, காட்டினில் கண்டெடுக்கப்பட்டவர் இல்லை. கடலலையின் மீதும் மிதந்து வந்தவரில்லை. தாயின் வயிற்றில் வளர்ந்து தரணியில் பிறந்தவர். நெல்லை மாவட்டம் அம்மன்புரம் தான் முனிவர் அவர்கள் அவதரித்த இடம். 1941-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் இரண்டாம் நாள் இலக்குமணன் நாடார் அவர்களுக்கும், இசக்கி அம்மையாருக்கும் இரட்டையரில் இளையவராக அவதரித்தார். தாய் தந்தையார் தம் மக்களை இராம - வட்கமணர் என்றே அழைத்தனர்.

குழந்தைப் பருவத்திலும், பிள்ளைப்பருவத்திலும் பல துன்பங்களுக்கு ஆளானாலும் பார்த்தவர் யாவரும் பொறாமைப்படும்படியே இளையபிள்ளை வளர்ந்தார். பெற்றவர் தன் பிள்ளையின் தனித்தன்மையை நன்கு உணர்ந்து பாதுகாத்தார். பிள்ளைகள் இருவரும் உரிய வயதில் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டனர். ஆனால் பறவைகளின் தோழனாக வளர்ந்தவர் பள்ளியை மறந்து,

அவைகளுடன் பகலெல்லாம் சுற்றுவதிலேயே தான் இன்பம் கண்டார். இவ்வலகில் இவர் கண்ட துன்பங்கள் ஏராளம், என்றால் இவருக்கு உதவியதும் யார்? இவர் இன்பம் என்பதை எங்கு கண்டார்? இங்கிருந்து எவ்வாறு அவர் மேலுலகை அறிந்தார்? என்பனவற்றை உலக மக்கள் சிந்தித்து அறிய வேண்டும் என்றுதான் இவை எழுதப்படுகின்றன.

அரக்கன், அசுரன், தடாயன், அவன் மாயைகள் எனப்படும் 21 இராட்சர்கள் இவ்வலகை அழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 5000 ஆண்டுகளாக உலகில் அவர்கள் மேலுலகிற்கும் உள்ள வழி அவர்களால் அடைக்கப்பட்டிருந்தது, இவ்வலகையும், இவ்வலக மக்களையும் காக்க பிறவி கொண்டு வந்த முனிவர்களும், ஞானியர்களும், இவர்களால் இங்கேயே சிறை வைக்கப்பட்டனர். பிரபஞ்சங்களின் வழி அடைக்கப்பட்டதாலும், முனிவர்களும், ஞானியர்களும் சிறைவைக்கப்பட்டதாலும், இனி தானே உலகில் பிறவி கொண்டால்தான் அவர்களை அழித்து, உலகையும், பிரபஞ்சங்களையும் காக்க இயலும் என எண்ணி 5000 ஆண்டிற்கும் முன் இவ்வலகில் நுழைந்தவர் இவ் யாகவா முனிவர், கற்பனையென்றோ, கனவு என்றோ, கதை என்றோ எவரும் நினைக்க வேண்டாம். நடந்தவைதான் திறனாக எழுதப்படுகின்றன என்பதை யாவரும் உணர வேண்டும்.

இவர் பிறவியின் இரகசியம், அவர் முழு வெற்றியும் அடைந்த பின்னரே வெளியிடப்பட்டது. இடையிலும், சிறு வயதிலும் இவர் ஓரளவு அறிந்திருந்தாலும் முழுமையும் அறிந்திருக்கவில்லை. அப்படியே அவர் உணர்ந்தாலும் அதை வெளியில், உலக மக்கள் எவரிடமும் (பெற்ற, தாய்,

கட்டிய மனைவி, உற்றார், சுற்றார், நெருங்கிய நண்பர்) கூற இவர் அனுமதிக்கப்படவில்லை, என்றாலும் அவரை அறிந்தவர் எல்லோருமே அவரின் தனித்தன்மையை அறிந்திருந்தனர், உணர்ந்திருந்தனர். அடிக்கடி அவர் தான் மனிதனல்ல என்று மட்டுமே கூறுவார். அதனையும் விளையாட்டாகவே கூறுவார். முனிவர்கள் மூவரும், (தன முனிவர், தவ முனிவர், தர்க்க முனிவர்) மாயைகளும், பறவைகளும் நட்சத்திரங்களும் இவ்வலகில், இவ்வலக ம க் க ளி ன் க ண் க ளு க் கு ம் , அறிவிற்கும் புலப்படாவண்ணம் கட்டளையுமிட்டு, கதையும் கூறி, துணை நின்று, வழி நடத்தி இவரை வெற்றி பெறச் செய்தனர், 1986-ல் தன் 45வது வயதில் தன் பிறவியின் முழுமையை இவர் அடைந்தார்.

சிறு வயதில் பள்ளிக்கு ஒழுங்காக செல்லாததாலும், நன்றாக படிக்காததாலும் ஆசிரியரிடமும், வீட்டில் சகோதரர்களிடமும் அடிபட்ட நாட்கள் பல உண்டு. படிப்பு தான் இல்லையே தவிர மற்ற வீரதீர விளையாட்டு போட்டிகளில் பரிசு பெறும் திறமை மிக அதிகமாக இருந்தது. அவரது பள்ளி படிப்பு இரண்டாம் வகுப்புடன் நிறுத்தப்பட்டது. அவருடைய ஒன்பதாவது வயதில் தாய் மண் சுமக்க கூலி வேலைக்கு பிள்ளையை அனுப்பினார், (தந்தை இவரது ஆறாவது வயதில் இறந்து விட்டார்) ஒரு நாளைக்கு இரண்டணா கூலி. காலை பத்து மணிக்கு எள்ளு பிண்ணாக்கும், சோறு வடித்த கஞ்சியும் தான் உணவாகக் கிடைக்கும். பின் அறுவடைக்குச் சென்றார். 1/4 ஆள் கூலி, அதாவது ஒரு ஆள் கூலி பத்து படி நெல் என்றால் இவரது கூலி 2 1/2 படி நெல் ஆனால் அந்நாட்களில் இவரது வேலை செய்யும் ஆற்றலைக் கண்டு மற்றவர்கள் திகைப்பார்களாம். அப்படி வேகமாக

வேலை செய்யும் திறன் இவருக்கு இருந்திருக்கிறது, அவை யாவுமே மாயைகளின் உதவியே என்ற அவர் கூறுவார். அக்காலங்களில் இவர் பட்ட துன்பங்கள் ஏராளம். உதவி செய்ய உறவினர்கள் எவரும் வரவில்லை. உடுக்க உடையின்றி, புதியது எடுக்க வழியின்றி, தாயாரின் கிழிந்த வெள்ளை சேலைகளையே துண்டுகளாக கிழித்து உடுத்த நாட்கள் ஏராளம். நினைவு தெரிந்த நாட்கள் முதல் இவர் அடைந்த துன்பங்களை இவர் இன்று வரை மறக்கவில்லை, அடிக்கடி அந்நிகழ்ச்சிகளை நெருங்கி பழகும் எவரிடமும் கூறுவார். தான் எழுதிய புத்தகங்களிலும் எழுதியுள்ளார் இப்படி அவர் கூறுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதையும் அவரே கூறுகிறார். அதாவது பிரபஞ்சங்களில் முதன்மையான இடத்தில் மிக உயரத்தில் இருக்கும், தாயார் உணர்ந்து இருந்தும் இப்படி துன்பம் பட்டார் என்றால் சாதாரண உலக மக்களாகிய நம் நிலை என்ன என்பதை நாம் உணர வேண்டும் என்பதற்கே தாம் கூறுவதாக கூறுவார்.

அதிக வீரம் கொண்டிருந்த இவரை மற்றவர்கள் மல்லன் என்று அழைத்தனர். எவ்வளவு பெரிய மரங்களிலும் சாதாரணமாக ஏறுதல், மரம் விட்டு மரம் தாவுதல் இவை இவருக்கு விளையாட்டு இப்படி ஊர் சுற்றிக்கொண்டு, வம்புகளை இழுத்துவரும் பிள்ளையை தாய் கண்டித்த நாட்கள் பல உண்டு.

ஊரில் இவரது தொல்லையினை பொறுக்க முடியாத தாய் இவரை சென்னைக்கு அனுப்பி வைத்தார். சென்னையில் பதினாறு பேருக்கு தினமும் சமையல் செய்து போடும் வேலை மாத சம்பளம் ஐந்து ரூபாய். ஆனால் இரண்டு வருடங்களில் சென்னையும் வெறுத்து விட்டது. மீண்டும் ஊரிடல் பழைய வாழ்க்கை

ஆரம்பமாயிற்று வேட்டையாடுதல் இக்காலங்களில் இவரது சிறந்த பொழுதுபோக்காக இருந்து இருக்கிறது என்றாலும் துன்பம் இவரை விட்டு நீங்கவே இல்லை இவ்வுலகை காக்கவந்த இவர் அடைந்த துன்பங்கள் ஏராளம். அக்காலங்களில் இவ்வுலக மக்கள் இவருக்கு உதவினார்களா என்றால் இல்லை இவரது மாயைகளே இவருக்கு கடைசி வரை துணை நின்று காத்தன என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

மீண்டும் கஷ்டத்தால் பம்பாய்க்கு, கடைக்கு வேலைக்காரனாக சென்றார். பல ஆண்டுகள் கடையில் வேலை செய்தார் தன் சகோதரனையும் பம்பாய்க்கு அழைத்து இருவரும் ஒரே கடையில் வேலை செய்தனர் பின் சகோதரர்கள் இருவரும் தங்கள் முயற்சியினால் சொந்தமாக கடை ஆரம்பித்தனர் சில வருடங்களில் பம்பாயை வெறுத்து மீண்டும் அவர் நெல்லைக்கே திரும்பிவிட்டார்.

துன்பத்தின் நடுவில் திருமணம் முடிகிறது. திருமணத்தால் அனைவருடனும் மனவேறுபாடு ஏற்பட்டதால் பல துன்பங்கள் மேலும் மேலும் தொடர்ந்தன. இவ்வளவு துன்பங்களுக்கும் காரணம் தடாயனே என்பதை இப்போது அவர் உணர்ந்து கொண்டார், ஆனால் அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை எனவே துன்பத்தால் மனம் கலங்கும் காலங்களில் அவரது காதில் எப்போதும் ஒலிக்கும் அந்தக் குரல் ஆறுதல் அளிக்கும் "பொறுமைதான் தேவை பயம் வேண்டாம். நாங்கள் உடன் இருக்கிறோம். எப்படியும் காப்போம். நீர் மிக உன்னத நிலையில் இருப்பீர் அமைதியுடன் இரும்" என அக்குரல் ஒலிக்கும். இவ்வுலக கணக்கின்படி இவரது 41வது வயதில்தான் தடாயனை எதிர்க்கவேண்டும். எனவே அது

வரை அவருக்கு அமைதியையும் பொறுமையினையும் அவ்வப்போது அவரது மாயைகள் அளித்தவண்ணம் இருந்தன.

இவரது 41வது வயதில் முதல் வெற்றி மிக எளிதாக கிடைத்தது. முதலாவது காண்டம் இனள்வ காண்டம் திறக்கப்பட்டது. அரக்கனுடன் போராடி அவனை வென்று அக்காண்டத்தை திறக்கவேண்டும் அப்படிபோராடும் நேரங்களில் உலகில் இயற்கையின் சீற்றம் மிகுந்திருக்கும். காற்றும், இடியும், மின்னலும் இருக்கும். இவர் வென்றால் மழை பெய்யும். எனவே மழையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாட்கள் எத்தனையோ? இரண்டாவது காண்டம் இகைத்வ காண்டம் இங்கு யாவரும் அசுரனின் மாயைகள். அழகிய பெண்கள் இவரின் மாயைகளின் உதவியால் அவர்களை அழித்து அசுரனையும் சிறைபிடித்து பின்னர் எஞ்சியவன் தடாயன். யாவருக்கும் பெரியவன் அவனை அழிக்க அடுத்த போராட்டம் இவைகளை எழுத படிக்க எளிதாக இருக்கலாம் ஆனால் அந்த நாட்களை நினைத்து பார்க்கும்பொழுது எவ்வளவு துன்பம் அடைந்தார் என்பதை நாங்கள் அறிவோம் பகலெல்லாம் வேலை இடையில் வருவோரின் குறைகளையும் போக்க வேண்டும் இரவில் மாயைகளுடன் சென்று மேலுலகில் போராட வேண்டும். காலை நேரத்தில் இவ்வுலகிற்கு வந்துவிடவும் வேண்டும் இவர்களது செயலில் சிறு பிழை கடுகத்தனை தவறு ஏற்பட்டாலும் யாவரும் அவனது பிடியில் அல்லவா இருப்பார்கள்.

முனிவர் அவர்கள் மேலுகம் சென்றதைப்பற்றியும் அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றியும் காலை அல்லது மாலை நேரங்களில் எங்களிடம் கூறுவார். மேலும் தேதிபடி

நான் கூறுவதை எழுதி வைத்துக் கொள் என்றும் அடிக்கடி கூறினார். முக்காலும் உணர்ந்த முனிவரான அவர் பின்னாளில் நான் இப்படி எழுத வேண்டுமே என்பதற்காக கூறினார் போலும். ஆனால் நானோ அவை யாவற்றையும் விளையாட்டாக கதையாக கேட்டுக் கொண்டேனே ஒழிய எழுதி வைக்கவில்லை. அது மட்டுமல்ல சிறு வயதில் நான் சில கதைப் புத்தகங்களில் வரும் கதைகளை, நீங்கள் கூறியதைப் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை படித்திருக்கிறேன் இப்போது நீங்கள் நேரில் பார்த்ததும் போராடி வென்றும் வருகின்றீர்கள் அப்படி என்றால் ஏதோ ஒரு காலத்தில் இப்படி எல்லாம் நடந்து அது யாரேனும் எழுதி வைத்திருப்பார்களோ என்று அவரிடமே கேட்பேன் இப்படி நாங்கள் அவரை மறுத்தும், எதிர்த்தும் பலமுறை எங்களின் அறியாமையால் வாதிட்டிருக்கிறோம் அப்போதெல்லாம் எங்கள் பேச்சை கேட்டு முனிவர் அவர்கள் சிரிப்பார்கள். "நான் யார் என்று இப்போது உணரமாட்டீர்கள். உணரும் காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை ஆனால் ஒன்று மட்டும் நினைவில் கொள்ளுங்கள் நான் மனிதல்ல, நான் நானல்ல, நான் யார் என்பதை அறியும் காலம் விரைவில் வரும்" என்பார்கள். இக்காலத்தில் பாம்பு இருக்கும் என்று கூறுவார்கள் பின் ஆட்களை அழைத்து வந்து அதே இடத்தில் கலைத்துப் பார்க்க சீறிக் கொண்டு நல்ல பாம்பு படமெடுக்கும் இப்படி பல பாம்புகளை (என்று பின்னர் அறிந்தோம்) பாம்புகளிடம் இருந்து காத்தது முற்றிலும் பறவை வடிவில் மாயைகளே என்பதை நாங்கள் நேரில் கண்டோம். இறுதியில் முனிவர் மாயைகளின் உதவியால் தடாயனை அழித்தார். அழியும் தருவாயில் கோபம் கொண்டு அவன் இட்ட சாபத்தால் இவர் பட்ட துன்பங்கள் ஏராளம் போராட்டம் மேலுலகில்தான் என்றாலும் இவர் பட்ட துன்பங்கள் இவ்வுலகில் பார்க்க முடிந்தது. உடல் வலி

கண்டு அதற்கு இவர் வைத்தியம் பார்த்த அனுபவமும் எங்களுக்கு உண்டு.

இந்த வெற்றிக்கு பின் இங்கு 111 நாட்கள் மழை பெய்யும் என்று கூறினார்கள் அப்படியே மழை பெய்தது சூரியனைச் சுற்றி கோட்டை 21 முறை போடும் என்றார்கள் முதன் முதலாக 23-05-85 அன்று சூரியனைச் சுற்றி வானவில் முழு வட்டமாக பளிச்சென்று இருந்ததை உலக மக்கள் பலரும் கண்டனர். **The Hindu** என்ற ஆங்கில நாளிதழில் அதை படம்பிடித்த போட்டு இருந்தனர்.

பின்னர் தடாயனால் சிறைபிடிக்கப்பட்ட முனிவர்களின் ஏடுகள் கடலுக்கு அடியில் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன என மேலுலக முனிவர்கள் கூற. அவற்றையும் யாகவா முனிவர் அவர்கள் மீட்டார் அந்த ஏடுகளை மேலுலகில் தவ முனிவர் படிக்க அது இவர் காதுகளில் ஒலிக்க இவ்வுலக மக்களுக்கு அவற்றை இவர் எழுதி வைக்கவேண்டும் என்று முனிவர்கள் கேட்டுக் கொள்ள அவர்களின் மேண்டுகோளின்படி 2.186 காலை முதல் எழுத துவங்கினார் யாகவா முனிவர் தினமும் சில மணி நேரமே எழுதினார். இந்த ஓராண்டு காலத்தில் அவர் ஆயிரக்காண கருத்துக்களையும் அறிவுரைகளையும் எழுதி வைத்துள்ளார். தன்னுடைய 45வது வயதில் முழுமையடைந்து யாஷ்யம் யாயான்சிசம் யினாஷ்ஷம், இன்சம் இயான்சம் இப்படி 111 காண்டமும் அடைந்தார். இவர் கடமை யாவும் முற்றிலும் முடிந்து விட்டது இவரால் இவ்வுலகிற்கு இன்பம் மட்டும்தான் உண்டு. இவ்வுலகத்தார் உணரும் காலம் நெருங்கி விட்டது. யாவருக்கும் இவர் பொதுவானவர், நன்மையின் சொத்து. அவரை சோதிக்காமல். பகிர்ந்து கொள்ளாமல்

உண்மையை உணர்ந்து உலக மக்கள் செயல்பட வேண்டும் இவ்வுலகில் இவர் யாவும் இழந்தார் மனிதன் என்கின்ற உருவம், அவர் சரீரம் தான் இங்கு ஆத்மா யாகத்தில் மகிழ்ந்து உலாவுகிறது இது யுகத்தாருக்கு உதவியாக நிழலாக இருக்கிறது இவ்வுலகில் ஜீவராசிகளும், மனித குலமும் செழித்து வாழ முனிவர் திறன்படுவார். அவருடைய கருத்தக்களை குடிக்கும் நீரைப்போல் நேசித்து புரிந்துக்கொள்ள வேண்டும். உப்பு இல்லா பொருள் எவையையும் நாவ் ருசிப்பது இல்லை உப்பு உணவாகவும் இல்லை அது கரைந்து கடைமையை செய்து ருசியை தருவது போன்று இவ்வெழுத்துக்களை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் யாஷ்யம் கொடுக்கும் தண்டனைகள் கேட்போரையும், படிப்போரையும் உணரச்செய்யும். இவரது எழுத்துக்கள் யாவும் தானியங்களுக்கு ஒப்பானவை தானியம் சரீர வளர்ச்சிக்கு என்றால், இவ்தானிய எழுத்துக்கள் ஆத்ம வளர்ச்சிக்கு என்பதை உணர வேண்டும்.

யாகம் என்பது எது? அது என்ன செய்யும் யுகத்தில் யுகத்தார் எது செய்வார், ஆத்மா நிலையானதா, என்பதை மனிதர்கள் எவ்வாறு அறிவது? உண்மை எனம் வெண்மை எது? இவையாவையும் நாம் தெளிவாக உணர்ந்து நம் ஆத்மா திறனாக, தடையின்றி யாகம் அடைந்து மகிழ்ந்து திகழ நமக்கு தெளிவான வழியை கூறவே, மனிதர் என்கிற உருவில் ஆத்மாவின் உண்மை, எண்ணம், சரீரத்தின் நெற்றி, முகம் யாவும் அறிவார். அவரே யாகவா என்கிற மாயவர், யாகவா முனிவர் என்பதை தெளிவுடன் கூறுகிறேன்.

இங்ஙனம்

மோகனா - பார்த்தசாரதி

யாகவா முனிவரின் 1111 கட்டளைகள்

அத்தியாயம் 1

- ★ யுகத்தில் தாய் என்பவள்
தன் குழந்தை எதுவானாலும்
சீராட்டி பலவாறு சிரிப்பாள்!
அவள் எண்ணும்
எண்ணங்கள் ஏராளம்!
அவ்வண்ணம் அத்தாய்
யுகத்தில் எதை அடைந்தாள் ? ஏன் ?
பாவம் என்பது எது ?
யுகித்து உணர்!
- ★ மனிதா!
நாம் என்கிறவர்கள்
யுகத்தில் மட்டும்தான் வாழ்கிறோம்!
திறனானப்பட்டதுவான
யாகம் என்கின்ற காண்டமே
இணையில்லா வீடு!
அவ்வீடு யாகத்தில்
ஒன்று இரண்டல்ல
பலப்பல உண்டு!
- ★ யாகம் என்பது என் ஆத்மா
சுவாசிக்கும் காற்று!
அக்காற்றுதான்
உன் சரீர்ப்பலன்!
இருந்தும் –
திறன் யாவை எனச்சற்று
கூர்த்து அறிவாயா யாகத்தை ?

யாகவா முனிவரின் 1111 கட்டளைகள் அத்தியாயம் 1

- ★ யுகத்தில் தாய் என்பவள்
தன் குழந்தை எதுவானாலும்
சீராட்டி பலவாறு சிரிப்பாள்!
அவள் எண்ணும்
எண்ணங்கள் ஏராளம்!
அவ்வண்ணம் அத்தாய்
யுகத்தில் எதை அடைந்தாள் ? ஏன் ?
பாவம் என்பது எது ?
யுகித்து உணர்!
- ★ மனிதா!
நாம் என்கிறவர்கள்
யுகத்தில் மட்டும்தான் வாழ்கிறோம்!
திறனானப்பட்டதுவான
யாகம் என்கின்ற காண்டமே
இணையில்லா வீடு!
அவ்வீடு யாகத்தில்
ஒன்று இரண்டல்ல
பலப்பல உண்டு!
- ★ யாகம் என்பது என் ஆத்மா
சுவாசிக்கும் காற்று!
அக்காற்றுதான்
உன் சரீர்ப்பலன்!
இருந்தும் –
திறன் யாவை எனச்சற்று
கூர்த்து அறிவாயா யாகத்தை ?

- ★ யாவைக்கும் திறன்!
ஆனால் ஆத்மா ஒன்றே!
- ★ அரக்கன், அசுரன், தடாயன்
இவனுக்கும் ஆத்மா போல்!
அவன் யுகத்திற்கும், யாகத்திற்கும்
அப்பாற்பட்டவன்!
அவையர்களின் குணம்
மணம் என்கின்றவையல்ல
என உணர்!
- ★ நீ ஏராளமான
செல்வம் யாவையையும்
யுகத்தில் சேர்த்துவைத்து
அதை உன் ஆத்மவ ஆணவத்தால்
சிலநாளில் இழக்கிறாய்! ஏன்?
அவை உனக்கு வரப்பட்டவையா?
பிறரை அழித்துப் பெறும்
பொருள்கள் யாவையையும்
நீ இழந்து உன் சரீரத்திற்கு
பிணி என்கின்ற
தண்டனையையும் அடைகிறாய்!
பின் யுகத்தில்
எவையையும் இழக்கிறாய்!
நீ உணர்ந்தாயா மனிதா?
- ★ மனிதர்களில் சிலர் போல் பலர்!
பலரும் ஆத்மாவர்கள் போல்!

- ★ யாவைக்கும் திறன் உண்டு!
நீ எப்படி உணர்கிறாய்!
வெண்மை என்கின்ற எண்ணம்
யாவரிடமும் இருக்கும் என்பதை
சற்று யுகித்து உணர்!
ஆனால் -
சுகம் என்கின்ற எண்ணம்
யாவரிடமும் இருப்பது இல்லை!
போதும் என்கின்ற எண்ணமும்
யாவரிடமும் இருப்பது இல்லை!
ஏன் ?
குறைசொல்லி வாழும் யுகத்தார்தானே!
தன்னறிவு இவ்யத்தில் இல்லை
என உணர்!
- ★ நாம் என்றும் யுகத்தில்
கைகோர்த்து வாழ்வது இல்லை!
ஆனால்,
யாகத்தில் கை கோர்த்து,
திகழ்ந்து, சிரித்து
யாவனம் என்கின்ற
அன்பு கொண்டு
அறிவின் திறனும் கொள்வோம்!
அழிக்கும் திறன்கள்
யாகத்தில் அல்ல!
அல்லவே அல்ல!
- ★ உண்மை இல்லாதது யுகம்!
எகை கொண்டுள்ளது யுகம்!

அறிந்தும் உதவிட முந்து!
யாகங்கள் காண்பாய்!

- ★ ஏரி, குளம், கடல்
யாவையையும் நீந்தகிராய்!
ஆனால், நீருக்குள்
குடி கொண்டார்
எவையரும் உண்டா?
நீர்மீது சற்று சுற்றாட
நீர் கெட்டுப் போகாது!
அதுபோல் யாகத்தில் ஆத்மா
திறன்பட்டது என உணர்!
- ★ நீ இங்கு
யுகத்தில் யுகிக்கின்றாய்
அது தாராளமாக
யாகத்திற்கு கேட்கின்றன!
ஆனால்,
யாகம் யுகிக்கின்றன
என்பதை உணர்வாயா?
நீரில் குதித்தாடும்
நீ எதை, எப்போது,
என்று உணர்வாய்? அறிவாய்?
அறிவு எது எனத் தெரிவாய்?
உண்மையின் பொருள்
நிலையானவை என்பதை
நீ அறிவாயா?

- ★ நாம் நாம் போல்!
நம்மை போல்
உள்ளம் எல்லாம்!
ஆனால்,
உன் முகமாற்றம் மட்டும்
ஏன் வேறு பட்டது?
இதை தெளிவாக உணர்!
யுகத்தில் –
மனிதன் பலப்பல எண்ணம்
பலப்பல குணம்!
இவன் போல் இவன் அல்ல!
மற்ற ஜீவராசிகள்
சில பல வகை!
அவ்வகைகளை நீ
எளிதாக உணர இயல்கிறது!
இந்த மனித ஜீவாசியின்
முகங்கள் மட்டும்
மாறுபட்டவை ஏன்?
உன்னால் உணர இயலாது!
- ★ ஆத்மா
அருள் என்கின்ற பொருள்!
அவ் ஆத்மா என்னுடையதன்றோ?
மனிதன் பிரிவு
எவ்வளவு உணர்!
திறன் என்பது உதவி!
அவ்வுதவிக்கு முன் செல்!

- ★ உன் ஆத்மா யுகிப்பது
அன்பானதாக இருந்தால்
நிச்சயம் நீ யுகத்தில்
வெகு காலம்
வாழ்கின்றவன் அல்ல!
- ★ தர்மத்தால்
உயர்ந்தவன் மட்டும்தான்
யாகத்தில் இன்பம் காண்பான்
- ★ யுகத்தில் பலப்பல ஊர்!
ஆனால் பலப்பல ஊர்களுக்கும்
பலப்பல பெயர்!
அவ்வண்ணம் யாகத்தில்
இன்சொல் என்சொல் மேல்நோக்கும்
யாகம் தர்மம்தான்!
- ★ யுகம் என்பது
மனிதர்கள், யுவையர்கள்
வாழ்கின்ற குகை!
நீ வாழ்கின்ற
யுகம்தான் இக்குகை
என்றால்
இவைதிஷ்ட பிரபஞ்சம்
என்பது யாகம்!
யாகம் என்பது காண்டம்
எக்காண்டமும் வெண்மைதான்!
யாகத்தில் –

கலகம் செய்கின்றவன்
யுகத்தில் பிறக்கின்றான் !

- ★ யியானிஷம், யயானிஷம், நீசம்
எனப்பட்டதுதான் யுகம் !
இதுதான் தண்டனை !
எவையும் உணர் யுகத்தில் !
எவரையும் அழிக்காதே !
அழிக்க நினைக்காதே !
உள்ளத்தால்
உன் அன்பால் யுகி !
உன் பிறவி ஒரு பிறவியா
என்பதை யுகி !
திடன்பட்டு கண்ட பலன்கள்
எவை என
யுகித்துதான் பாரேன், மனிதா !
- ★ நீ நிம்மதி என நினைப்பது
உன் இருப்பிடம் !
அவ்விருப்பிடம் இருட்டானால்
யாகவப் பிரகாசிப்பு உண்டு !
- ★ உன் உழைப்பு சற்று,
உன் உன்னிப்பும் சற்று,
உன் உதவியும் சற்று,
யிற்றிற்றுதான் என்ன ?

- ★ இசைத்துண்டு மகிழ்வா யாவரோ,
அவரே காண்பார் யாகத்தை,
என யுன்னிப்பால் யுகிக்க
உதவி என்னும் பிரகாசிப்பு
உன் உள்ளம், உன் ஆத்மா
சற்று யுகிக்கும்!
இன்யது எதுவோ அதுதான்
யாய்பிஷிஷம் என பார்!
- ★ மனம், மதம் இல்லா
இயான்யாஷியம் இல்லை!
பிரகாசிப்பு வஞ்சம் இல்லை!
யாயாஷியத்தில், பிரபஞ்சத்தில்
இவையெல்லாம்
மனம் என்றால்,
பிரிப்பு என்றால்,
அங்ஙனம் உணர்ந்தால்
இங்ஙனம் உணர்வீர்!
- ★ உன் மனம் என்கின்ற
திடாஸ்தும்தான்
உன்னை உட்கொள்கின்றது!
நான் என்பதைவிட
நாம் என்பதை உட்கொள்!
- ★ மனம்போல்தான் உன் அதிகம்
உன் ஆத்மா
ஆத்மாவை, உணர்ந்திட்டால்!

உன் சரீரம் என் செய்யும் ?
 சரீரம் திமிர் கொண்டது!
 ஆதலால்தான்,
 அவ்யான்யவம்
 சரீரத்தை அழிக்கின்றன என்றால்
 எப்படி யூகிக்கின்றாய் ?

- ★ பசுமைதான் இன்யம்!
 மனம் என்கின்றதைப் பக்குவப்படுத்து
 இன்யம் கொள், இரக்கம் கொள் !
 நன்மை என்பதை யூகி
 நீ இன்யம் கொள்வது போல்!
 ஆனால், யயாஷ்யம்
 இப்படி அப்படி என சொல்லாதே!
 நீ இன்யம் என்கின்ற
 அன்பு கொண்டது இயாதிக்கம்!
 வஞ்சம் கொள்ளாதே!
 தஞ்சம் கொள்ளாதே!
 உள்ளம் அழியாது!
 வஞ்சத்தால்,
 ஏராளம் அழிவு என்றால்,
 பிறவி, பிறவியில்
 இயன்யப் பிறவி!
 வஞ்சத்தால் வரும் விதையே
 நெருஞ்சி என உணர்!
 அதன்மேல் படுக்க
 வேண்டியதும் இருக்கும்!

துன்பம் என்பதும்
 வஞ்சத்தால்தான்!
 உனக்கு யுள்யம்
 எழுதப்படுகின்றன
 என உணர்!
 யுவைகள் கொள்!

அத்தியாயம் – 2

- ★ தத்துவம், தத்துவம் என்கின்ற
 காண்டம் யாவிலும்
 உன்போல் மனிதர்கள்
 உண்மையாக வாழ்கிறார்கள்!
 நான் உணர்ந்து சொல்லவில்லை!
 பார்த்து தெரிந்து
 அறிந்து சொல்கிறேன்!
 அவ்யாகம்தான் நன்மை செய்யும்!
 நீ யுகத்தில் முற்றிலும்
 வஞ்சம், கொடுமை,
 பகைமை, பாவம்,
 இன்னல், துன்பம், துயரம்,
 அகம், ஆங்காரம், அராஜகம்
 யாதும் செய்யாதே!
- ★ உண்மை என்கின்ற ஆத்மா
 அது ஒரு போதும்
 வீண் போகாது!
 உன் ஆத்மா யாவையையும்

உணரச்செய்யும்!
 ஆனால்,
 உன் சரீரத்தின்
 திமிர் என்கின்ற ஆணவம்,
 உன் ஆத்மா திகைக்க,
 உன் சரீரம்
 தீராக் கொடுமை செய்திட,
 யாகத்தார் காண,
 உனக்கு சரீரப் பிணி என்கின்றது
 பல பிறவிகளிலும் பின்தொடர்கின்றன!

★ பொய், களவு
 அன்பிலாச் செயல்,
 அதிகாரத்தால் வரும் ஆணவம்
 யாவையையும் யாகவர்கள்
 அழித்தே தீருவார்கள்!
 நீ உன்னை மறந்து,
 திகைத்து, சீரழிந்து,
 பிணியால் துன்பப்பட்டு,
 பின் உன் ஆத்மா
 உன்னை விட்டு விடுபட்டு
 என்னை அடையும்!

★ ஆத்மாவிற்கு, யாகத்திற்கும்
 தொடர்பு உண்டு!
 ஆனால், உன் சரீரத்திற்கும்
 யாகத்திற்கும் தொடர்பில்லை!

- ★ பேராசை, பெரும்வஞ்சம்
செய்திட்டவன் ஆத்மா
யாகம் அடைவதும் அரிதே
எனத் திடமாக நம்பு!
அன்பு, இரக்கம்
இளக்கம் உள்ளார் யாவருக்கும்
ஆத்மா தங்க தடையின்றி
யாகம் அடையும் என்பதை
தெளிவாக, திறமையாக நம்பு!
- ★ நீ மனிதன் போல் யுகத்தில்
ஆனால், உன்னால் யுகத்தில்
எது முடியும்?
உண்மை என்பதை
நீ என்றும் விழுங்கமாட்டாய்!
பொய்மை என்பதை
மட்டும் திறனாக விழுங்குவாய்!
அது உனன் சரீரத்தை
எப்படி எப்படி எல்லாமோ
ஆட்டிப் படைக்கும்!
- ★ உன் சரீரத்திற்கு
முற்றிலும் துணை எது? ஆத்மா!
அவ் ஆத்மா திகைத்தால்
உன் சரீரத்தின் கதி என்ன?
என உணர்!

- ★ பறவை உச்சியில் பறக்கும்
ஆனால், உன் ஆத்மா
பெரும் உச்சியில் பறக்கும்!
ஆத்மாவிற்கு
பறக்கும் சக்தி உண்டு!
ஆனால், உன் சரீரத்திற்கு
மண்தான் உண்டு!
கரையான்தான் காத்திருக்கும்!
உன்னை ஆட்டிப் படைப்பது
நீ செய்யும் பாவம்தான்!
- ★ ஆத்மாவிற்கு திறம்
எது எனக் கண்டான்
யுகத்தில் எவையரும் உண்டா?
சற்று உணர்ந்து பாரேன்!
- ★ திறன் என்கின்ற காற்று
உன்மீது பட
ஆனந்தம் காணும்
உன் சரீரம்!
ஆனால், வெப்பப்பட்டால்
தாள முடியவில்லையே
என்று விசிறியும், காற்றாடியும்
இன்னும் எத்தகையோ
வகை கேட்கும்!
இவை எல்லாம்
உன் சரீரம்
மட்டுமே கேட்கின்றன!

ஆனால், உன் சரீரம்
தர்மம், புண்ணியம்
என்பவை கேட்கும் எண்ணமே
என்காதில் விழவில்லை; ஏன் ?
யுகத்தில் அதிகாரம், அகம்,
திமிர்தான் நீ யுகிக்கின்றாய்!

★ சுத்தம், சுகம்,
ருசி, மகிமை
இவை எல்லாம்
காணவிரும்பும் நீ
யாகத்தை சற்று உணர்வாயா ?
தித்திக்க திகைபாடும்,
யுற்றிற்று இவை சுகம் !
அறியா அறிவைத்தான்
சொல்லிடும் யாகம் !

★ யாகம் என்கின்றது பல !
ஆனால், நீ உதவ
யுகிப்பாயானால்
யுகத்திலும் நன்மை
என்று சற்றே உண்டு !
முழுமையும் அல்ல !

★ உன் சரீரத்திற்கு
யாவும் இருந்தாலும்
அவை யாவும்

திருந்தா, திடன்பட்டான்
எவனேனும் யுகத்தில் உண்டா ?
இவனைப்போல் இவளும்
ஆனால் எப்படி ?
இவன் இரக்கம் அற்றான் !
இவள் இவநாதன் அற்றாள் !

★ நீ செய்த பாவத்திற்கு
யுகத்தில் இவர் எவையாரானாலும்
தண்டனைதான் முடிவு !

★ இவள் இந்நாள் ஏன் ?
எந்நாள் ?
துதிபாட, துன்பம் தான்பாட
யுற்றி யுகித்தாள் !
திகைத்துத் தடுமாறி
திறன்யவப்பட்டவனை
ஈன்றிட்டாள் !
யுகத்தில் பாவம் !
யாகத்தில் –
இவளுக்கு முற்றிலும் நன்மை
என உறுதியாக கூற
முனிவர்களுக்கத் துணிவுண்டு !

★ தித்தித்துத் திறன்பட்டு
சற்று தர்மத்தை செய்திடு
இவன் அகம் அழிய பலகாலம் !
இவள் அகம் அழிய சிலகாலம் !

வலிமை கொள்
 வஞ்சத்தில் தடுமாறி
 திகைத்துத் திறன்
 யாவும் இழப்பான்!
 திறமை என்கின்ற அன்பு
 உன் சரீரத்திற்கு
 நன்மை தரும்!
 ஆத்மா உணரச் செய்யும்!

- ★ யாவாஷிஷம் எனப்படும்
 உன் ஆத்மா
 உன்னுடன் குடி கொள்கின்றன!
 5000 ஆண்டிற்கு முன்
 நீயும்ஷாசம் கொண்டாய்!
 ஆனால், நீ யியாஷ
 என்கின்றவன் போல்
 1.1.1986-ல் தான்
 உனக்கு பிரகாசம் என்கின்ற
 பிரபஞ்சம் என்னும்
 எண்ணும் தோன்றும்!
 தோற்றுவிப்பார்கள்
 யாஷ்டிசம் கொண்டுள்ள முனிவர்கள்!

- ★ முனிவர்கள் யாகஷஷா
 பிரபஞ்சம் அடைய
 பலப்பல பிறவிகள்
 இனி உதயமாகும்
 என உணர்வீர்!

பிராஷ்டதப் பிரபஞ்சம்,
 சுசாசிசவப் பிரபஞ்சம்,
 சாசாசிசவப் பிரபஞ்சம்
 இப்படி பல பிரபஞ்சங்கள்
 யாகத்தில் நீ அடைய
 யாவையையும் சற்று
 யூகித்து உணர்வாயானால்
 உண்மை யாவும் கிடைக்கும்!

- ★ சொல்லை உள்ளத்தால் யூகி!
 செயலை இவையால்
 செய்து காட்டு ?
 எப்படி ?
 யுன்னிப்பாய் யூகி!
 உதவியைச் சொல்!
 செயல் செய்து மறந்தால்
 யுன்னிப்பான யாஷ்யம்
 உண்டு என உணர் !
- ★ அகத்தால் அழிவே!
 நீ யுகத்தில் முழுமையும்
 பிணியாகவே உணர்வாய்!
 பின்பிறவியும் அவ்வண்ணமே!
- ★ குற்றம் சொல்லாதே!
 உள்ளதை யூகித்து
 உதவிக்குச் சொல்!

செயல் அன்பு
சொல்லிட்ட அன்பு
இஞ்சனம் கொள்!

- ★ இவையரால் இதுதான்
எவையரால் எப்படி ?
எல்லாம் ஒன்று
என்று கூறாதே!
முன் பின் பார்!
யுகித்துச் சொல்!
அச்சொல் சொல் என
உணர்ந்திடவே சொல்!
- ★ நாவ் நல்லது சொல்ல
உன் கைகள் இளகுகின்றன!
நாவால் வரும் சொல்
நன்மையாக இருந்தால்
எவையும் நன்மையே!
ஆனால், அந் நாவ்
திமிரால் தடுமாறவிட்டால்
எவை எவையோ அழிகின்றன!
- ★ உள்குழி இயாசவக்குழி!
குழிக்குள் நீ!
குகைக்குள்ளும் நீ!
யாஷ்யம், யினாஷ்யம்
உன் ஆத்மா ஒழிகின்றன!
உன் இயாக்கியம் ஒழிகின்றன!

உன் நாவ் ஒழிகின்றன !
 உன் கண் எவை உணர்கின்றன ?
 நாவ், நாசி, கதம்பம் இன்னும்
 பாதாளம் எனக் குகை !
 குகைக்குள் விஷம்போல்
 இவையால் கண்ட பலன்
 யுகத்தில் துன்பம் போல் !
 துன்பம் சில நாள் !
 யாகத்தில் உன் யுகிப்பு
 எத்தகையோ என
 யுகித்து உணர்
 இவை எல்லாம்
 உள்ளது உள்ளத்திற்குள் அல்ல !
 யாஷ்டிசத்தில் தான் !
 அங்ஙனம் கொள் !
 இங்ஙனம் வேண்டாம் !
 வெண்மை உண்மைக்குத்தான்
 உதயம் என்பது
 யாகத்து திறன்.

- ★ சரீரம் என்பது மரம்போல் !
 மரம் திமிர் கொண்டால்
 காய் கனிகளைத்தான் காணலாம் !
 நீ திமிர் கொண்டால்
 எவை எவைகளையோ அழிக்கின்றாய் !
 பின் சற்றே நீ உணர்கின்றாய் ?
 எப்படி ?

சாரீரம் கெடக்கெட
 நீ உணர்கின்றாய்!
 செய்வது தவறு என்று
 முதலில் அறிந்தால்,
 யுவை பிணி
 யுகைக் கொள்ளுமா ?
 என்றால் திடாஸ்துவம்
 பின் உணர்கின்றன!
 உணர்ந்து கண்ட
 பலன்தான் என்ன ?
 நீசம்தான் கண்டது!
 கால்வராது, கைவராது!
 பார்வையும் வராது!
 இப்படி யாஷ்யம்
 உன்னை உட்கொண்டால்
 யார் எவையார்
 என் செய்ய இயலும் ?

★ மனிதா யுள்யம், யுன்யம்!
 யுன்யம்தான் உன் ஆதிக்கம்
 என்றால், இவ்வண்ணம் யுகித்து
 எவையஞ்சுவம் கண்டாய்நீ ?
 யிழ்ழிலை, யியழ்யிலை
 இணைஸ்தும் எது கண்டாய் ?

★ யுள்யாயம் என்றால்
 துள்ய மனம் எனும் ஆத்மா
 இனாஷ்தும் கொள்ள யுகி!

அப்படி யூகித்தால்,
 யின்யம் கொள்கின்றாய் என்றால்,
 இவ்வன்னம் கொண்டதும்
 அவ்யம் கொண்டதும் யாது?
 எது எயைஸ்தும்
 என யூகிக்கலாம்!
 யூகிநீ!

அத்தியாயம் – 3

- ★ மனிதா நாம் என்கின்ற
 எண்ணம் நமக்கு மட்டும்தான்!
 உள்ளத்துக்குள் தெரியும்,
 தோன்றும் என்கின்ற
 உணர்வை மட்டும் நீ உணராதே!
 உன் ஆத்ம துடிப்புவரை
 யாகத்தில் எவ்யாய
 யாகவ கணக்குண்டு!
- ★ திருடுவதும், அழிப்பதும்,
 பிறரை ஏமாற்றுவதும்
 இவையால் நீ யுகத்தில் இருந்து
 ஏமாற்றுபவனிடமே
 பிச்சை கேட்பாய்!
 அது உனக்கு
 பின வரும் அநீதி!
 யாகத்தார் தருகின்ற
 தண்டனை என்பதை
 யுன்னிப்பாக உணர்!

- ★ வெண்மை என்கின்ற
யாகம் செய்யும் உதவியால் நீ!
உன் ஆத்மா திருடும்
என்பது பொருள் அல்ல
உன் சரீரம்தான் திருடும்!
ஆதலால்!
உன் சரீரம்தான் அழியும்!
யாவையையும்
அனுபவிப்பவன் யுகத்தான்!
ஆதலால், நீ நன்மை
என்கின்ற யாவையையும் உணர்!
அது உனக்கு மட்டுமல்ல
யாவருக்கும் நன்மை!
- ★ மனிதன் என்கின்ற நீ
எப்பிறவியிலும் மனிதன்தான்!
இவள் இவள்தான் என்பது
யாகவ முனிர்கள் இராஜ்யம்!
முனிவர் என்கின்றவர் இராஜ்யம்
பசுமை என்றால்
அதை நீ பார்த்திருப்பாய்
முற்பிறவியில்!
ஆனால், அடைந்துமட்டும்
இருக்கமாட்டாய்!
ஏன் என்றால்
உன் காண்டம் பலப்பல வகை!
ஞானவ காண்டம்தன்

ஆத்மவ காண்டம்!
 அதுநீ செய்யும்
 தர்மத்தையும், கர்மத்தையும்
 திறனாக யுகிக்கும் காண்டம்!
 இவையை உன் உடம்பில்
 ஓடும் நரம்புதன்
 சற்று நம்பலாம்!
 உன் உள்கூடும் நம்பினால்
 நாம் செய்வது தவறுதான்
 என்பதை நீ உணர்வாய்!

- ★ உன் சரீரம்
 இரக்கமற்றது என்றுதான்
 யாகம் என்றும்,
 எப்போதும் கூறுகிறது!
 நீ யுகத்தில்
 சர்வாதிகாரம் வேண்டும்
 என்பதைத்தான் தினமும் கேட்கிறாய்!
 நான் என்கின்ற சொல்
 அது வெகுவிரைவில்
 உனக்குத் தண்டனையைத்
 தேடித் தரும்!

- ★ யாகத்தில்
 ஞானியர் செய்யும் செயல்
 ஞானம் என்பது!
 ஆதிக்கம் ஞானியன்!
 ஞானியன் என்பவன்

யாவிலும் அல்ல!
 111 – ஆம் காண்டம்!
 அத்திசையைப் பார்
 நட்சத்திரம் பார்!
 உணர்!
 ஆனால் முனிவர்
 ஆதிக்கத்திற்கு பின்தான்
 ஞானியன் ஆதிக்கம்!
 அதற்கும் பிறகுதான்
 யகாயவ ஆதிக்கம்
 இப்படி பலப்பல ஆதிக்கம்!
 நீயும் ஓர் ஆதிக்கம்
 பெற்றவன் தான்!
 ஆனால்,
 நீ உணர்வது
 யுகிப்பது இல்லை!

★ திறமை, திடமை
 என்கின்ற எண்ணம் உணர
 உன் ஆத்மா திடமையும்,
 உறுதியும் கொண்டால்,
 அதனால் யாகத்திற்கும் நன்மை
 யுகத்திற்கும் நன்மை உண்டு!
 செழுமையும் உண்டாம்!

★ இளக்கம் என்பது
 இல்லை யுகத்தில்!
 கலகம் என்பது உண்டு!

கலகத்தால் யுகத்தில் அழிவுதான்!
 உன் ஆத்மவ சரீரம்
 பலவழியில் அழிய,
 பலரும் பல வழியில் யுகிக்க,
 உள்ளத்தால் வரும் கலகம்
 உண்மையான வந்து
 சரீரம் அழியும்!
 கலகத்தால் அழியும் சரீரத்திற்கு
 முக்கிய மூலப்பொருள் எது?
 ஆத்மா என்னும் காற்று!
 அக்காற்றுக்கு பிணி இல்லை!

- ★ தவறு செய்தார்
 தண்டனை அடைவார்!
 யுகத்தில் அவரவர்களுக்கு உண்டு!
 யுகத்தில் கலகம் என்பது எளிது
 ஆனால், அறிவு என்கின்றது
 இவ்யுகத்தில் இல்லை
 என்று கூறும்
 முனிவர்கள்தான் யாகவர்கள்!
- ★ மேகம் வெளுத்தால் யியாசம்!
 மேகம் கருத்தால் யின்யாஷம்!
 மேகம் சிவந்தால் யியான்யாசம்!
 இப்படி பலப்பல கோணம்
 நாங்கள் உனக்கு
 உணரச் செய்கின்றோம்!

உணரும் போது துன்பம்!
 உணர்ந்திட்ட போது இன்பம்!
 எப்படி? தானியம் போல்!
 தானியம் என்னும்
 தர்மத்தை சேர்!
 தானியத்தை சேர்!
 ஆனால் யுபாக்கியம் கொள்!
 யுகத்தில் –
 நீ எவ்இன்பமும் காணவில்லை!

- ★ தூசி பறக்க
 நீ கண்மூடுகின்றாய்!
 திறமை பறப்பது எப்படி?
 யுன்னிப்பு உன்னிடம் இருந்தால்
 எப்படியு யாஷ்டிசம் உணரும்!
- ★ யாகம் மாறுபட்டது இல்லை!
 மழைக்கும், காற்றுக்கும்
 இவான்யம் இல்லை!
 இனிதான் உண்மையான
 யுகத்தைக் காண்பாய்!
- ★ யியாஷம் கொள்!
 யின்யாசம் வேண்டாம்!
 நம்பிக்கை என்பதை
 உன் உள்ளத்தில் வை!
 உன் உள்ளத்தில்
 உண்மையான யுபாக்கியம் கொள்!
 அதுதான் யாகத்து அன்பு!

★ திமிர் என்பது
யன்யத்திற்கு மட்டும்தான்!
அன்பு, தர்மம், மனம்
என்கின்ற ஆதிக்கம் மட்டும்தான்
உன் ஆத்மாவின்
அமைதிக்கு கெடு!

★ நீ உணர்ந்தால்,
நீ யுகித்தால்
எப்படியும், எவ்வண்ணத்திலும்
நீ பிரபஞ்சம் அடையலாம்!
என்றால், யுன்னியதும்,
எண்ணியதும் எண்ணியதேதான்!
பிறவி என்பது கொள்ளா!
யியாஷிசம் சேர்ந்துவிட்டால்
நீ நிச்சயம் இவ்நீசம்
கொள்ள மாட்டாய்!
உள்யாசிசம் உனக்கு
நிம்மதி என்கின்ற யுன்னியவம்
யாகத்தில் வைத்து
நீ உணர்வாய்!
பிறவி என்பதும் இல்லை!
பிறவி என்னும் உணர்வுமில்லை!
யுன்னிற்றதும், எண்ணிற்றதும்
யாஷ்யம், இப்படி
பலப்பல வகைகள் உள்ளன!

- ★ துன்யம், துள்யம்
 தூய்மை இவைஸ்தும்!
 இவ் இவைஸ்துவம்
 எங்கு உள்ளன என பூமி!
 மணம் கொண்டது மலர்கள்
 என்றால் நீங்கள்
 கொண்டிட்ட மணம் யாது?
 மணம் கொண்ட
 மலரின் எவைய்யத்துவம்
 எங்ஙனம் என யுகி!
 உன்னால் யுகத்துக்குள்
 இணைஸ்துவம் எது?
 யுள்யம், யுன்யம், இன்யம் இப்படி
 எது எதுவெனத் தெளிவு கொள்!
 துள்யம் கிடைக்கும் போல்
 என்றால் இணைஸ்துவம்
 என் செய்யும்? யுகி!

அத்தியாயம் – 4

- ★ யாகவப் பண்பு நீர்போல்,
 உப்பு போல், யாவும் உண்மை
 என்பது போல்!
 என்றோ ஓர் நாள்
 நீ யாகம் வந்துதான்
 ஆக வேண்டும்!

- ★ இன்பம் என்பது யாகம்!
 அவ்யாகம்,
 உன்னைத் திறனாகக் கேட்பது,
 யுகத்தில் நல்லெண்ணம்,
 நற்சொல், நல்நேசிப்பு,
 அறிவு, திறன், உதவி இவையே!
- ★ ஆத்மா சுத்தம்!
 அது வெண்மையானது போல்
 உன் ஆத்மவ திறன்தான்
 யாகம் அடையும்!
 அன்று உணர்வாய்நீ!
- ★ மனிதா உண்மை
 எதுவென நம்பு!
 நம்பிக்கை என்பது
 பிறத்தியானம்!
 பலர் பல வகை
 ஆனால் யாவும் ஒன்றே!
- ★ உண்மையான திறன்பட்டு
 யாகத்தை வணங்கு!
 யுகத்தை –
 இனியச் செய்வது யாகம்!
 அவ்யாகம் எத்தனையோ
 அறிவுரை வகுக்கின்றன!
 ஆனால் நீ
 எதை எதையோ உணர்ந்து
 நம்பி அழிகின்றாய்!

- ★ தியானம் என்பது நித்திரை!
 நித்திரையில் நீ
 யாவும் மறக்கின்றாய்!
 தியானம் என்கின்ற எண்ணம்
 அது உடல் வலிமை காணவே!
 அது எதுவென
 சற்று யூகித்து உணர்!
- ★ அதிகாரம் என்பது
 எதற்கும் உதவாது!
 அது பிணி எனப்பொருள்!
 பின் நீ
 அவ் அதிகாரத்தை உணர்வாய்
 அது எதற்கும்
 உதவாமல்தான் போகும்!
- ★ யுகத்தில் நல்வாழ்வு
 கண்டான் எவனும் இல்லை!
 மாயைகள் மகிழ்ந்து வாழ்கின்றன!
 உனக்குத் தெரிந்தால்
 விலைபேசி, எவ்விலை
 கொடுத்தும் வாங்கி விடுவாய்!
 அம்மாயையின் உதவிகளை
 எவரும் அடைய இயலாது!
 காரணம், மாயைகள்
 முனிவர்களுக்கு
 உறு துணையாக நிற்கின்றவர்கள்!
 மாயைக்கு யாவும் தெரியும்!

நீ எதை, யாதை
உணர்ந்து தெரிகிறாய் ?

- ★ சுகம் என்பது அன்பு!
அவ்வன்புதான்
மாயையர்களுக்கு உண்டு!
உண்மைதான் தெரியும்!
நெருப்பில் அம்பை எய்ய
நீர் புலம்பாக்க இயலும்!
மாயார் என்கின்றவர்
பார்வை உனக்கு
தினமும் உண்டு!
ஆனால், உன் திறன்பட்ட
உள்ளம் எதை எதையே
பேராசை கொள்கின்றன!
நீ யுகத்தில்
பேராசைபட்டு
கண்ட பலன் ஏதும் இல்லை!
உணர்ந்து யாகத்தை நேசி!
- ★ தானியம் விதைத்துச்
சிலநாள் கழித்தால்
ஏக தான்யம்!
அதுபோல் யுன்னிப்பாய் உணர்!
- ★ யியாயம் கொள்!
இவ்யாசம் கொள்ளாதே!
இது என்ன ?

என யுகிக்காதே!
தர்மம் செய்தான்
முன் யுகிப்பான்!
கலகக்காரன் பின்யுகிப்பான்!

- ★ ஆடு மேய்கின்றபோது
தான் மனிதனுக்கத்தான்
என ஆட்டிற்கு தெரியுமா ?
அவ்யாத்யம் கொண்ட ஆடு
தெரிந்தால் என்ன
உணரும் தெரியுமா ?
மனிதா,
திறன் கெட்டானே
நீயும் இருப்பவன் நீ
தின்றும் திறன் கெட்டான் நீ
என்றுதான் உணரும்!
யாகம் உன்னை
எப்படி எல்லாமோ யுகிக்கின்றன!
நீ ஆட்டை உணர்கின்றாய்!
நான் யாகத்தில் இருந்து
உன்னை உணர்கின்றேன்
என்றால் எப்படி ?
யுகி!

- ★ மனிதா நீ நீதான்
என்றால் என்யாசம்
எப்படி கொள்கின்றாய் ?
யாஷ்டிசுவ திடாஷ்டம்

எழுதப்படுகிறது என்றால்,
யுள்யாசம்நீ கொள்
என்றால் எப்படி ?

- ★ யுன்னிற்றதும், எண்ணிற்றதும்,
கிட்டியதும் சற்று என்றால்
எண்ணியதும், யூகித்ததும்
அடைந்தாயா ?
யுகத்தில் எவை அடைந்தாய் ?
என்று யூகிக்காமல்
இவையன்னியம் அடைந்தான்
என்று கூறாதே!
யூகிப்பின்று வீண் சொல்லாதே!
தானியம் வீணாகாது!
எவ்வண்ணத்திலும், எக்கோணத்திலும்
அது தான்யமாகின்றது
என்றால்நீ
எவ்வண்ணம் என யூகி!

- ★ இகைஸ்தும் என்பது நிதானம்!
நிதானம் என்கின்ற
இயல்யம் கொள்!
அப்படி கொண்டால்
இவையம் சற்று
நன்மை என யூகிக்கலாம்!

- ★ பிறப்பு என்றால்
பின் இறப்பு என்கின்ற

இயன்யம் உள்ளன !
என்றால் எவ்வாறு ? யூகி !

- ★ யுன்யமாக யூகிக்கின்றாய்
நாம் நாம்தான்
என்று யூகித்தால்
யியல்யம் உண்டு !
நிம்மதி, நிம்மதிக்குள் அமைதி
அவ் அமைதி என்பது
யுள்ய தர்மம் என்பது தான் !
சற்று அமைதி
தரலாம் போல்தானே அன்றி
பாவம் பிணியாக மாறா !

அத்தியாயம் – 5

- ★ உள்ளிட்ட கனி
எவை சொல்கின்றன
உனக்கு மனிதா ?
நான் கனியாக இருக்கின்றேன்.
நீ பாராமல் போகின்றாயே
என்று கேட்கின்றனவா ?
நீ இறக்கும்போது
உனக்குத் தெரியுமா ?
என்பதை மட்டும் தான்
நீ யூகிக்கின்றாய் !
உன் ஆத்மா காந்தம்
என்பதை விடக் கொடியது

என உனக்குத் தெரியுமா ?
 அப்படி ஆத்மா
 உன்னிடம் கூறிவிட்டால்
 உன் யாஸ்யம் என் செய்யும் ?
 அழுத வண்ணம்தான் இருக்கும் ?

★ மனைவியை விட்டுப் போகும்
 கணவன் எவை உணர்கின்றான் ?
 நாம் நம் மனைவியைத்
 தனியாக விட்டு விட்டு
 வந்து விட்டோமே என்னும்
 நினைவு அவனுக்கு இல்லை !
 எஞ்சனம் கொண்ட
 ஆத்மா யியாஷம் கொண்டு
 ஏய்யாக்கியம் கொள்கின்றன
 என உணர் !
 தாய் இறந்தால்
 மற்றவர்களும் இறப்பது இல்லை !
 இது எங்சாசம்
 இப்படி பலப்பல
 யாஷ்யம் கொள்கின்றன !

★ நீ நீதான் !
 உன் யுயாக்கியம் யுயாக்கியம்தான் !
 வேக வைப்பதற்கு பதம் உண்டு
 உனக்கு மனம் உண்டு
 ஆனால் அகம் என்னும் ஆதிக்கம்
 உன்னிடம் உள்ளது !

அதுதான் திடாஸ்தம் அகம்!
 அதனால் அணுஅணுவாகப் பிணி!
 அது தீராதது!
 பின் உணர்
 பின் யுன்னிப்பு
 பின் யுவாதிப்பு!

★ பிறப்பின் சில நாளில்
 பின் யுகிப்பு வேண்டும்!
 முன்னால் நீ நிற்பது போல்
 பின்னால் எதுவரும் என்றால்
 நீ செய்யும் கொடுமை!
 அது உன்னை
 அணு அணுவாகக் கொல்லும்!
 பின்தான் உன் ஆத்மா
 சந்தோஷமாக விடைபெறும்
 என்பது யுன்னியது
 என பொருள்!

★ உள் ஆசை
 அதுதான் நன்மை!
 அதுதான் ஆதிக்கம்
 உன் உள்ளம் உண்மையானால்,
 உன் எண்ணம்
 உண்மை யுகிக்குமானால்,
 உன் வாழ்வு
 சற்று பிரகாசிப்பு!
 உன் யியாசிசம்

உனக்கு துன்பம்!
 அத்துன்பம் பலவழியிலும்
 உன்னை அழியச்செய்யும்!
 திசைமாறி அழியச்செய்யும்
 என உணர்!

★ கழுதை பளு சுமக்க,
 நீயும் பின் சுமக்கத்தான்
 கழுதைமீது பளு தூக்கி
 வைக்கின்றாய் என்றால்,
 ஒரு கழுதை மீது
 ஒரு கழுதை சுமக்கும்
 பளுதான் என்றால்,
 அவ்வண்ணம் உன்மீதும்
 அவ்யன்னத்தில் பளுதூக்கி
 வைக்கப்படுகின்றன
 எனப் பொருள்!

★ யான்யம் கொள்!
 விடைதான், வினாவும்
 உண்டு என்றால்
 யுற்றிக்கவேதான்!
 வழி தவறிவிட்டால்
 வின்யம் கொள்கின்றாய்!
 வழி ஒன்றே என்றால்
 உன் எண்ணம் எவ்வண்ணம்
 எல்லாம் செல்கின்றன
 என யுகி!
 எனைய்துவ்வம் எது யுகிக்கும்?

- ★ பாவம் செய்து
தர்மம் செய்தால்
அவை நீசம்!
நீ முன்னிலை கண்டதுபோல்
பின்னிலை எது, யாது
என யூகிக்க வேண்டும்!
துன்பம் தவிர்க்கப்பட்டதுபோல்
ஆனால் உன் யாஷ்யாஷிஷம்
அவ்வண்ணத்திற்குத்தான்
திடன்பட்டது என்றால் யூகி!

அத்தியாயம் – 6

- ★ உண்மையின் தெளிவு என்பது
நீ அருந்தும் நீர் போல்!
நீங்கள் உணரும் காற்றுபோல்!
நீங்கள் இன்பற்று வாழும்
பிரகாசம் என்கின்ற
வெண்மை போல்
என உணருங்கள்!
- ★ நன்மை என்பது உள்ளம்!
உள்ளத்திற்குள் உன் ஆத்மா!
ஆத்மா நினைத்தால்
யாஷ்டிசுவ பிரபஞ்சம்!
நீ யூகிப்பதை
யாகம் காண்கின்றன!
அவையால்தான் இவஷ்டிசம்

என்கின்ற உன் நெற்றியில்
 எழுதப்படும் எழுத்து!
 அவ் எழுத்து வெண்மை கொள்ள
 நாங்கள் யுகிக்க
 நீ எவையாக்கும்
 சொந்தம் அல்ல!
 உன் ஆத்மா
 யாகத்திற்குத்தான் சொந்தம்!
 ஆனால் உன் தர்மத்தால்தான்
 நீ யாகத்தில் குடிகொள்கிறாய்
 என்பதை திடமாக நம்பு!
 இது உண்மை என உணர்!

- ★ யுன்னிப்புவின் உயர்வே
 உன் வெற்றி!
 யுகத்தில் நீ எவை அறிந்தாய்?
 யாகத்தில் நன்மை என்கின்ற
 யயாஷ்டிசுவ பிரபஞ்சம்
 என்பதை அடைகின்றாய்!
 நீ யுகத்தில்
 சிறையில்தான் வாழ்கின்றாய்!
 உன் உணர்வான
 அறிவான வாழ்வு
 யாகத்தில்தான் என உணர்!

- ★ சசாசிசம் கொண்டு
 நான் பெரும் தாம்வாதி என்று
 யாகத்தில் கூறிவிட இயலாது!

முனிவர்களும், ஞானிகளும்
 இவபிரபஞ்சம் கொண்டவர்கள் !
 உன் நன்மையையும்
 உண்மையையும் யுகித்து
 உணர்கின்றவர்கள் முனிவர்கள்தான் !
 அவர்கள் யுகத்திற்கு
 நீ அருந்தும் நீரையும்
 கொடுக்கின்றார்கள் !
 இவை யாவும்
 இன்னும் எத்தகையோ
 உதவுகிறார்கள் !
 உன்னை, யுவையவர்களை
 என்றும், எப்போதும்
 யுகிக்கின்றவர்கள் முனிவர்கள் !
 ஆதலால் தவறு செய்யாதே !

- ★ உண்மை முதலில்
 உன் உள்ளத்தில்
 பின் நாவில்
 என உணர் மனிதா !
- ★ நீ இருக்கின்ற யஷ்டம் போல்
 யாவரும் யஷ்டம் இல்லை !
 ஞனஷ்டம் இல்லை !
 ஞனவஷ்டிவ ஞானம்
 கொண்டாரும் எவையரும் இல்லை !

- ★ நீநீதான்!
நீங்கள் நீங்கள்தான்!
கோணங்கள் எந்நிலை? உணர்!
பருவம் என்பது உன் சரீரம்!
அவ்சரீரத்தால்
உலகிற்கு கிடைத்த ஆதாரம்
நலிவுற்றானும்
யாவினும் உண்டு
இவையய்யவர்களால்
கிடைத்த ஆதாயம்
யுகத்திற்கு எவை?
- ★ யாவாஷ்டிசம் வேண்டும்
யுவையவர்களுக்கு!
நீங்கள் வாழ்வது யுகைத்திசம்!
யுகைத்திசம் என்பது
நல்லவையான காண்டம் இல்லை!
தண்டனையுற்றது இக்காண்டம்!
இது குகையின் குகை!
யாவும் உண்மை
என் யயாஸ்ஷம்
என்பது எத்தகையோ!
தண்டனை என்கின்றதும் எத்தகையோ!
உலகம் என்பது ஒரு இருட்டு
இது ஒரு குகை என உணர்!
- ★ உன் எண்ணம் எங்கே?
எழுத்து உனக்கு சொல்லாகலாம்,

உன் யுன்னிய எண்ணம்
யாவையும் யயாஷ்டம்
யுன்னிப்பாக பார்க்கின்றன !

- ★ யாகத்தில்,
5000 ஆண்டிற்கு முன்பே
யுவையம் அழிந்துவிட்டதுபோல்!
யுகத்தில் நீ யுகிப்பதும்,
சற்றே என்றால் யுவயாக்கியம்
கொள்ளும் நட்சத்திரம்
எவையும் உன்னை
யாயாக்கியம் கொள்ளும்
என உணர்வீரா ?
- ★ யுகத்தில் யுன்னிப்பு!
என்பது இனிதான்!
ஞானம் கொள்!
யவ்ஞசனம் கொள்!
யவைஸ்தாதும் கொள்!
யுகிக்கின்றவை யாவையையும்
தெளிவாக யுகி!
- ★ தடாயன் -
யாகத்தை பலவழியில் அடைத்து
ஞானியர், முனிவர்
இவையர்களை ஒன்றாவது
காண்டத்தில் சிறைவைத்ததால் தான்
இங்ஙனம் கொண்டது யுகம்!

யாகம் எதுவென நீங்கள்
எதை உணர்ந்தீர்கள் ?
யாவும் சிறைப்பட்டால்
யுவையர்கள் கதி என்ன
என யூகிக்க வேண்டாமா ?

★ மரம் வளர்ந்தால்
வைரம் பாய்கின்றன !
நீ எப்படி ?
உன் ஆதிக்கம்
இவாசவமாகிவிட்டதே !

★ தவறுக்கு சிறைபடுகின்றாய்
பின் உன் யுன்னிப்பு, கணக்கு,
இவைக்குள் இவையர்களிடம்
சிக்கிவிட்டால் எப்படி ?
யாவும், மூன்று காண்டமும்
இவையர் இரக்கமற்றார் !
இவையரை அன்பால்
திகைக்க வைக்க
எவையராலும் இயலாது !
அதிகாரம் அவனிடம் இருந்தால்
நீங்கள் எப்படி உணர்வீர்கள் ?
அவன் போல் யுகத்தில்
யுகத்தார் மாயை போல்
இரக்கமற்றார்தானே என
உணர்வது எப்படி ?
துன்பம் என்பது

யாஷ்டிசம் என்றாலும்
 உன்னை உணரத்தான் செய்யும்!
 உன் ஆத்மாவை
 யுகிக்கச் செய்யும்
 வழி அடைத்தார்!

- ★ யாயானிசம், யிவானிசம்
 யியானிசம் இவைக்குள்
 மண்டலமும் பல,
 உன் நிலை இவையில் எப்படி ?
 உணர்ந்தார் யாரேனும்
 யுகத்தில் உண்டா ? இல்லை!
 யுகம் எவையையும்
 உணராதது தான்!

- ★ இவ்யானம் கொண்ட
 கயவர் ஆதிக்கம்
 அழிந்த விட்டது!
 தர்மம் என்பது
 யுன்னியது என பொருள்!
 யாயாஷ்டிய யுகிப்பும் யுன்னியவை!
 யுகிக்க வேண்டும்
 பிராஷ்டிசவம், னினாஷ்டிசவம்
 ஞானஷ்டிசம் இப்படி
 ஆதிக்கம் கொண்டிடால்
 உன் ஆத்மா இனியது
 என யுகி!

- ★ யுன்னியதும், யன்னியதும்
எண்ணியதும், எண்ணிற்றதும்
எதுவோ, அதுவோ இது
என்று சொல்லாதே!
செய்கின்றாதும், யுகிக்கின்றதும்
எதுவானாலும் அறிந்து,
அன்பு என்கின்ற
அறம் கொள்வாயானால்
நீ சற்று திகழலாம்
என்றால் யுன்னியதும் யாஷ்டம்!
யாஷ்டம் பார்க்கின்றன
நீ பார்க்கின்றார்ப் போல்தானே
தவிர யுன்னிற்றா
என்றால் அல்லவே!
- ★ யாயான்யாஷ்டிஷம் எப்படி?
யுனாஷ்டியாசிசம் எப்படி?
குணாஷ்டிஷம் எப்படி?
இப்படி ஆதிக்கம்
அங்ஙனம் உள்ளன என்றால்
அது யாது என யுகி!
- ★ இலைக்கும் இன்யம் என்றால்
இலை கொட்ட மரம் அழியாது!
கனி கொடுத்தும் மரம் குறையாது!
இணைஸ்துவம் கொண்டது மரம்

என்றால் மரத்தைவிட
 இல்யம் கொண்டவன் நீ!
 யுகத்தில் நீ திருப்தியாக
 சற்றுதான் என்றால்
 யயாஷ்வம் எப்படி யூகிக்கும் ?
 நீ நிலையில்லாதவன் தான்
 என்பதை துள்யமாக
 எழுதலாம் என்னும்
 குணாஷ்யம் ஏன் ?
 யயாஷ்த்தும் காண
 நாம் வாழ்வதும், ஆடுவதும்
 அனுபவிப்பதும் இன்பமா ?
 இவை எல்லாம் அங்கு யுள்யம்,
 இணைஸ்துவம் அங்கு என்றால்
 எங்கு என யூகி!

அத்தியாயம் – 7

- ★ மனிதா, பூமி என்பது
 எதுவென காண்கின்றாய் ?
 அப்பூமி மீது
 யாகம் பொழிந்து விட்டால்
 குளுமையும், இன்பமும் அடைகின்றாய்!
 நீர்கட்டி குளம்போல்
 ஆகிவிட்டால் பூமிக்குள் இருந்து
 குமிழி என்கின்ற முறை!

அம்முறை உனக்குள்
ஆத்மா போல்!
அது சிதறிவிட்டால்
நீரைத்தான் நீ காண்கின்றாய்!
அவ்வண்ணமேதான் நீ
என சற்று யுகித்து உணர்!

- ★ உன் ஆத்மா
சீறு லீலை எனப்பொருள்!
யாவும் நிலையான பொருளா?
என்பதைத்தான் யாகத்தார்
யுகத்தை பல வழியிலும்
உணரச் செய்கிறார்!
- ★ மரம், செடி யாவும் திறன்பட்டது!
வீட்டுச் செடிக்கும், மரத்திற்கும்
நீநீர் பாய்ச்சுகிறாய்!
நீர் ஊற்றுகிறாய்!
காட்டில் வளரும் செடிகளுக்கு
யார் நீர் ஊற்றுகிறார்கள்
என்பதை சற்று உணரேன்!
வீட்டு மரத்தைவிட
காட்டில் வளரும் மரங்கள்
யாவும் இனிதாக
உள்ளன ஏன்?
அவையான இணையானவை
ஆத்மா என்கின்ற மரம்!
மரம் தழைத்து வளர்ந்து

உனக்கு இளைப்பாரச் செய்கின்றன !
 மனிதா நீ ஏன்
 உற்றார், சுற்றார்
 யாவரையும் அகற்றுகிறாய் ?
 காரணம், அகம் என்னும்
 சார்த்தின் கடுமையே
 இவையாவைக்கும் காரணம் !

★ நீ உணர்வது
 யுகமல்ல, யாகம் !
 யாகம் என்பது
 அணையா விளக்கு !
 உணர்வாயா ?
 உதவிதான் உன் நன்மை
 என உணர் !

★ இவை யாவும்
 உனக்கும், உன் ஆத்மத்திற்கும்,
 யுகத்திற்கும், யாவிற்கும்
 நன்மையான விதை !
 விதைக்கு நீர் தேவை !
 அதுபோல் விதை என்னும்
 ஆத்மா உன்னிடம் !
 இவனிடம் நீர்போல் ஆத்மா !
 எவை, எவ்வகை ?
 வகை வகையாகப் பிரிக்கும்
 உனக்கு அறிவும், அன்பும்
 எவ்வண்ணம் வேண்டும் ?

அவைநீர் போல்!
 அந்நீரை உட்கொள்ளும்போது
 உன் திடாஸ்திரமான
 ஆத்மவ சரீரம்
 யாவும் உணர்கின்றன!
 அதுபோல்,
 யாகம் யாவையையும்
 நீ தெளிவாக உணர்வது என்றோ
 அன்றே நீ திடாஸ்திரம்
 அடைவது போல் உன உணர்!

★ நம்பிக்கை பிறக்கின்றன
 எத்தனையோ வழிகளில்!
 ஆனால், நீ யுகத்தில்
 சிலதை மட்டும்தான்
 உணரமுடியும்!
 நீ நல்லெண்ணம், நல்விதை,
 வகைவகையான ஞானம்
 இவைகளை உட்கொள்!
 அது உன் சரீரத்திற்கு
 முற்றிலும் நன்மை
 என தாராளமாக உணர்!

★ தாராளம் என்பது இரக்கம்!
 அதை யாவரிடமும்
 நீ காட்டிடமாட்டாய்!
 ஆனால், யாகத்தில்
 யாயாதிபத்திய யாகத்தை நீ அடைய,

உணர்ந்த முனிவர்கள்
 உன்னை உணரச்செய்வார்கள்!
 அப்படி நீ உணரும்போது
 உன்மனம் என்னும்
 துள்யம் திகைக்கும்!

- ★ யுகத்தில் இன்றும்,
 அன்றும், என்றும்
 உன் ஆத்மா
 நிலையானவை அல்ல!
 திறமை என்கின்ற
 குணம்போல் உன் சரீரம்!
 அது என்றும் கெடுவது
 உன் கருமையான
 எண்ணத்தால் தான்!
 உன் சரீரம்
 பலப்பல வகையான
 துர்நாற்றம் பெறுகிறது!
 உன் உள்ளம் மணத்தால்
 உன் எண்ணமும் மணக்கும்!
 அதுபோல்
 உன் சரீரமும் மணக்கும்!
 செடியில் மலரும்
 மணம் எவ்வண்ணம்
 நீ உணர்கின்றாயோ
 அவ்வண்ணம் உன்
 சரீர ஆத்மாவும் மணக்கும்!

- ★ எண்ணங்கள் எப்படி எப்படி
எல்லாமோ தோன்றுகின்றன!
யுகித்து யாகத்தை நோக்கு!
யாகம்தான்
உன் இன்பமான காண்டம்!
அக்காண்டத்தில் யாவரும்
இன்புற்றார் தான்!
- ★ தாராளம் என்னும் எண்ணம்
இருந்தால் மட்டும் போதாது!
உன் அன்பான வார்த்தைகள்
துதித்து துதிபாட வேண்டும்!
அதுவே யாகம் என உணர்!
- ★ பாவம், பகைமை வேண்டாம்!
யுகத்தில் திறமையான
அன்புதான் கொடியது!
நீர் நன்மைக்கு
உதவுவதுபோல் யாவும்
உன் இகைக்கா? இகைக்கோ?
எகைக்கா? எகைக்கோ?
நிலை இல்லாதது வாழ்வு!
இங்கு நிலைக்காதது சரீரம்!
- ★ அறிவு என்பது
உன் உள்ளத்தில் இருந்து
காற்றாக வெளிவரும் சொல்!

அச்சொல் யாவும் அறிவுரையான
 சொல் என்னும் ஞானம்!
 அறிவையான ஞானம்!
 ஞானம் என்கின்ற
 மகிமை யாவும் காண
 நீ யாகத்தை நம்பு!
 யாவும், எவையும் உண்டு
 என்னும் திடாஸ்திரமானது யாகம்!
 நிம்மதி என்கின்ற
 திறன்பாவும் யாகத்தில்தான்!
 யாகம் பலப்பல!
 யாவரும் அறிய அறியவே யாகம்!

- ★ யுகத்தில் விளக்கு வேண்டும்!
 ஆனால்,
 யாகத்தில் விளக்கு வேண்டாம்!
 காற்றின் மகிமைதான் யாகம்!
 யாகத்திலும் –
 யாக விளக்குகள் பிரகாசிக்கின்றன!
 அவ்விளக்கு யாவருக்கும் உண்டு!
 கண்யொண்டு யாகம்
 உன்னையும், உன் செயலையும்
 திடமாகக் காண்கின்றன!
 நீ எதை எதையோ உணர்கின்றாய்!
 அவ்விளக்கை விடைகேள்!
 அது விளக்கும்!

- ★ யாகம் என்னும் காண்டம்!
அக்காண்டம் இனிய இனியதே!
சுற்றிலும் வெண்மை!
உன் ஆத்மாவும்
உண்மையான வெண்மை!
ஆனால், காண இயலாது!
நீ யுகத்தில்
திடாஸ்திரமான அமைதிக்கு
பாடுபடுவதைவிட,
பலப்பல வகையான
ஞானம் என்கின்ற
இகவநாதம் என்கின்ற
ஞானம் வரபார்!
உணர்வாய் நீ யாகத்தை!
- ★ யாஷ்டிசவப் பிரபஞ்சங்கள்
என்கின்ற யாவாத்தியம் நீ!
நீயும் உன் ஆத்மாவும்
பிரிந்து செல்லும்போதுதான்
உன் சரீரம் அழிந்து போகின்றன!
உன் ஆத்மா தித்தித்து செல்கின்றன!
ஏன்? இனியது அன்புதான்!
ஆத்மா, உன் சரீரத்திற்கு
உட்பட்டதுதான்!
ஆனால், சரீரம் உன் ஆத்மாவை
ஏதும் செய்திட இயலாது!
உன் ஆத்மாவும் சரீரத்தை!

ஏதும் செய்திட இயலாது!
இவையருக்குள் ஒற்றுமை, பகை
இப்படி இரண்டும் உண்டு!

- ★ யஷஷானாம் கொண்டு
பகை அடையச் செய்யார்போல்
ஏன் என சற்று யூகி!
உண்மை கண்டிப்பாக
வெளிவரும் பார்!
யுவாஷ்டிசம் என்னும் நீ
யாஷ்தித்தத்தில் தண்டனை அடைந்து
சிலகாலம்தான் யுகத்தில் வாழ்கிறாய்!
இதை நீ எப்படி உணர்வது?
நாம் யுகத்தில் குடி இருக்கிறோம்
யாவரும் யாவரும்போல்தான்
இதைத்தான் நீ யூகிக்கின்றாயே தவிர
யாஷ்டிசம், ஏகாஷ்டிசவம்
ஏகாஷ்டிசவ பிரபஞ்சம்
இவை எல்லாம் எங்கே என்று யூகி!

- ★ நீ இருப்பது குகைக்குள்!
இது உனக்கு சொந்தம் அல்ல!
உனக்குச் சொந்தம் என்பது
யுகாசிக்கப்படுகின்றன!
உன் தண்டனை காலம்
குறைய குறைய

நீ யாகம் வருகின்றாய்!
 ஆனால், அராஜகம்
 பலப்பல கோணம்!
 நீ எவை செய்தாலும்
 பார்க்கப்படுகின்றன!
 அதனால் நீ மீண்டும்
 தண்டனை அடைகின்றாய்!
 பயத்திற்காக எழுதப்படவில்லை!
 பயம் உன எழுதப்பட்டாலே துன்பம்தான்!

★ ஆனால்,
 உண்மை என உணர்வாயானால்
 யுவைதிசம் என்கின்ற
 காண்டம் அடைவாய்!
 உண்மை என்பதும்
 நன்மை என்பதும் யாகம்!
 அவ்யாகம் தான்
 உன் ஆத்மாவின் இடம்!
 ஆத்மாவைக் கண்டான்
 எவனும் இங்கு இல்லை!
 உன் சரீரத்தைக் கண்டான்
 மட்டுமே யுகத்தில் உள்ளான்!

★ ஆத்மா என்கின்ற
 யுஷ்ஷிஷாசவம் என்னும்
 யியாக்கயிம் உன்னிடம்
 உன் சரீரத்தில் அமர்கின்றன!

அமாந்த்ருவிட் ஆத்மாவை
 உன் யாஷ்டத்தால்
 நீ என் செய்வாய் ?
 அவ் ஆத்மா
 யாஷ்டிசம் கொள்கின்றன !
 இன்னியதும், எண்ணியதும்,
 யுன்னியதும் ஆத்மா !
 யுயாக்கியம் கொள்கின்றதும் ஆத்மா !
 ஆத்மா உன்னை திடப்படுத்த
 படாதபாடு படுகின்றன !
 நீ எதையூகிக்கின்றாய் ?
 உன்னை பலபல கோணத்தில்
 திட்டுவது யாஷ்டிசம் !
 எவையையும் உணராதவன்
 நீ என்கின்றாய் !
 யுகத்தான் எப்படி
 எல்லாமோ பிரிக்கிறான் !
 என் ஆத்மாவைப் பிரிப்பவன்
 எவனேனும் உண்டா ?
 எப்படி யூகிக்கின்றாய் நீ ?

- ★ பறவை இனம் கூடி வாழ்கின்றன !
 பறவையின் நட்பு
 இவ்யயை ஏகாந்தவம் !
 ஒற்றுமை என்றால்

நீங்கள் என்கின்ற
யுகம் எப்படி என யுகி!
பின் சற்று உணரலாம்!
பறவை யாயான்ஷியம் கொள்கின்றன ?
நீங்கள் எங்ஙனம் உணர்ந்தீர்கள் ?

★ பன்றி கழிவைத் தின்றும்
அதன் சரீரம் காசுக்கு
விலையாகின்றன என்றால்
நீ எங்ஙனம் கொள்கின்றாய் மனிதா ?
நீ நீதான் என்றால்
இயல்பம் எங்கு ?
இன்யம் எங்கு ?
இப்படி பலப்பல ஆதிக்கம்,
உனக்காக யாயான்ஷியத்தில்
உள்ளன என்றால்
எவைஸ்துவம் எங்ஙனம் கண்டாய் ?

★ வாழ்வதும், இயல்வதும் இருட்டு!
இருட்டுக்குள் இன்பம் போலானால்
யுன்யதும், யுன்யம் பட்டதும் யாது ?
இன்யம், எவைஸ்துவம்,
இணைஸ்துவம் எல்லாம்
எங்கு உள்ளன ?
நீ உனக்குள் இவைள்யம்
இவையத்திற்குள் இன்யம்
இன்யத்திற்குள் இன்யம்தானே !

அத்தியாயம் – 8

- ★ மனிதா உன்னடைய
செயல் துள்ளியம் யாவும் உதவிட,
யாகவம் யன்னிட, நன்னிடையும்
நல்யஷ்த்திறனும்தான் வேண்டும்!
- ★ யஷ்த்தியவைக் குணம்
என்பது அருமையானது!
உன் ஆத்மா நாதம் என்கின்ற
யாகம் அடைய யுகஸ்த்தியமான
திடாஷ்த்திரம் என்கின்ற
தன்மை வேண்டும் என்பது
அறியாத பொருள் இல்லை!
- ★ யாகம் உனக்கு
தண்டனையும் கொடுத்து,
உன்னை விளையாடவும்
விட்டது போல்!
ஆனால்,
உன் நாள் கடக்க கடக்க
நீ யாவையையும்
உணர்ந்தவன் போல்!
ஏன் என்றால்
மரம்தான் தண்டனையுற்றது!
என்றால் மரத்தின் கனி,
அதாவது யுகத்தில் பிறக்கின்றவர்கள்
யுகாஷ்டிசம் கொண்டவர்கள் போல் யுகி!
பிணி, இனியாவபிணி பிணிதான்!

- ★ யுகத்தில் யாவும் காண்கின்றாய்!
யாவும் இருக்கிறது என்கின்றாய்!
எது இருந்தாலும்
குகைக்குத்தான் சொந்தம்!
ஆனால், நீ நன்மை காணவில்லை
என்பதை மட்டும் யுகி!
- ★ பிராஷ்ஷ பிரபஞ்சம்
என்கின்றதுதான் உனக்கு!
பிரபஞ்சம் என்பது பலப்பல!
நீ எதையும் செய்வாய்!
ஆனால், யாவாஸ்திஸ ஏதும்
செய்திட இயலாது என உணர்!
உன் யாயாவும் என்கின்றது யாகம்!
யாகம் 111 காண்டம்
உலகத்தைவிட யாவும் பெரிது
என உணர்வு!
- ★ யுகத்தில்தான் எல்லாம்
என உணராதே
நீ யுகிக்கின்றதும், உண்கின்றதும்
யவஷ்டி என்னும் பலப்பல கோணம்
உள்ளன என்பது பொருள்!
பெருங்குற்றம், சிறுகுற்றம்
என்பது யுகத்தில் உண்டு!
நீ கலகக்காரன் போலானால்,
கலகத்தால் யுகாஷ்டிசம் கொண்டு
பிறக்கத்தான் போகிறாய்!

யாவையையும் யாகத்தில்
யாகஷ்டிசம் கண்டவண்ணமாக
உள்ளன என்பதை உணர்!

- ★ நீ இருக்க வேண்டிய
இடம் வேறு,
அது இதுவல்ல!
சிறையில் யுகத்தில்
உள்ளார்கள் உண்டு!
ஆனாலும், இவை இவையல்ல!
யுவாஷ்டிஷா பிரபஞ்சம்
என பொருள்
தூய்மையான உள்ளம் வேண்டும்!
அன்புள்ள சொல் வேண்டும்!
யயாதிக்கம் என்பது வேண்டாம்! ஏன்?
நன்மை என்பது யாகம்!
அவ்யாகத்தின் நிலைகளை
நீ உணர வேண்டும்!

- ★ அறிவுக்குரிய ஞானம் ஏராளம்!
உள் யியாக்கியத்தால்
நீ அழிவைத்தான் செய்கின்றாய்!
உன்னை எப்படி
யுகத்தில் திருத்திட இயலும்?
உன் ஆத்மா உன்னை
யுகித்து உணரவேண்டும்!

- ★ உனக்குப் பின்னால்
ஒரு பெரும் இன்பம் வரும்!
அதுதான் உன் அன்புள்ள எண்ணம்!
ஆனால், அது போன்று
ஒரு பெரிய துன்பமும் வரும்!
அது தான்,
உன் அதிகாரத்தால் வருவது!
அப்படி என்றால்
நீ எதை யுகிக்கின்றாய் ?
- ★ உன் உள்ளம், உன் எண்ணம்
இவை எல்லாம்,
நீ உதித்த நாளில் இருந்தே
என்று வைத்துக் கொள்ளேன்,
பசுமையானவைகளை
யுன்னித்தால் பின் உனக்கு
நன்மை என்பதே உண்டு!
நீ, இது என்னுடையது,
உன்னுடையது என்று யுகிக்காதே!
அப்படி, இப்படி திரைக்காதே!
- ★ அவையையானாலும்
யுயாக்கியம் யுகிக்கின்ற
எண்ணம் யாவும் திடமான
அறிவு கொள்ள வேண்டும்!
உன் சரீரம் சற்று
யுன்னிப்பாக யுகிக்க வேண்டும்!

அப்போதுதான் உன் இயல்பம்
 யுகத்தில் சற்று
 நிம்மதி காண்பதுபோல்!
 ஆனால் நுஞ்சயம்
 உன்னை அன்பு இன்றி
 மண்டலம் என்னும்
 யாயாக்கியம் அடைகின்றாய்!
 மண்டலம் என்பது காண்டத்திற்கு
 தங்கை போல், தம்பி போல்!

★ நீ யுகத்தில் கலககம் செய்யாதே!
 கலகம் என்பது
 இன் இவையில்லா பிறவி!
 அப்படி பிறவுயில்
 நீ அடையும் துன்பம் ஏராளம்!
 இன்பம் என்பது வெகுநாள்!
 எத்தகையோ கோணத்தில்
 எத்தகையோ பிறவி!
 ஆனால்,
 இச்சையில்ல்தான் உன் இயாக்கியம்!

★ யுகத்தான் உணரவே
 யவ் யாஷ்யம்!
 இப்படி எல்லாம்
 அவன், அவள் கண்களில்
 படச் செய்கின்றன!
 நீ நினைக்கின்றாய்
 ஐயோ பாவம் என்று, சரியே,

பின் இவன், இவள் செய்த
ய்யாக்கியம் எப்படி என
சற்று யூகிக்கின்றாயா ?

★ யாயாகத்தில் இருந்து
யாரும் தூக்கி வீசப்படவில்லை !
யுகம் என்பது
உன் சிறையானால்,
யாகம் இதை உணரச்
செய்கின்றதே தவிர,
உன் பிணியால்தான்
நீ துடிக்கின்றாய் !
துடிப்பதும், பிடிப்பதும்
உன் யாஷ்யத்தால்
நீ மறக்கலாம்,
யாஷ்யசம் மறக்காது !
அது யியான்யம்
கொண்டுதான் செய்யும் !

★ நீ நீதான் !
நீதான் நிதானம் தவறுகின்றாய் !
உள்ளத்திற்குள் ஒழிவா ?
உன் ஆத்மா,
எவ்வண்ணம் என்கின்றதை
நீதானே யூகிக்க வேண்டும் !
இருவரானாலும், யுவையரானாலும்
யுன்னியது, எண்ணியது யாஷ்யசம் !
துன்பம் என்பது

உன்னால் வருகின்றதே தவிர,
அவையர், இவையர், யுவாயர்
என்று யாகம் கூறாது!

- ★ யாகத்தால் பிரகாசிப்பு
யாவருக்கம் தான்!
யாகத்தின் லலைகளும்
யாவருக்கும் தான்!
நீ ஏன்
யுனாஷம் கொண்டு
பிரிக்கின்றாய், பிறக்கின்றாய் ?
- ★ பாவம் யாருக்கோ ?
பாவம் தண்டிக்கத்தான் செய்யும்!
தர்மம் யுன்னித்த
உதவிதான் செய்யும் என்பதை
யயாக்கியத்தால் உணர்!
நீ எக்கோணத்தில்
எல்லோமோ யுகிக்கின்றாய்!
எக்கோணமும் உன்னை
அறியச் செய்யும்!
- ★ ஆத்மா எவையில் யுன்னிப்பு ?
நீ எவை உணர்ந்தாய் ?
யாகம் என்பதை
காணத்தான் இயலும்!
- ★ நித்திரை கொள்கின்றாய்
பின் விழித்தால்
எவை கொள்கின்றாய் ?

உண்பதும், தின்பதும்
 யுகத்தாரிடம் தானே ?
 யுகத்தில் யுன்னிற்றவை
 எவை என உணர்ந்து
 விடை கொடுத்தார்
 யாரும் உண்டோ ?
 கருவுக்குள் இருக்கும்
 இலக்கியம் எவை என்று
 தெரியா நீ திருடன் போல்
 வேஷம் கொள்கின்றாய் !
 இவையில்லா இங்ச்சனமா ?
 யாஸ்திப்பா ? எயாஷ்திப்பா ?
 எப்படி அளக்க ?
 யியாஷ்டிசத்திற்குள்
 எப்படி அடைபடுகின்றன அங்கு ? யூகி!

★ முட்டை, முட்டைக்குள்தான் குஞ்சு
 என்றால் இவையில் இன்னியம் எது ?
 வளர்ந்தால்தான் பருவத்தை
 உணர்கின்றாயே தவிர
 உன் இஷ்டத்தால்
 எவையும் நடவாது என்பதுதான்
 யுயாஷ்யம், யாயாஷ்யம்!

★ நீ பணத்தால்
 எதையும் சாதிக்கலாம்
 என நினைக்கின்றாய் !
 அப்பணம் -

உனக்கு உதவிபோல் எண்ணுகின்றாய்!
 ஆனால், பணத்தை வைத்து
 எதிரியாக்கிக் கொண்டால்
 துள்ளிய இன்யாசிசம் அழிகின்றன!

- ★ ஆதிக்கம் என்பது இங்கு
 யுகத்தில் இல்லை, யாகத்தில்!
 எழுத்தால் உணரலாம்
 என்றாலும் எதையும்
 மறவாது யாகம்!
 எப்படி எப்படி
 எல்லாமோ யியாதிக்கம்!
 நீநீபோல், ஆனால்
 இவ்யாசிசவம் கொள்!
 நீநீதான், நீசம்தான் என்பது,
 யுன்னியது யாஷ்யம்
 எனவும் யுகி,
 எங்ஙனமும் உன் இனம்தான்,

- ★ குகை என்றால் பெரியதா ?
 நீசம் என்றால் பெரியதா ??
 தீவு என்றால் பெரியதா ?
 இறியவை, கரிந்தவை
 என்றால் பெரியதா ?
 உன் யாயன்யம் பெரியதா ?
 உன் நாவ் பெரியதா ?
 எவ்வண்ணம் பெரியது ?

எது பெரியது ?
 எவையினும்
 உன் உள்ளிட்டவையான
 சொல்தான் பெரியது!

★ அறிவுபோல் திறன்!
 திறன்போல் அறிவு
 என்றால் இயல்பும்,
 இணையல்யம் எங்கு உணர் ?

★ இன்பம் உணரும்
 துன்பம்தானே காலம்!
 காலத்திற்குள் நீ!
 என்றால் ஊசி!
 ஊசிக்குள் நூல்!
 உவையத்துவம் கொள்!
 இணைந்தது துன்பம்,
 இல்யம்பட்டது பாசம்,
 பாசத்திற்குள் நீசம்.
 இவையால் யுள்யம் எது ?
 இணைஸ்துவம்தானே என
 எப்படி யூகிக்கின்றீர்கள் ?
 நமக்குள் பகைதான்!
 அனைஸ்தும், யுணைஸ்தும்
 கண்டது எது ?
 துன்பம் எனப்பட்டது நீசம்
 என்றால் குகைக்குள்

நீயும் நாணுஷ்யம்
 இப்படி காவல் எதற்கு ?
 உன் திடாஸ்தித்தத்தை
 அமைதி கொள்ளவே
 இவை எல்லாம்
 என உணர்!

அத்தியாயம் – 9

- ★ யாகத்தில் உகந்தது
 அவ்யானவ யாகம்!
 ஆத்மா வரும் யாகம்!
 யாகத்தில் யுகவ்ஷத்
 திறனானவைகள் உள்ளன!
 ஸ்திரம் என்கின்ற
 எண்ணம் யாவு
 யாகத்தில் எத்தனையோ ?
 ஆனால்,
 யுகத்தில் தருவனக்
 காண்டம் போல்
 திக்குதிசை இன்றி
 நீ வாழ்கின்றாய்!
 ஆனால்,
 நீ துதித்துவம் காண்பாய்!
 உன் நன்மையான
 நற்பலன் எவை,
 எத்தகை என
 பார் யாகத்தை! உணர்வாய்!

★ மனிதா சற்று யூகி என்றால்
 அன்பாக கவனிக்க வேண்டும்!
 நீங்கள் என்பது யுகாஷ்டிசம்!
 யுகாஷ்டிசம் என்பதுதான்
 தண்டனை என்கின்ற காண்டம்!
 உன் பிறவி, உன் ஆத்மா
 யாஷ்டிசம் என்கின்றது என்றால்
 நீ யுகத்தில் வாழ்கின்ற
 வாழ்வு இவைக்கும்,
 எவைக்கும் இனியதல்ல
 என உணர்வீர்களா ?

★ ஏவாஷ்டிசம் என்பதும்
 என்ஸஷம் என்பதும் பிரபஞ்சம்!
 பிரபஞ்சம், இவாஷிஷபிரபஞ்சம்
 இவைதான் யாகம்!
 யுனியது, இனியது!
 உன் ஆத்மா
 காண இருப்பது யாகம்!
 யாகம் எனப்பட்டவை
 111 என்பதை
 யுன்னிப்பாக உணர்!

★ உன் தண்டனையை
 உன் சார்த்தால் இன்றி,
 உன் ஆத்மா
 திகைக்குள் குடி இருக்கின்றன
 என்பதையும் நினை !

உன் ஆத்மா யாஷ்டிஷம்
 எனப்பட்டவைக்கு உட்பட்டது!
 உன் சரீரம் யுகாஷ்டிசம்
 என்னும் யுகத்திற்கு உட்பட்டது!
 வஞ்சம் கொண்டது சரீரம்!
 இவைஷ்டம் கொண்டது ஆத்மா!
 ஆத்மா எனப்பட்டது பலப்பல!
 நீ எப்படி பலப்பல வகையோ!
 அவைபோல்,
 யுகாஷ்டிசம் என்பதும்,
 துனாஷ்டிசம் என்பதும்,
 இவாஷ்டிஷவ பிரபஞ்சம்
 என்பதும் பலப்பல!

★ மரங்கள் கோணலாகுவது போல்,
 மலைகள் கோணலாகுவது போல்,
 வழி என்னும் கோணல் போல்,
 உன் மனோஷ்டிசமும்
 அவ்வண்ணமே அடைகின்றன!

★ யுவையாவும் யுன்னித்து
 உணர்வாயானால்,
 நீ யாகாஷ்டிச பிரபஞ்சம்,
 ஞ்சியவ பிரபஞ்சம்,
 யுனாஷ்டிஷ பிரபஞ்சம்
 எனப்பட்ட பலப்பல
 பிரபஞ்சம் அடைகின்றாய்!

- ★ யாஷ்டிசம் உன்னை
எத்தனையோ வழிகளில்
உணர்கின்றன !
உணர்ந்துதான் நீ
யுகத்தை விட்டு
யாகம் வந்து
அடைகின்ற யாஷ்டிஷம்
ஊக்குவிக்கின்றன
என உணர் !
- ★ கீழே பறக்கும் பறவை
உச்சியிலும் பறக்க பார்க்கின்றாய் !
உச்சியிலிருந்து பறக்கும்
பறவை உன்னை,
எவை எப்படி என உணர்கின்றன ?
அப்பறவை,
மனிதா உன்னிலும்
மிகச்சிறிய நான்
எங்ஙனமோ கொண்டு நிற்க,
நீ இங்ஙனம் கொண்டு
எங்ஙனம் கண்டிட்டாய் ?
என உணர்கின்றது,
மனிதா உன் யுத்தி
மேல்நோக்க
உன் எண்ணம்
யுவாஷ்டியம் கொள்ளும் !
அப்போதுதான் நீ

யான்ஷம், யுஷாஷியம்
இப்படி பலப்பல
யாஷ்டிசம் காண்பாய்!

- ★ பிள்ளை தவறு செய்தால்
தாய் தந்தையர்கள் திருத்துவார்கள்!
பாவி இப்படி
சோதிக்கிறாயே என்பார்கள்!
பிள்ளைகள் –
பின்தானே உணர்வார்கள்!
எப்படி ?
இதற்கு விடைகள் ஏராளம்!
கவியாய்க் கேட்டு
பின் உணர்!
இஞ்சானம் என்றாலும்

- ★ ஏதோ உழைக்கின்றாய்,
உண்கின்றாய், நீநீதான்
இதற்கு முக்கிய
யுகமா ? யாகமா ?
யுயாயமா ? ஏயாயமா ?
யியான்யமா ?
இப்படிப்பட்ட விடைகள்தான்
ஏராளம்
சிலாக்கியம் கொண்டார்
என்பது சற்றே!
யுன்யாசம் கொள்

ஞானம், கவி, புலமை
இவையில் மட்டும்
நீயூகிக்கலாம்!

- ★ பயிர் வளர்கின்றன,
தானியம் எத்தகையானது
என்று குருத்துக்குள்
இருக்கும் போது
உணர்ந்திட இயலாது!
எத்தனை என்று
எண்ணிடவும் இயலாது!
தானியம் மறைந்துதான் உள்ளது!
மரம், தான்யம், காய், கனி,
விதைகள், இவைக்குள்
எத்தகையோ இன்யாஷிஷம்!
ஆனால், இவை இவ ஆதிக்கம்
ஏராளம் என்றாலும்
யாஷ்டிசம் என்கின்ற யாகம்
யுகைக்குள் வாழும் உனக்கு
யியிஷயாம், யியாஷிஷாயம்
இப்படி பலப்பல வழியில் பிரித்து
யாஷ்டிசவ முனிவர்கள்
ஆதிக்கம் உனக்கு
விடை கொடுக்கும்!

- ★ ஞானியனும், முனிவனும்
உலகில் எங்கெங்கும் தோன்றலாம்!
இவையர் வழி இனிதாக இருக்கும்!
ஞானம் என்பது
அவையர்களுக்கு
யாஷ்யப் பிரபஞ்சத்தில்
இருந்து கிடைக்கும்!
- ★ யியானம், யியானம் என்றால்
யாகத்தில் ஆதிக்க ஞானியர்கள்
யுகத்திற்குள் யுவான்யம்
கொண்டால் தான்
இவையர்கள் உணர்வார்கள்
என்று பொருள்!
அல்லாமல்,
யியாஷ்டிசம், யின்யாஷிஷம்
திறக்கப்பட்டு யாகத்தில்
மண்டலம் யாவும்
யாயாஷ்யம் கொண்டுள்ளன
என யுகி?
உணர்ந்தால் தெரியும்!
- ★ பகை என்கின்ற
நீசம் இதுதான்!
இங்ஙனம் கொள்ளாதே!
அங்ஙனம் கொள்!
இஷ்வம் கொள்,
ஐனுஷிஷம் கொள்,

யான்யாசியவ பிரபஞ்சம் கொள் !
 ஆனால், யுன்னியதும்,
 இன்னியதும் இதுவல்ல
 என்றால் யுன்னித்து யுகி!

- ★ உள்யாக்கயிம் கொள்ளும்
 நாளை அடக்க இயலாது!
 அதுயான்யம் கொள்கின்றன!
 உன் யிஷ்யம்
 நாவால், பார்வையால்
 அழியச் சொல்கின்றன!
 நீ யுகிக்காமல் அழிகின்றாய்!
 ஆனால், பிரபஞ்சம் யுகிக்கின்றன!
 பிரபஞ்சம் என் செய்யும் ?
 அது, யுனாஷ்டிஷத்ததைதான் கேட்கும்!
 எங்ஙனம் ?
 யுகம், யுகத்திற்குள் கலகம்!
 இன்யாஷிசம் என் செய்யும் ?
 முன்பேச, பின் உணர
 நீ செய்யும் கலகம் கலகமே!
 நீ கலகத்தால் மீண்டும்
 பிறவி கொள்கிறாய்!
 பிறவி கொண்டு
 நீசம் அடைந்தால்,
 உன் ஆத்மாவின்
 இன்யம் என் செய்யும் ?
 இங்ஙனம் இதுதானா ?

சற்று யுவ் இவைஸ்துவம் கொள்
 எவையையும் நன்மையாக யுகி!
 திறமை, திடன் என்கின்ற
 ஆதிக்கம் இவையல்ல!
 இவைக்குள் நீ
 இன்யம் கொள்கின்றாய்!

- ★ இவைஸ்துவத்திற்குள்
 இணைஸ்துவம் என்கின்றவன் நீ!
 எங்ஙனம் ?

பூ, பூவுக்குள் காய்
 காய்க்குள் கனி என்றால்
 இதுதான் நீ!
 இன்யம், இன்யத்திற்குள் இல்யம்!
 இல்யத்திற்குள் யாயாஷம
 இப்படி வகைவகையாக உள்ளன!

- ★ 300 நாளில்
 நீ இவைய்யம் கொள்கின்றாய்!
 முன் சிரிப்பு –
 களங்கமில்லா சிரிப்பு!
 இது யின்யஷ்யம்!
 ஐந்து வயதிற்குப்
 பின் இன்யம்!
 இன்யத்திற்குள் சற்று
 இன்யம் எட்டு வகை!
 இகைக்குள், உன்

இகைக்குள் பதினொன்று!
 இது துள்யம்!
 துள்யத்திற்கு பின்
 அதாவது பதினெட்டிற்கு
 பின்பக்குவம் போல்
 இருபத்தைந்து இயாஷியம்!
 பின் யாசவ இல்யம்!
 இவ்வண்ணம் உன்திசைகள்
 யாயாசம் கொள்கின்றன!
 பின் குமுறல்
 பயம் இவைங்கம்!
 இப்படித்தான் உன் ஆதிக்கம்!
 நீ எவை கண்டாய் ?
 எவை உணர்கின்றாய் ?
 உன் இய்யசம் என் செய்யும் ?
 உன்னை இள்யம் கொள்கின்றவன்,
 கொள்கின்றவள் யார் ?

- ★ சற்று யூகி!
 பிறப்பும் துன்பம்!
 வளர்ந்ததும் துன்பம்!
 இணைஸ்துவம் என் செய்யும் ?
 இயல்யம் கொள்ளும் போது
 எவைஸ்தும் எங்ஙனம் பட்டது ?
 அது என் செய்யும் ?
 துள்யம் அவ்வண்ணம்தான்
 என்றால், நீயே யூகி!

அத்தியாயம் – 10

- ★ யாஷ்தித்தம் என்பது
 உன் வலிமையான சொல்!
 எஸ்தானம் என்பது
 உன் தோற்றம்!
 அவத்தியாவம்,
 அவையை யாகவர்கள்
 திறன் யாவையையும் அன்பாக,
 எளிதாக உனக்கு
 கிடைக்கச் செய்வார்!
 இதுமுதல் –
 யாஷ்தித்தியபத்தியம் அடைய
 யாவரும் சான்றோர்கள்!
- ★ யுகத்தார் நீர்
 உண்மையின் தெளிவு!
 அதுபோல்,
 உன் ஆத்மாவும் தெளிவுர
 யாகம் யுகித்து,
 யாஷ்டிசம் கொண்டு காண்கின்றன
 என உணர்
 மனிதர்கள் இவையாவும்
 உணரத்தான் இது யுகிக்கப்படுகின்றது!
- ★ திறன் என்பது அன்பு!
 தியாஷ்டிசம் என்பது
 அன்பால் யுகிக்கப்படுவது!

திறமையானது எனப்படுவது
 உன் ஆத்மாவின் அழகே!
 என யாஷ்டிசுவப் பிரகாசம் போல்
 யாஷ்டிசம் யுகிக்கின்றன!
 நீ யுகத்தைவிட்டு
 விடை பெறுகிறாய்!
 யாஷ்டிசம் வந்துதான்
 இன்புற்று மகிழ்கின்றாய்
 என்பதை உணர்!

★ யயாஷிஷம் என்பது தான்
 உன் நிலையானவை!
 யுகாஷ்டிசம் என்பது
 பஞ்சம், கொடுமை!
 இவையை எல்லாம்
 நீ யுகிக்கின்றாய்!
 ஆனால், நீ யுகாஷ்டிசம்
 காணவே உட்கொள்! எப்படி?
 பிரகாசம்போல் யுகி!

★ உன்னை யாகம் கணக்கிடுகின்றது!
 இதை எழுதுகின்றவர்
 யாகத்தை பார்த்து
 துள்ளியம் கொள்கின்றார் என்றால்,
 என்போல்தான் இவர்!
 உன்போல்தானே இவரும்!
 நீ ஏன் அப்படி?

இவர் ஏன் இப்படி ?
 உட்கொள்!
 உட்கொள் என்றால்
 உன் யுன்னிப்பு
 யியன்னிப்பு இப்படி
 பல ஆதிக்கம் உள்ளன!
 யாவையையும் உணர்வீர்!
 சில காலத்தில்!

★ நன்மை செய்!
 வியாஷ்யம் கொள்!
 எல்லாம் இங்கு இல்லை!
 நீ யுன்னியதும்
 எண்ணியதும் யாகத்தில்!
 கதையல்ல!

★ உன் எண்ணம்
 யுவாக்கியம் கொள்ள
 யுகம் சற்று இன்புறலாம்!
 யுகாசிக்க இப்படி, அப்படி
 என திகைப்பாராதே!
 மனிதா, நீ
 யுயாக்கியம் என்னும்
 யாஷ்டிசம் கொள்வதற்கு முன்
 யுன்னிப்பாய் யுகி!
 யியாசிசவ பிரபஞ்சம்
 அடைவதற்கு யுகி!

★ உண்மை சொல்லும் நாவ்
 எதை எல்லாமோ சொல்லும்!
 அந்நாவ் வெளியில்
 வருவதும் அரிதே!
 உள்ளே ஆடி அடங்கும்
 நாவிற்கு நனிதம் கொள்!
 நாவ் உன்னை
 கிளறிவிட பார்த்து
 உணர்கின்றது சாரீர்!
 இவை எல்லாம்
 யூகிக்க ஆத்மா!
 ஆத்மாவின் இன்னிசை யாகம்!
 நாவால் வரும் சொல் எப்படி ?
 யுன்னிப்பும் அணராதவரால்
 தித்திப்பும் திறன் கொள்ளும்!
 உன் சாரீரத்திற்கு
 யூக்குக, யக்குவ தத்துவம்
 இவை எல்லாம்
 பேசும் நாவ் நாவா ?
 யூகிப்பதும் நன்மை என்றால்
 இவைய்யர்கள் அடைந்துள்ளவை
 தேன்கூடு போல்!
 கண், மூக்கு, நாவ்
 இவையெல்லாம் யான்யாஷும்!
 இவ்யுவைக்குள் சற்றம் நிம்மதியா ?
 நாவிற்கு வேலை ஏராளம்!
 உள்நாவிற்கு சற்றுபோல்!

- ★ சூரியன் பிரகாசிப்பு அதிகம்!
நட்சத்திரத்தின் எண்ணிப்பு யுன்னியது!
ஆனால்,
நிலாவின் யாயாசிப்பு யுன்னது!
எண்ணி யுன்னியது!
- ★ உள்யூகிக்க உணரச்ச்
செய்வது கண்!
கண்ணிற்கும் இவையாக்கியம்
கொண்டவை நாவ்!
பின் சரீரம்
அழிவற்றது போல் யூகி!
யன்யம், என்யாசம்
எது, யாது என
யாத்துவம் கொள்ளும் போதுதான்
நீ யூகிக்கின்றாய் என்றால்,
முன் யூகித்தால் என்ன ?
- ★ அன்பு என்கின்றவை ஏகாஷ்வம்!
அருமையான, திடமான
பாசம் என்கின்றது அன்பு!
அன்பால் எதையும் சாதிக்கலாம்!
அதிகாரத்தால் அழிவேதான்!
அதிகாரம் உன் எண்ணம்
என்றால் இன்யம்
என்னும் நீசம்தான் நீ!

அத்தியாயம் – 11

- ★ மனிதா ஸ்திரத்தன்மை கொள்!
இஷ்திரத்தன்மை கொள்!
மறக்க நினைக்காதே
ஆகாயம் என்கின்றாய்!
அதுதான் ஆதயம், அரும்பொருள்!
இனியது, இன்பமானது!
அதுதான் யாகம்!

- ★ யுன்னிப்பான பொருள் யஷ்த்தியம்!
துதித்தியம் என்பதை
திறன்பட்டு, திறனாக
உதவிட உணர்!
ஆத்மா அவ்வண்ணம்
என்கின்ற எண்ணம் யாஷ்த்தியம்!
யாஷ்த்தியம் அடையும் காலம்
உன் மூய்ஸ்தியாகம் என்கின்ற
நல்பலன அறிவுரை செய்யும்!
விடுபட்டு போகும் ஆத்மா
திறமையான யாகம் செல்ல
பிவர்த்தனையானவை!

- ★ மீண்டும் பிறக்க
யுகத்தை நினைக்காதே!
வெண்மையான வெளி
யாகக் காண்டம்!
அதுதான் மகிமையானது
என உணர்!

- ★ துன்பம் என்பதைத்தானே
நாம் பார்த்தோம் என்று
தர்மத்தை தவிர்க்காதே!
உன்னால இயன்றதை யுகி!
இருந்தால் கொடு!
அத்திஷம் தேடாதே!
கொடுத்து நீ
ஆதாயம் தேடாதே!
புகழும் கொள்ளாதே!
செய்தும் புகழ் கொள்ளாதே!
மீண்டும் அது
உன்னைச் சோதிக்கும்!
- ★ உண்மை யாவும்
யாகத்தில் திறன்பட
வரையப்படுகின்றன
என உணர்!
வரைவு என்பது யாஷ்டிசம்!
அது என் கணக்கு!
நன்மை என்றும்
யாஷ்டிசத்தில் வீண்போகாது!
யுகாஷ்டத்தில் –
போகும் குணம் இல்லான்
இவையத்தைத்தான் கண்டான்!
யுவையுற்றான்,
யான்யியான்யானாஷ்டம் தான்!

- ★ நன்மை என்கின்ற சொல்
இனிதான் வரும்!
யாவாஷ்டிசம்கூற
இவர் எழுதுகின்றார்!
யாவாஷ்டம் என்பது
யுகைக்குள்ளார்போல்
அக்கணக்கை எழுதுகின்றார்!
யாவும் உண்மைதான்!
- ★ இனி பஞ்சம், பட்டினி, தஞ்சம்
இவை இல்லா இவைஷ்டம்
இக்குகை என உணர்!
குரங்கண் வாழ்வும்
குணத்தின் வாழ்வும் நீதான்!
ஆனாலும் ஞானினிஷ்டம்
கொண்ட பறவைதான்
இனியவை, உணர்ந்து வாழ்கின்றன!
அவைதான் யாஷ்டிஷ்டம் கொள்கின்றன!
யுவாஷ்டிஷ்டம் உனக்காக
கொண்டுள்ள போல்!
யுவாஷ்டிஷ்டம்,
முனிவர்களுக்காகத்தான்
என உணர்!
யுகத்தில் இகைதிசைதான் நோக்க
பறவை இனம்தான் உயர்ந்தது!
பிரபஞ்சம் அடைந்தவை இவைதான்!
ஆத்மாவும், நீயும்

யாயிஷ்டிசம் கொண்டு
 பறவை உன்னை
 யூகிக்கச் செய்கின்றன
 என உணர்!

- ★ யயான்யம் போல் யயான்ஷ்யம்
 யியான்ஷ்யம் போல் யாவாஷ்யம்!
 இப்படி அப்படி பிரித்து
 வைத்துள்ளவை யாஷ்டிசம்!
 இவை பிரிப்பு
 உன் பிரிப்பு எப்படி ?

- ★ யுகத்தில் –
 முக்கிய தத்துவம் கொண்டது
 மரம், செடி, கொடி,
 மலர் இவைதான்!
 இவைக்குப்பின்தான் மிருகம்!
 அதுபோலில்லா ஞானம்
 கொண்டது பறவை!
 யியைஷ்யம் கொள்ளும் பறவை
 யியைஷ்டம் கொள்வது யாகத்தை!
 ஆனால், சரீரத்தைப் போட்டால்
 எவ் ஆதிக்கத்திலும்
 னுன் கொள்கின்றன!
 மரம், பறவை இவைகளுக்குள்
 இருக்கும் யாஷ்யம்,

யான்ய பிரபஞ்சம் உள்ளிட்டவை
 இவளுக்கு இல்லை ஏன் ?
 இவன் இவன்தான் !
 இவள் யுன்னிப்போ யாள்யாக்கியம் !
 அது, இது என்னும்
 பேராசையால் எச்செயல் முடியும் ?
 ஓடலாம், சற்று மூச்சுபிடிக்கலாம் !
 சற்று யுஞ்சானம் !
 எத்தகையோ உள்ளன !
 ஆனால்,
 இவன் எண்ணி யுன்னியது யாது ?

★ இவன் சொல்லை
 அவன் கேட்பது போல்,
 உன்சொல்
 யாகத்திற்கு கேளாது
 என யுகிக்கின்றாயா ?

★ நல்லறிவுற்ற மரம் !
 ஏராளமான தான்யம் !
 நல்லறிவுற்ற பறவை,
 பறவையின் இசை
 கேட்டு மகிழலாம் ! யுகிக்கலாம் !
 எதை எதையோ
 கூறி விட்டால
 எதை யுகிப்பது ?
 யுன்னியம், துள்ளியம்

யின்னியம், எண்ணியம்,
யாயன்னியம், ஏயாஷம்
யியாசம் இப்படி
பலப்பல ஆதிக்கம் உள்ளன!

- ★ உன் சரீரம்
ஆடிவிட்டால் போதாது!
உன் உள்ளம்
யூகித்தால் போதாது!
உன் ஆத்மாவை
யூகிக்க வை!
யியாலும், இவையாலும்
யுற்றவை எய்யாத்மா!
என்யிஸ்ஷம் கொண்டு
உதவிட முந்து!
- ★ யுன்னிட்ட சொல்
உதவிட்ட சொல்லாக இருக்க
இனியது நாவ்!
கேட்பது நாவ்!
உணர்வதும் நாவ்!
- ★ உங்களுக்குள் நீங்களே என்றால்
எவ்யன்யம் என்பது துன்பம்!
துன்பம்தான் சரீரம் கெளிகின்றன!
என்றால் யூகிப்பு எப்படி?
உண்கின்றாய்,
உணர்வாக கழுவுகின்றாய்

உள்ளிய துள்ளியமாக
 சாரி சுத்தத்திற்காக!
 ஆனால்,
 உள்ளத்தை சுத்தமாக
 வைத்துள்ளாயா ?
 என்றால், அது அரிது!
 எதை எப்படி சொல்வது ?
 யாவும் சுகம்!
 உள்ளம் குழப்பம்!
 குழப்பம் என்றால் இன்னிப்பு!
 இன்னிப்பு என்றால்
 சிந்தனை, கற்பனை!
 இவைகளுக்குள் -
 உள்ளம் படும்பாடு
 எங்கோ என யுகிக்காதே!

★ யான்யாசியம் பக்கம்தான்!
 ஆனால்,
 நீதான் பெரியவன் போல்!
 வழி தெரியாத உனக்கு
 வழி இப்படி என்றால்
 யுள்யம் கொண்ட
 யான்யாசிசம் எப்படி இருக்கும்
 என யுகிக்கின்றாயா ?

★ நீ யுகிப்பது
 உண்மை, அன்பு, தர்மம் என்றால்,
 உன் இயன்யம் உன் போன்று

சற்று யுள்ம்
கொள்வார் போல்தான் !

★ இவைய்யர் இவைய்யரேதான் !
இவையத்தால் இழப்புதான் என்றால்
அவைய்த்துவம் கொள் !
பிரகாசிப்புக்குள் நீ என்றால்
உன் யயாஸ்துவம்
என்கிறது யயர்ஷ்தமா
என யுகி !

★ பாவம் என்றால்,
பாவம் செய்தால்
நீ இங்ஙனம் !
இங்ஙனம் நிம்மதி என்பதை
துள்ளியமாக அடையமாட்டாய் !
அழிவு, பிணி இவையால்
பெரும் நீசம்தான் அடைகின்றாய் !

★ என் பார்வை அன்புதான் !
உன்பார்வை அக்கினிதான் !
நானும் நீசப்பட்டால்
உன் உள்ளம்
அணு அணுவாக அழியும் !
இதை எவையராலும்
தடுக்க இயலாது !
ஏன் என்றும்,
எதற்கும் என்றும் கேட்காதே !

- ★ இவைஸ்துவம், அவைஸ்துவம்,
இணைஸ்துவம் யுகத்திற்குள்
தள்ள நீ உணரத்தான்
பின் ஆதிக்கம் கொள்கின்றாய்!
இணைஸ்துவத்தால் –
நான்தான் யாவும் உணர்வேன்!
- ★ பிரபஞ்சம் என்றும், எப்போதும்
யுன்ய உதவி செய்கின்றோம்
இவைய்யரை நாங்கள் என்கின்ற
யாயாவ்யஷ்யம்தான்
செய்ய வேண்டும்!
நீ உன் நிலைக்காக
இணைஸ்துவம், அகஸ்துவம்
செய்தால் பழி என்பது
உனக்கு கிடைக்கும்
என்பதில்
சற்றம் தயக்கம் இல்லை
என யுன்னிப்பாக உணர்!
- ★ கலகம் செய்யாதே!
கொலை செய்யாதே!
பழி சொல்லாதே!
இவைக்குள் இன்யம்
உன் செயல்,
உன் யூகிப்பு,
இவை எல்லாம்
யாயாவ்யத்தில் கணக்கு

என யுகி!
 மனிதா,
 நீ பாவம், பழி செய்வாயானால்,
 உனக்குள் நான்
 காற்றாக சென்று
 உன்னை பழிவாங்வேன்!

அத்தியாயம் – 12

- ★ யகாஸ்தியம் அடைவதும்,
 அடையச் செய்வதும்
 யாகை யறியந்தம்!
 அவ்வண்ணம் சற்று யுகித்து.
 நீங்கள் தர்மம், தாராளம் என்கின்ற
 குணரதிஷ்யவர்களாக விளங்குவீர்!
- ★ யுகத்தார் நிலை உணர்!
 உணர்ந்து பின் மறப்பது மரபு!
 ஆனால்,
 நீ மறந்தாலும்
 யாஸ்தியம் என்கின்ற
 வெண்மை படும்போது
 எப்படியும் உணர்வாய்!
 அறிவார் யுகத்தார்!
- ★ நீ, யுகத்தில் நீதான்!
 உருவம் உருவம்தான்!
 என்றால், உன் ஆத்மா
 யுகத்தில் சொந்தம்

என்கின்ற யாயாஷ்டிசம்!
அது என் ஆத்மாவிற்கு துணை!

★ சரீரம் கொண்ட நீயார்
என்பது யாகம் உணரும்!
நீ சற்ற உணர்கின்றாயா?
யுவையாகவர்கள் நீங்கள்!
மீண்டும்,
யாகம்தான் வந்து அடைவீர்கள்!
கண்டிப்பாக உன் ஆத்மா
யாகஷ்டிசம் வந்து
அடையும்போது மீண்டும்
யுகம் வர யுகிக்காமல்,
யாஷ்யாகம் யுகி!

★ நீ உன் சரீர பலத்தால்
யுகத்தை அழிக்காதே!
சரீரம் என்பது திடாஷ்த்தம்!
அவ்திடாஷ்த்தம்
உன் சரீரம்
உன்னை உணர்கின்றன!
சரீரம் புண்பட்டால்
நீ எவையும் அடைய இயலாது!
அது ஏன் என்றால்,
யாஷ்யமா,
உன் ஆத்மா உன்னுடன்!
ஆனால், நீ எவை உணர்கின்றாய்?

அதிகாரத்தால்தான்
 உன் சரீரம் அழிகின்றன !
 ஆனாலும்,
 ஆத்மா பின் இனிது
 கொள்கின்றன என்பதை உணர் !

- ★ ஆத்மாவிற்கு அழிவு இல்லை!
 ஆனால், உன் சரீரத்திற்கு
 எத்தகையோ அழிவு!
 அவ்வழிவு, பெரும் அழிவு!
 நீ, உன் சரீரத்தால்தான்
 பின் பிறவியில் எனை எவையோ
 இழக்கின்றாய்!
 இழக்கச் செய்கின்றவர்கள் –
 யாகத்தார்!
 அதுதான் நீ
 யுன்னிப்பாக உணரவேண்டும்!

- ★ சரீர பலத்தால் நீ
 எதையும் யுகத்தில் சாதிப்பாய்!
 ஆனால், பின் நீ
 பெரும் பரிதாபத்திக்கு
 உரியவனாகின்றாய்!
 உன் குற்றம் பின் பிறவியிலும்
 உன் நெற்றியில்
 வரையப்படுகின்றன என உணர் !

- ★ உன் ஆத்மா
 உன்னிடம் இருந்தாலும்
 யாவும் இழக்கின்றாய்!
 நீநீதான்!
 ஆனால், உன் ஆத்மா
 எவ்வண்ணம் கொண்டது
 என உணர்வீரானால்,
 நீங்கள் நற்குணம் கொண்டு
 யுகத்தில் சிலநாளும்,
 யாகத்தில் யாகஷ்டம்
 கொண்டும் வாழ்கின்றாய்!
- ★ நாவிற்கு நரம்பு
 ஏராளம் உண்டு!
 ஆனால்,
 நன்றியுள்ள வார்த்தையின்றி
 கலகமான எண்ணமும்,
 அவ்யாஷிஷ்வம் கொண்டிடடால்
 இன்யாயம் உண்டு!
 இன்பமும், துன்பமும் காண்பது சரீரம்!
 சரீரத்திற்கு எத்தகையோ உள்ளன!
 ஆனாலும், யுன்னிப்போ
 உன் எயாஷ்யம், எனாஷ்யம்
 இப்படி பலப்பல வகை!
 உதவி என்பது என்பியாசிசவம்,
 உள்ளின் நன்மை என யுகி!
 ஏகாஷ்வம் கொள்ளாதே!

யியாஷ்வம் கொள் !
இன்யாஷ்யம் கொள் !

- ★ எதையூகித்தாலும்
மலரின் மணம்
உனக்கு உண்டு போல் !
ஆனால்,
நீ யூகிக்கின்ற எண்ணம்
யாவும் வெகு, வெகு தூரம்
யுகத்தில் பிரகாசிப்பு!
காட்டில் –
மரத்தின் மணம் கொண்டு
மிருகம் என்கின்றது கூட
உள் யூகிக்கின்றன !
நீ எவ்வயனம் கொண்டாய் ?
எவ்வயனம் கொள் !
அவ்வயனம் கொள் !
அன்று மலர்ந்து
அன்றே அழியும்
மலரின் யான்யம் ஏராளம் !
ஆனால், நீ
யூகிப்பது எங்ஙனம் ?
எண்ணத்தைத் தான்
வெளியேறச் செய்யும் மலர் !

- ★ அழகு என்பது
உன் இசைதான் !
இசை என்றால்,

யாயாக்கியஷ்யம்!
 நீ அழகைத்தான்
 ரசிக்கின்றாய் என்றால்,
 யாஷ்டிசம் எப்படி
 என்று உணர்கின்றாயா ?

★ யுகத்தில் –
 நீ சற்றுதான் வாழ்கின்றாய்!
 ஆனால், உன் விருப்பம்
 என்பது பொருளே!
 எவை, ஏன என யுகி!
 உன் நிலை தடுமாறும்!
 என் நிலை தடுமாறுமா ?
 யாகம் தடுமாறப் பார்த்தாயா ?
 நீதான் தடுமாறுகின்றாய்
 என்றால் யாவும், யாவும் போலா ?

★ நீங்கள் ஒருவர் போல்
 ஒருவர் அல்ல!
 உன் அங்கம், கால், கை
 எவையும் உன் நிலை என்றால்,
 நெற்றி எழுத்தும்,
 உன் முகமும் மட்டும்
 மாறுபட்டவை என்றால்,
 கணிப்பு, கணக்கு,
 யாசிப்பு என்பது எங்கே ?
 சற்று யுகித்துதான் பாரேன்!

நட்சத்திரம், சூரியன்,
நிலா, காற்று,
எவ்யாஷிசம்
யாவும் உணர்!
அதுதான் இன்யவம்!
உன் அன்பால் யூகி!

- ★ அழிக்க நினைக்கும் உன்னை
யாஷ்யாஷ்யம் சீறி பார்க்கும்!
பயப்படாதே!
தவறு என்பதற்கு
மன்னிப்பு என்பது
சற்றும் இல்லை!
இல்லவே இல்லை!
- ★ உனக்கும், யாகத்திற்கும்
நன்யம் உண்டு என
யுன்னிப்பாக யூகி!
அதிகாரம்,
அவைஸ்துவத்தால்
அழிக்கப்படுகின்றன!
நிலை தடுமாற்றம்,
பயங்கர விளைவுகளை
இவையர்கள் கண்டிப்பாக
உணரச் செய்வோம்!
நன்மை என்பதற்கும்
உண்மை என்பதற்கும்
இன்யம்தான் சாட்சி!

- ★ மனதைவிட தெளிவுபட்டது
 உன்முகம்!
 அகம் இயன்யம் கொள்ள
 துள்யமாக இளக்கம் கொள்கின்றன!
 இனாஷியம், குணாஷியம்
 இய்யவ ஆதிக்கம்
 உள்ளன என்றால்
 பாவம் செய்யாதே!
 பாவத்தை சற்றும் யுகிக்காதே!
 பகை கொள்ளாதே
 உன் சரீரம் பொல்லாதது!

அத்தியாயம் – 13

- ★ திராவ்ஷத்தியம் என்பது இகந்தம்!
 அது கதம்பம் என்கின்ற
 சரீரத்திற்குள்
 ஒழிந்து கொண்டிருக்கும்!
 உள்ளம் என்பது, இலையின் பசுமை!
 ஆனால் அது
 உன் உள்வாயின்
 கழுத்துக்கடியில் உள்ளது!
 சசாஸ்திரம் கொண்டது!
 யாவையும் அது
 மறந்துதான் வாழும்!
 ஆனால்,
 உன் ஆத்மாவால்
 அது யுகிக்கும்!

யுகிப்பது யாவும் திறன்!
 திறமையாம் திறன்!
 உனக்கு உதவும் பார்!

- ★ யுகிக்கின்றவர்கள் நீங்கள்!
 உதவுகின்றவர்களும் நீங்கள் தானே!
 யுகாஷ்டிசம் கொண்டான்,
 யுகத்தில் இன்பற்று,
 திறன் கொண்டு
 5000 ஆண்டிற்கும்
 முன் வாழ்ந்தான், வாழ்ந்தாள்!
 ஆனால், யுவையவர்கள்
 உட்கொண்டவை யாவும்
 பிரபஞ்சம் என்னும் சஞ்சி
 என உணர்!

- ★ உன் பிறவி –
 பிறவியா என்ற நினை!
 உண்மை –
 நீ வெகுவாக உணர்ந்து விடலாம்!
 எப்படி?
 யாகம்,
 யாஷ்டிசம் கொள்கின்றன!
 யாது உணர்கின்றாய்!

- ★ உனக்கு துன்பம் வரும்போது
 பலப்பல கோணத்தில்
 நீ யாகத்தைப் பார்த்து

பலப்பல யுகையூகம் கொள்கின்றாய்!
 நீ செய்த தவறு
 என்பதை உணர்கின்றாயா?
 யாஷ்டிசத்தில் –
 செய்கின்ற தவறே
 யுகத்தில் தண்டனை
 என உணர்!

★ உண்மை சொல்வார்
 யயாஷ்டிச முனிவர்!
 யின்னிட்ட நெற்றி,
 யாவரும் யுகத்திலும், யாகத்திலும்
 பார்த்த நெற்றி!
 உன் நெற்றியில்
 என் கண்படுவதை
 நீ கண்டாயோ!

★ கொடுமை –
 யாகத்தில் செய்கின்றாய்!
 அக்கொடுமைகு
 யுகத்தில் தண்டனை அடைகின்றாய்!
 நீ யுகத்தில் –
 உண்மையும், நன்மையும் செய்!
 செய்து யாஷ்டிசம் வா!
 அப்போதுதான்
 உண்மை யாவையையும் உணர்வாய்!
 யாயாஷ்டிசம் கொள்ளாதே!

யாகம் –
 உனக்கு நன்மைக்கும்,
 உண்மைக்கும், உதவிக்கும் உரியது!
 எவை உணர்வீர்!

- ★ இதை எழுதுகின்றவர் –
 உன்போல்! ஆனால்,
 நன்மைக்கு வந்தார்!
 இவர் உன் போலல்ல!
 யாஷ்திசம் அடைந்தார்!
 சிலகாலம் உனக்கு
 யாஷ்திசம் யாவும் கூறுவார்!
 உணர்ந்து, நன்மை செய்து
 நீயும், உன் ஆத்மாவும்
 யாகம் வர உணர்!
- ★ உன் ஆத்மா,
 மனிதன் என்கின்றவர்களுக்குத்தான்
 உதயம் கொள்ளுமே தவிர
 யாஷ்டம் கொள்ளாது!
 மனிதன் என்கின்றவன்
 நல்லான் போல் தோற்றம்தான்!
 ஆனால்,
 யுகைஷ்டம் உள்ளார்
 என யுகியுங்கள்!
- ★ நீ யுகத்தில் திகழ்வது
 பலநாள் போல்!
 ஆனால் நீ யுகத்தில்

யிகழ்வது யாகத்தில்!
யாவும் எக்காண்டமும்,
நீஇக்குகைக்குள்தான்
திகழ்கின்றாய் என்பதை உணர்கின்றன!
ஆனால், இக்குகை
பிரகாசம் இல்லா இடம்
என்பதை சற்று யுகி!

- ★ அடிக்கடி தர்மம்
என்று எழுதுவது ஏன் ?
அன்பால் பிறக்கின்றோம்
ஆணவத்தால் வாழ்ந்தார்
கண்ட பலன் எவை ?
நீநீசம்!
நீசத்திற்குள்
உன் வாழ்வு என உணர்வாயா ?
நீசம் எனப்படும் சொல் யயாஷம்!
இவ்யயாஷத்தில்,
நீசத்தில் உன் நிலை என்ன ?
மீண்டும் உன் ஆத்மா
நிலை என்ன ?
குற்றம் செய்யாதே!
அதிகாரம் இல்லா யுகத்தில்
யாவரும், யாவரும் போல்
என யுகிக்கின்றார்கள்
யாகத்து முனிவர்கள்!

- ★ யுகத்தில், நீ உண்டு, தின்று
மகிழ்ந்தால் மட்டும் போதாது!
உண்பதும், தின்பதும்
அதனால் வரும்
மகிழ்வும் மகிழ்வல்ல!
யானாஷ்டம் என்கின்ற
எண்ணம் வேண்டும்!
- ★ உன் உண்மை –
மனதின் பிரகாசிப்பு
யாஷ்யிஷம்! ஆனால்
உன் எண்ணத்தில்
இனியது யியாஷ்ஷியம்!
யாஷ்ஷிசவம் என்கின்ற
தர்மம், எண்ணம்,
குணம் இவைகளை
அன்பால் யுன்னித்து
யுகைஸ்துவம் கொள்!
- ★ மனிதா யுற்றிற்று யுகி!
எற்றிற்று யுகிக்காதே!
எவ்யாஷ்யம் உணர்ந்தாய்?
உணர்வதும், அறிவதும் சற்றே!
யுள்யாஷம் கொள்ளாதே!
அவை, யுவைக்குள்
நீ எனப்பட்டவர்கள் நீசம்!
நீசம் என்பது திகைப்பு!
திகைப்பை யுகிக்கச்

செய்கின்றார் யவையரோ
யுன்னிய யுன்னிப்பை
யியான்யம் கொள்!
யியான்சம் கொள்ளாதே!

- ★ யியின்யாசம் எவை ?
உன் சரீரம்
எவை கொண்டுள்ளன ?
மூடி மறைத்தாலும்
இவையையாகம் காணும்!
பிறப்பதற்கு முன்
உன் நெற்றியில்
எழுதப்படும் வாக்கியம்,
உன் நெற்றியால்
உன்னை அங்கம் அங்கமாக
பிரித்து விட்டது!

- ★ யாசியம் உன்னிடம்!
நீ இயல்பைதான் கண்டாய்!
இயாயம் காண
யின்னிற்றவை எண்ணிற்றனவா ?
எவை ? யாது உன் இன்யம் ?

- ★ எவையையும் சேர்க்கலாம்!
யியாசம் காண
சேர்ப்பது தான்யம்!
தான்யம் அளக்க இயலாது!
எப்படி என்பதை உணர்ந்தாயா ?

தான்யம் போல்
 உன் ஆத்மா
 தான்யம் பிரபஞ்சம்!
 யியாஷ்டவ பிரபஞ்சம்
 கொண்டிட்ட யாகத்தில்
 நீ எவை உணர்ந்து
 எவை கண்டாய் ?
 இவையார்களால்
 தானியம் எதுவெனதான்
 சற்றும் காணலாம்!
 தானியத்திற்குள்
 எவை உண்டு ?
 பேசும் சுவையைவிட
 யுவாஷிசம்
 அத்தானியத்திடம் உள்ளன !

- ★ நீ யூகிப்பது யாவும்
 யுவ்யாக்கியமாக இருக்க
 நீ இருட்டுக்குள்,
 நீசத்திற்குள் வாழ்கின்றாயானாலும்
 என் ஆத்ம ஒளி
 பிரகாசிப்பு எவைக்கும் உண்டு!
 நீ அன்புற்று,
 இவையுற்றுதான் கேள் !
 யாஷ்யம், யாஷியாசியஷ்யம்
 இப்படி எல்லாம்
 பல வகைகள் உள்ளன !

★ நிலம் என்பது பொருள் அல்ல!
 நிம்மதி என்பதுதான் ஆதிக்கம்!
 உன்நிலை சற்று என்றாலும்
 நீ நிம்மதி காணாது போல்திகைப்பு!
 அங்ஙனத்தில் வந்தால்
 யான்யாசியம்தான்
 அவைகள் முழுமையும்
 யாஷ்யாஷியம் என்கின்ற
 ஆதியத்திற்குள்!
 இவர்கள் யாகம் இவைப்பயம்,
 மண்டலத்திற்குள்தான் ஆதிக்கம்!

★ இனிபல முனிவர்
 ஞானியர் இங்ஙனம் வருவார்!
 அதிசயம் காண்பீர்!
 யுன்னிப்பாக எழுதப்படுகின்றன!
 எழுதுகின்றவர்
 யயான்யாசிய பிரபஞ்சம் என்னும்
 பல பிரபஞ்சம் கொண்டுள்ளார்!
 ஆனால், இவர் ஆதிக்கம்
 முற்றிலும் யாகம்!

★ நன்மை என்பதையே
 உங்கள் கதம்பம் யுகித்தால்
 இவ்வயன்ய நன்மை
 உங்களுக்கு எளிதாக கிடைக்கும்!
 இவர் சஞ்சி,
 யாவருக்கும் உண்டு என்றால்

எவையராருக்கும் உண்டு!
 திடமாக யாவையையும் உணருங்கள்!
 இருந்தும், இறந்தும்
 உண்டு என்றால் உண்டே!
 உலகத்திற்கே -
 இது சஞ்சி!

- ★ நன்மை எங்ஙனமும் கொள்!
 உண்மை என்கின்ற
 எண்ணம் கொள்!
 அநீதி கொள்ளாதே!
 ஆத்மா திருப்தி
 பட்டதுபோல் என்றாலும்
 உன் சரீரம்
 திருப்திபட வேண்டும்!
 இணைஸ்துவத்தால்,
 அவ்சரீரத்தால்
 யாவும் இழக்கின்றாய்!
 சரீரம் தேவை!
 தேவை என்றால்
 அது அழகுக்கு அல்ல!
- ★ மற்றவர் எவையரும் இவையர்!
 நாம் நாம்தான்
 நமக்குள் பகை வேண்டாம்
 என்கின்றது ஆத்மா!
 சரீரம்,
 நீ என்ன?

நான்தான் எல்லாம் என்றால்
 யயாத்மா என்செய்யும் ?
 பிணிபட,
 நீதான் அழுகின்றாய்!
 திகைத்தாலும்,
 நீதான் அழுகின்றாய்!
 நான் என் செய்வேன் ?
 என் யாயாஷத்திற்கு
 நான் முயல்வேன்
 என்றுதான் ஆத்மா,
 சரீரத்திற்கு திடமாக,
 திட்டமாக சொன்னாலும்,
 சரீரத்தின் அதிகாரம் அடங்காது!
 எவ்வண்ணத்திலாவது,
 அது வெகுவிரைவில்
 இல்யம் கொண்டு
 அழியவும் செய்திட,
 ஆத்மா இன்யம்,
 நிம்மதி கொண்டு
 யயாஷம் வருகின்றன !

- ★ ஆத்மா காற்றானாலும்
 யாவும் தெரியும்!
 இன்யம், இரக்கம்,
 இணைஷ்துவம், யாயன்யம்,
 இவையகம் கொண்டது
 அக்காற்று திறன்பட்டதுதான் !

திசைமாறா துள்யம்
 ஆத்மாவிற்கு உண்டு!
 உன் சரீரம்
 திசைமாற
 ஆத்மா என் செய்யும்?
 யுன்னித்து யோசிக்கும்!
 யின்யம் கொள்ளும், தடுமாறும்!
 பழிசொல் ஆத்மா கேளாது!
 அவை, அங்ஙனம்
 பதில் சொல்வதும் ஆத்மாதானே!
 யயாஷ்யாஷ்யத்தில்
 உள்ளவர்களிடம் பதில்சொல்ல
 யின்யம் கொண்டது அது!
 பல நாதம்
 துன்பம் படுகின்றன என்றால்,
 சரீரம் இவையத்தில்
 அழிவு கண்டுவிட்டது!
 விடைபட்டதும்
 மண்ணிற்குள் சென்று
 காற்றுக்குள் இயைத்தும்
 எவையர் உணர்வார்?
 எப்படி யுகிப்பார்!

அத்தியாயம் – 14

- ★ யகம், யாக்ஷத்தியம்,
 ஏகாஷ்த்தியம் எனப்படும்
 எண்ணம் எத்தனையோ வழி!
 எவ்வழியில் அது யுகிக்கின்றன!

ஆதியத்திஷ்டம்தான்
 உன் சாரீர வலிமை!
 யுகத்தில் –
 யாவரும் உன்னப் பார்க்கலாம்!
 ஆனால், யாஸ்தியவத்தை
 யாகம் காண்கின்றன!
 அதை யுகத்தார்
 யுகித்து அறிந்தால்
 ஞானஸ்தியம் என்கின்ற
 அன்பை அடையலாம்!
 ஞானஸ்தியம் என்பது
 வெண்மையின் உண்மை என உணர்!

- ★ யாகயாகார், யாகயாகார்
 யாவரும் என்போல்,
 யாவையரை போல் இல்லை!
 இல்லை என
 தெளிவாக உணர்வீரா ?
- ★ மனிதன் என்கின்ற யாஷ்த்தம்!
 அது திகைப்பு!
 அத்திகைப்புதான் பேராசை!
 அப்பேராசையால் உலகில்
 யாவையையும் இழக்கின்றோம்!
 யுகஷ்த்தியத்தை உணர்வீரானால்
 நன்மை அடைவீர்
 என பொருள் !

- ★ எறும்பு –
 அவ் எறும்பில் ஒன்று
 இறந்துவிட்டால் பிற எறும்பு,
 துயர்பட்டு திகைக்க,
 அதற்கும் இவ்ஞானம் உண்டு!
 அது ஒரு சிசு!
 ஆனால் நீ
 எவ்வளவு பெரியவன் ?
- ★ நீ மரம், செடி வளர்ப்பது
 பலனைக் காண அல்ல!
 நீ உணரவே!
 விதை, தான்யம்
 இவையைத்தான் உண்கின்றாய்
 மீண்டும், மீண்டும் தேவை
 என்றால் என் செய்வாய் ?
- ★ நீ, உன்போன்றான்
 என்ற யுகிக்கின்றாயா ?
 இவஷ்வம் செய், யோசி!
 யுகிக்கின்றாயானால்,
 பேராசையைத்தான் யுகிக்கின்றாய்!
 அப்படி யுகித்து
 நீ யாகம் அடைய
 உன் ஆத்மா
 பிரசித்த பிரபஞ்சம் கொள்ள
 இப்பொருள் செல்வம் தேவையா ?
 சற்று யுகித்தால்
 இது புரியும்!

★ யயாஷ்டம், யயாஷ்டம்,
 னனாஷ்டம், இவைஸ்வஷ்டம்,
 யனுவாஷ்டம், இவைகள் எல்லாம்
 தர்மங்கள் நீ செய்து
 குடி அமரும் காண்டம்!
 இவைகளில் எல்லாம்
 நீ இருந்தவன் தான்!
 இருந்ததும் உணர்விழிகின்றாய்!
 அப்படி உணர்விழிக்காவிட்டால்
 உனக்கு யாகஷ்டிசுவ பிரபஞ்சம்
 எட்டிட இயலாது!

★ இன்பம்தான் யாகத்தில்!
 நீ சற்று யுகிக்கின்றவன்தான்!
 யாவையையும் உணர்வாய்!
 இதுவல்ல உன் வாழ்வு
 உன்வாழ்வு
 பிரகாசிக்கின்ற இடம் வேறு!
 அதுதான் –
 யாஷ்டம் என்கின்ற காண்டம்!
 யாஷ்டிஸம் என்கின்ற காண்டம்
 சற்றுதான் நன்மை உள்ளது!
 இக்காண்டம் பலப்பல!
 ஈதுஷ்டவா காண்டம்
 பலப்பல உள்ளன!

★ யுன்னிப்பு என்பதை
 சற்று யுகித்து உணர்ந்தால்

உன் திடாஷ்டம் சற்று
 யாஷ்டிசம் கொள்ளும்!
 பின் உன் திடாஷ்டம்
 இவை கொள்ளும்
 என உணர்!

- ★ தான்யம் கொடுத்து
 நீ உண்கின்றாய்!
 தான்யம் போல்தான் நீ!
 ஆனால்,
 திடாஷ்டம் என்பது
 யுன்னிக்கின்றவையானது!
 எப்படி ?
 தான்யம் விதைக்கின்றாய்!
 தான்யத்தைப் போல்
 பல தான்யம்
 புல்லாக வளர்கின்றன!
 நீ அப்புல்லை அழிக்கின்றாய்!
 அப்புல் எதற்கும் உதவி இல்லை,
 அந்தப்புல்லால் பயிருக்கு
 இடையூறு என்று உணர்கின்றாய்!
 பயிரின் இசைகள்
 சரி இல்லை என்றால்
 உன்மனம் எப்படி
 எல்லாமோ துன்பப்படுகின்றன!
 என்றால் –
 யுகத்தில், யாகம் விதைத்த

விதைதானே நீயும்!
 நீயும் அப்படி உணர்ந்தால்தானே
 யாகம் யுகிக்கலாம்!
 பயிரை அழிக்க பலப்பல
 புல், செடி, கொடிகள்!
 நீ இவைகளை களை எடுத்து
 பின் அதற்கு
 எது எதுவோ செய்கின்றாய்!
 ஆனால் உன்னை யாஷ்யம்
 எவை எல்லாம் செய்கின்றன?

- ★ அன்பு என்பது கிடைக்காதது!
 உள்ளத்தால் நேசி!
 உண்மை என்பது
 உன் ஆதிக்கம்!
 என்றும் நீ உணர்வதும்,
 யுகிப்பதும் யாஷ்யசம்!
 பிரபஞ்சம் யாயான்யம்,
 யியாசிசிசம், யியான்யம்,
 யுகந்தம், யுகாந்தவம்,
 யுவம் இப்படி
 உன் இயாக்கியங்கள்
 எப்படி எல்லாமோ
 பிரிக்கப்படுகின்றன!
 அதுபோல் நீ!
 உள்யாயம் கொள்!
 உள்ளிய ஞானம் கொள்!
 பலப்பல யுன்னிப்பு கொள்!

★ சொல் சொல்லி கவிதான் உண்டு!
 யுவையவம் சொல்லி
 யுகாக்கியம் உண்டு!
 யுன்னித்திட யுன்னியம்,
 யியாஷிஷம் உண்டு!
 நீ உணர்ந்து
 இவைத்துவம் கொள்!
 பாவம் செய்யாதே!
 பழி சொல்லாதே!
 யியாயில்லா யியான்யம் சொல்லாதே!
 இவை எல்லாம் யாஷ்டிசிம்
 காண்கின்றன என உணர்!

★ யாகம் என்றால் –
 111 காண்டம்!
 மண்டலம் ஏராளம்!
 யாகம்தான் –
 உங்கள் லட்சியத்திற்குள்
 அமைதி என்றால் எப்படி?
 நன்மை யுகிக்க
 இவை உண்டு!
 நன்மை கொள்!
 தீயவை கொள்ளாதே,
 நினைக்காதே!

★ எங்ஙனமும் உன்
 யுவான்யவைப்பு இங்கு
 சற்றுதான் என

யுன்னிபாய் உணருங்கள்!
 திடாஷ்டத்தை தர்மத்திற்கு
 யுகாயிப்பு கொள்ளுங்கள்!
 நன்மை ஏராளம்!

- ★ இப்படி எழுதப்படுவது
 உங்களுக்கு என்றால் எப்படி?
 நீங்கள் நன்மை
 கொண்டிடத்தான்
 கஷ்டப்பட்டு எழுதப்படுகின்றன!
 எழுதச் சொல்வது நாங்கள்!
 எழுதுகின்றவர்கள் இவர்!
 ஆனால், இவர்போல் இவரா! யுகி!

- ★ யுன்யாசியம் கொள் மனிதா!
 யாவையும் யாவைபோல்
 இன்றி யுன்னிடத்து யுகி!
 இருப்பவர்கள் யுகத்தில்
 போய்விட்டால் என் செய்ய
 என்று, தானும்
 யுள்யம் கொண்டது ஆத்மா!
 அவ்வண்ணத்திலிருந்து
 மீண்டும் நீசம் வரபயம்!
 அவைஷ்துவம் -
 இவையை தள்ளும்!
 அது யுகம் வர,
 யுயான்யம் கொள்ள
 சாரீமும், ஆத்மாவும்

சான்று எனப்பட்டது கொள்ளும்!
 பின் இங்ஙனம்
 சற்று மகிழ்வது போல்!
 ஆத்மாதான்
 துன்பம் காண்கின்றன!
 துள்யம் சரீரம்,
 ஆனால் ஆத்மா பயப்படும்!
 தர்மத்திற்கு அது
 யுன்யம் கொள்ளும்!
 அதுதான் இயன்யம்,
 இன்யாசம் இப்படி
 பலப்பல ஆதிக்கம்!
 அது யுள்யம் கொள்ள
 இயாஷாயம் இவைக்கு
 யுன்யம் கொடுக்கின்றன!

- ★ நீநீதான் என்றால்
 முழுமையும் எழுதப்படவில்லை
 என்றாலும்,
 வினா விடைகளை எடுப்பதும்
 யுன்யம் கொண்டவர்களே
 என யுகி!

அத்தியாயம் – 15

- ★ குணாஷ்டம், யகக்குணாஷ்டம்
 என்பது மாறுபட்டவைபோல்!
 ஆனால் கருஷ்டமும்,

அதிர்ஷ்டமும் வரையப்படுகின்றன!
 கருவுக்குள் எவாதிஷ்டம் ஏன் ?
 யுகவத்திடன் பேசும்
 பசுமை உன்னிடம் இல்லை!
 கரு கொடுப்பான்,
 கரு எடுத்தாள்
 இவையருக்குள் யகஷ்யம்!
 அது உன் தெளிவு!
 300 நாளும்
 தாழ்வாய் வாழ்கின்றன!
 பின் உதயம் என்கின்ற
 இஷ்டபலன் காண்கின்றார்கள்!
 இவையர்கள் ஆத்மா
 யாகம் திறனாகப் பார்க்கின்றன!
 இன்று இவள் அறிவாளா ?
 இளச்செய்தவள் அறிவாளா ?
 திறஷத்தின் பலன் யாவும்
 யாகம்தான் காண்கின்றன!
 ஆனால்,
 யுகத்தில் யாகாழ்ந்து
 ஜீவராசிகள் சிதறுண்டு
 அலைகின்ற நிலைப்பட்டவை!
 ஆத்மா திடாஷ்சிரம் படப்பட
 அது வெண்மையைத்தான் யுகிக்கும்!
 யகஷ்த்தியவ ஞானம்தான்!
 ஆதலால் யயாஷ்யம் வேண்டாம்!

- ★ யுகிப்பது உன் உள்ளம்!
 அது நன்மையாக யுகிக்க
 நீ இன்புறவது யாகத்தில்!
 மனிதா சற்று யுகி!
 யுகிக்கின்ற எண்ணம்,
 இவையால் வரையப்படுகின்ற
 சொல் யாவும்
 யுகத்திற்கு சொந்தம் எனப்பட்டவை!
 ஆனால்,
 நீ நினைக்கின்ற எவையையும்
 தர்மத்தால்தான் நீ
 அடையமுடியும் என உணர்!
- ★ நீ, உன் ஆத்மா
 இவை பிரிக்கப்பட்டது போல்!
 உன் ஞானம் என்னும்
 எண்ணம் உனக்கு தேவை!
 உன் தேவை எது?
 நல்லதுதான் வேண்டும்!
 கெட்டது வேண்டாம்!
 எவையையும் நீ உணரலாம்!
 உன் திசைக்கு
 எவையும் அடைய இயலாது!
- ★ இவைஸ்துவம் என்பதும்
 யாயாஷ்டம் என்பதும் பார்!
 இவைகள் பார்க்கின்ற பார்வை,
 யாகத்தில் இருந்து

பார்க்கின்றவர்கள் யார் யாரோ
 என்று யூகிக்காதே!
 பார், தெரியும்!
 இவைதான் யாகம்!
 இதையாராலும்
 யூகிக்க இயலாது!
 அதற்கு விடை ஏராளம்!
 எழுதுகிறவர் யாவையும்
 உனக்கு கூறுவார்!
 கூறித்தான் ஆகவேண்டும்!
 அப்படி அவர்
 விடை சொல்லாவிட்டால்
 நீ எதை எதையோ சொல்வாய்!
 அப்படி சொல்வது -
 யாவையருக்கும் அது பாவம்!

★ உண்மை தெளிவுர பலகாலம்!
 பொய்மை தெளிவுபட
 சில நாழிகை என உணர்!

★ னுனாஷம் என்பதற்கு
 எத்தகையோ பொருள்!
 இப்பொருள்களுக்கு
 விடை ஏராளம்!
 யாரானாலும் -
 அவர் திகைக்கும் சமயம்
 நீ சற்று உணர்ந்து
 உதவினால் னுனாஷம்
 உனக்கு கிடைக்கின்றன!

★ அன்பு என்பது பழக்க வழக்கம்!
 இவாஷ்டம் என்றால்
 உன் அறிவை
 யாகத்தார் யூகிக்க
 உனக்கு நன்மை கிடைக்கும்!
 உன் ஆத்மா நிம்மதி அடையும்!
 ஆனால்,
 உன் அதிகாரம் என்னும்
 சரீரம் துணிந்து யாவையையும்
 யுகத்தில் திகைக்கச் செய்தால் இவை
 உன் சரீரத்திற்குள் மூழ்குகின்றன!
 அவை உன் சரீரத்தை
 எது எதுவோ செய்கின்றன!

★ திறமை என்பது அன்பு!
 ஆணவ அதிகாரம்
 என்பது பணம்!
 இப்பணத்தால் அவ் ஆதிக்கவ
 சரீரம் பிணி கொள்கின்றன!
 அப்பிணி யுனாஷத்திற்கும்
 உன் ஆத்மாவிற்கும்
 உன் ஆத்மா துன்பப்படுவது இல்லை!
 உன் சரீரத்தைதான்
 துன்புறச் செய்கின்றன!
 அதிகாரம் சிலநாளில்
 உன்னை அழித்துவிடுகின்றன!
 ஆனால், உன்னால்தான்

உன் சரீரத்திற்கு பிணி!
இப்பிணி, எவையாலும், எவையராலும்
திறந் கொண்டிட இயலாது!

★ யுகிப்பது நன்மையானால்,
அதனால் உன் ஆத்மா
இன்புற்று வாழ்ந்து
உனக்கு நன்மை செய்கின்றன!
நீ நீதான்!

★ பயிருக்கு நீர் தேவை!
உனக்கும நீர் தேவை!
எப்படி ?
பயிர் தான்யம்!
தான்யத்திற்கு இருக்கும் எண்ணம்
உன்னிடம் இல்லை!
60 நாளில் காய்!
ஒரு விதை
பல காயானால்
உணர்கின்றாயா ?
விதையின் துள்ளியம்,
எள்ளிய யுன்னியம் எவ்வண்ணம் ?
உன் விதை 300 நாள்!
எவ்விதையிலும்
உன் விதை தானியத்தை
விட கொடியது!

விய்யாசம் கொண்டது!
 விய்யாசம் என்னும்
 யாசிசம் எங்கு,
 எவ்வண்ணம் உணர்ந்திட்டாய் ?

★ பேராசை கொள்கின்ற
 தானியம் நீங்கள் உண்டிட்டது!
 தின்ற பொருள்
 மறுநாள் வரை!
 அவையை உன் சாரீ
 திறனுக்காக யுக்கி யுக்காக
 யுகிப்பதற்காக செய்!

★ நீ,
 தானியம் உணர்த்துவதுகூட
 உன்னிடம் இல்லை!
 நீ எவ்ஞானம் உணர்ந்திட்டாய் ?
 இயாக்கியம் என்கின்ற
 சுவை எங்கே ?
 நீ காணும் நிம்மதி இதுவா ?
 உன் நிலை எது ?
 யாது, எதுவோ என்ற கூறாதே!

★ உன் நிலைதான் யுகத்தில்
 திறன்பட்டது போல்!
 ஆனால், உன் பொருள்
 எல்லாம் யாகத்தில்!
 உன் யாஷ்யம்,

உன் யான்யவம்,
 உன் குணாஷம்,
 இனாஷிஷம் இவையெல்லாம்
 யாகத்தில் யிவாதிக்கின்றன
 என யுன்னிப்பாய் உணர்!
 உன் சொல், யில் சொல்!
 யிவ சொல் சொல்லாதே!

★ தாழ்வாக பறந்தாலும்
 பறவை யுயான்யாசிசம்
 கொண்டுதான் பறக்கின்றன,
 என்றால் இவை
 எண்ணிட்டவை கிட்டும்!
 பறவையின் நிலை
 அங்ஙனம் என்றால்
 உன் நிலை எங்ஙனம் ?
 நீசத்திற்குள் தவிக்கும் நீ
 யின்யாசம் கொள் !

★ உன் அன்பான
 உணர்வு வெளிப்பட
 பிரகாசிப்பு போல் யுகி!
 எண்ணங்கள் ஏராளம் யுகிக்கின்றாய்!
 ஆனால்,
 யுள்யாசியம், யுள்யாசிசம்
 இப்படி பலப்பல
 வகை உள்ளன!
 உன் நிலையைதான்

மாற்றலாம் என்றால்,
 உன்னை மாற்ற இயலுமா ?
 இயலுக்குள் நீ இயல் என்றால்
 என் யுயாசிசத்திற்குள் நீ!
 நீசத்திற்குள் நீ
 சற்றுதான் என்றால்
 எண்ணம் யாவும் எது ?
 யாது என யுகி!

- ★ நீ இள்யம் கொள் !
 இள்யம் எனப்படுவது இரக்கம்தான்,
 முற்றிலும் யின்யாசம்
 கொள்கின்றன !
 யாஷ்யாஷியம் –
 துள்யம் கொள்கின்றன !
 இல்யத்தம், இனாயத்தம்
 இப்படி காண்டங்கள்
 யாயாகத்தில் உள்ளன !
 ஆதலால்,
 இள்யம், இன்யம், இங்ஷம்
 இப்படி எல்லாம்
 நீ யுகிக்க வேண்டும்!
- ★ உன் யாஷ்ய ஆத்மா
 இவ்யனப்பட்டு தன்பம் கொள்கின்றன !
 அக்கினிக்குள் குடி
 கொண்டது போல்
 இன்சம் கொள்கின்றன !

மனிதா,
 விஷ்யாஷ்சிஷாஷ்யம் எங்கே ?
 ஆதிக்கம் எங்கே ?
 இப்படி இனாஷ்யம் உள்ளன !
 யுள்யம் எழுதப்படுகின்றன
 என்றால் இங்ஙனம் நீ
 யுள்யம் கொண்டது எது ?
 அதை சற்று
 துள்யமாக யுகி!
 ஆதிக்கம், யாஷ்யம்
 பலப்பல உள்ளன என்றால்
 யுள்யத்தால் யுகி!

- ★ சீற்றம் நீ கொள்ளாதே!
 இன்பம் அவ்வண்ணம்தான் என்றால்
 இன்யஷியம் என் செய்யும் ?
 யாவும் சேர்த்து
 இவ்யத்தில் நீ கண்டது எது ?
 நீ நீதான்,
 நீங்கள் நீங்கள் தான் !
 மாறுபட்டது
 இவைய்யன்யம் தான்
 என உணர் !

அத்தியாயம் – 16

- ★ ஞானம்,
 அவ்யயஷ்த்தவ ஞானம்,
 எத்தகையான ஞானம் ?
 ஞானம் என்பது

111 என்பது பொருள்!
காண்டம் என்பதும்
111 என்பது பொருள்!
அவையில் ஒன்றில்தான்
நீ குடி அமர்வாய்!

★ யுகம் என்பது
இளவநிழலடி என உணர்!
யுகம், யுகமானாலும்
உன் ஆத்மாவின்
குடி இதுவல்ல!

அறியறிந்த அஞ்ஞானம்!
இவையறிந்தது எஞ்ஞானம்!
இவஸ்தித்வம் என்பது
யுகப்பிறப்பு!
அப்பிறப்பிற்கு முன்
நீ எவையர் என உணர்

★ யுவர் யுவர்தான்
என்பது பொருளா?
இவர்தான் யுகத்து நாதவரா?
உன்போல் –
இவையின் சொல், செயல்
யாவும் இகழ்த்தியம்
எனப் பார்!
இவஸ்தத்வநாதம், ஞானம்
இவையை உணர்ந்து
தெரிவது யுகத்தார்தான்!

★ மரம் என்பது
 உனக்குத் தெரியும்!
 எந்த மரத்தையும்
 சில வண்டுகள்
 துளைத்து விடுகின்றன!
 அதுபோல் நீ உணர்!
 மரம் தவறு
 செய்வதும் இல்லை!
 மரத்தால் உதவிடவும் இயலும்!
 இருந்தும் புண்ணியம்!
 அது -
 தான் இறந்தும்,
 அதன் காலம் முடிந்தாலும்
 வைரம் கொண்டு
 உனக்கும் உதவுகின்றது!
 உன் சரீர
 வஞ்சத்திற்கும் உதவுகின்றது!
 ஆனால் நீ
 எதற்கு உதவுகின்றாய் ?
 மரம் செய்யும் உதவி
 உன்னிடம் உள்ளதா ?
 மரத்தில் எத்தகையோ பிரிவுகள்,
 அம்மரம் -
 பேசாதது போல்!
 ஆனால் பேசும்!
 உன்னைவிட அறிவு உண்டு
 உனக்கு உண்டா ?

என்றுதான் மரம் கேட்கும்!
 மரம் உன்னை அழிக்காது!
 ஆனால் நீ
 மரத்தை அழிப்பது போல்
 மனிதர்களையும் அழிக்கின்றாய்!
 பின் பாவத்தை
 நீ அனுபவிக்கின்றாய்!
 இதை யார் உணர்வார் ?
 யாகம் உணரும்!

★ இனியவை அறிவது உன்னுடையது!
 யூகிக்கின்றவை யாவும் உன்னுடையது!
 அறிவதும், தெரிவதும்,
 தோன்றுவதும் சொல் போலானாலும்
 அது உனக்கு
 செயலாக யூகிக்கவும்
 உணரும் அவ் யாஷ்சிசம்
 என்கின்ற ஞானம்!
 ஞானம் என்பது
 ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல!

★ எவை எவையோ
 ஏகாந்தம் உனக்கு!
 இவையாவும் உணரவே நீங்கள்!
 நீங்கள் என்பவர்கள் நிழல்!
 ஆனால், நீ இருப்பது இருட்டு!
 இவ் இருட்டு, இக்குகை

உனக்குச் சொந்தம்
என கொள்ளாதே!
கொள்வது யாஷ்டிசம்!

★ யாஷ்டிசம் என்பது யாகம்!
யாகம் என்பது
தியாத்து உண்மை!
உண்மை எனப்பட்டவை
உன் எண்ணம்!
அவ் எண்ணம் எனப்பட்டது
யாவாகம் போல்!

★ இரக்கம் வேண்டும்!
இரக்கம் கொள்ள வேண்டும்!
யுன்னிப்பாக திகழ்ந்து
யுன்னப்பதுதான் இரக்கம்!
இரக்கம் இல்லை என்றால்
உன் யியான்யஷம்
எவையூகிக்கின்றன?
யாவும் வேண்டுவது போல்
யியாஷம் என்கின்ற
இரக்கம் வேண்டும்!
இரக்கம் என்றால்
பகை கொள்ளாதே!

★ இவ்ஞானம்
யுகத்தில் கொண்டால்
உனக்கு இவையில் இடமில்லை!

★ இன்பம் என்பது யாகம்!
 யாகத்தை எட்டிவிட்டால்
 யுன்யாயம் கொண்டிட யூகி!
 நான் உன்னை
 தெளிவாக பார்க்கின்றேன்!
 எனக்கு உன்போல்
 இரண்டு கண் இல்லை
 எத்தனையோ கண் உண்டு!
 கண் எல்லாம்
 உன்னைப் பார்த்து திகைக்கின்றன!
 சஷாசம் கொள்!

★ என் கண் பால் போல்!
 உன் கண் அக்கினி போல்!
 நான் அக்கினிக்காரன் அல்ல!
 அவர்கள் யாவரும்
 அழிந்தார்கள்!
 யாஷ்டிச முனிவர்கள்
 உனக்கு உதவினார்கள்!
 நீ உணர்வாயா?

★ யாயாஷ்யம் எங்கே?
 யாஷ்யம் எங்கே?
 உன் வழி கோணல் என்றால்
 நடந்து கடக்கின்றாய்!
 ஆனால், உள்ளத்தை
 கோணலாக விடாதே!

- ★ தானாக கனியும் கனிக்கு
தித்திப்பு திடன்!
யாஷ்யம் உண்டு!
நீயாக உணர்ந்தால்
யாஷ்டிசத்தில் உனக்கு
எவை எவையோ உள்ளன!
- ★ உன் கதம்பம்
யுயான்யம் அடைவது போல்
உன் யாக்கியம்
இயான்யம் அடையச் செய்!
என் செய்வேன்
என்று கேட்காதே!
மகிழ்கின்றாய்!
அதுபோல் யிள்யாசம் கொள்!
யிள்யாசம் போல்
யுள்யாக்கியம் கொள்!
- ★ மனிதா,
யுகத்தில் சிலகாலம் என்றால்
சில நாள்தான்!
உன் விருப்பம்
யுகத்தில் என்றானால்,
வியாயாட்டு வியாயம்தான்!
உன்இன்பம் என்பதால்
யாஷ்யம் மறவாதே!
அது கஷ்டம்!

- ★ உன் உடம்பு வளையாது!
மற்றும் யாவை வளையும்?
காற்றடித்தால், அகம்கொண்ட
காற்று அதிகாரத்தால்,
வளைந்து கொடுக்கும்
மரங்களையும் பார்க்கின்றாய்!
யிள்ளட்டி பட்டது!
சொல் ஈட்டி எட்டாது!
பக்குவம் ஏராளம்
பார்க்கின்றாய் என்றால்,
யாத்தியாஷ்யாசம் என் செய்யும்?
உன் தவற்றை
நீயே யுகி!
- ★ தண்டணை எனப்பட்டது இதுவல்ல!
யழான கோணங்களில்
எல்லாம் அமைகின்றன!
அனஷ்யம், யனாஷ்யம்,
யழாஷ்யம் இப்படி
வகைவகையாய் உள்ளன
யாஷ்யத்தில் என்றால்,
எப்படி யுன்னிக்கின்றாய்?
- ★ இங்ஙனத்தில் இல்லை!
அங்ஙனத்தில் யுகி!
இது இதுபோல் இல்லை!
அது அதுதான் என்பது

உன் யுயான்யாதிக்கம்
என்றால் யுன்னியதும்
உணர்ந்துதான் எழுதப்படுகின்றன !

★ உன்னுடைய ஆதிக்கம்
எங்கோ உள்ளன
என்றால் நீங்கள்
இயன்யம் சற்று துள்யமாக
யூகிக்க வேண்டும் !
யியள்யமும், யியஷமும்
என் செய்யும் ?
நிம்மதி என்பதை
உன் சாரீரம் என்று,
எவ்வண்ணம் கண்டது ?

★ தான்யம்,
தான்யமாகின்றன என்றால்
நீ இங்ஙம்
தானியமாக இல்லை !
தானியம் பிரகாசிப்பின்
மகிமை பெற்றது !
நீ பிரகாசிப்பிற்குள்
நீசம் பெற்றவன் என்றால்,
இவை யாஷ்த்துவம்,
உன்னை யுன்னிக்கின்றன ?
யாயாசம், யன்யாசம்,
யியாசம் இப்படி

இயள்வியம் கொண்டு
உன்னை சற்று
யுன்யம் கொள்ளச் செய்கின்றன!

- ★ மனிதா,யியான்யாஷம் கொள்!
நீ உதவி, தர்மம்
சற்று செய்!
சற்று யுகி!
நன்மை என்கின்றது
மட்டும்தான் யள்யம் கொள்!
யின்யம் கொள்!
தர்மத்திற்கு –
நாள் முக்கியமா,

- ★ இவன் என்கின்ற
திடன், திறமை இவை
உன்னிடம் வளர வேண்டும்!
கதம்பத்திற்குள்
இள்யம் கொள்!
கதம்பம் உன் இள்யத்தால்தான்
இயல்யம் கொள்ளும்!
ஆனால், கதம்பம்
என்கின்றதை யுகத்தார்
யாரும் பார்க்க இயலாது!
நாங்கள் பார்க்கின்றோம்
என்றால் எப்படி?
தவறு என யுகிக்காதே!
அங்ஙனம் யாவரும்

எளிதாக அறிவோம்
 என்றால் இளயம் அறிவாயா ?
 யாயான்யம் கொள்வாயா ?
 துள்யம் கொள்வாயா ?

★ திடாஸ்வதும் கொண்டு
 உதவினால் உனக்கு
 யுன்யப் பிரகாசிப்பு
 உண்டு என்றால்
 பிணி என்கின்ற
 யாயாதிக்கம் இல்லை!

★ பிணி என்பது,
 பிறர் கெட
 நீயும் கெடத்தான்!
 பிறரை அழிக்காதே
 அழிக்க நினைத்தால்
 முதலில் துள்யமாக
 நீ அழிகின்றாய்!
 பேராசைக் கொள்ளாதே
 இழ்யம் இழ்ப்பாய்!
 பேராசையால் இருக்கும்
 இயல்பையும் இழ்ப்பாய் மனிதா!

அத்தியாயம் – 17

யுகத்தில்
 மற்றவர், போல்
 அல்லாமல் யாவரும்

உன்போல் அன்றோ
என உணர்!

யாத்யம், யகாத்யம்!
அவ்யாகத்தியத்தை
எளிதாக திறன்படச்
செய்தார் யாவரோ
அவரே யாகவர்!
யாகவர் என்பதற்கு
சில ஆதிக்கவம்
ஆதித்தம் வேண்டும்!
அவ் ஆதித்தம்
ஏன் என உணர்ந்தார், அறிவார்!

★ இன்றும் என்றும்
உனக்கு இகஷ்த்தம்
என்பது பொருள், நிழலாக
மரமாக, மணமாக உணர்!
சொல்லும், செயலும்
இஷ்டம் போலில்லாமல்
அவையை அன்பாக உணர்!
அதுதான் யுகத்திற்கு வேண்டும்!
அதுதான் யுகாயிஸ்டம்
என உணர்!

★ வலிமை என்பது யாஷ்டிசம்!
அவ் யாஷ்டிசம்
கூறத்தான் இவைகளை,
இச்சொற்களால் இவர் எழுதுகின்றார்!

★ திமிரல்ல தியானம்!
 தியானம் என்பது பிரபஞ்சம்!
 பிரபஞ்சம் என்பது
 எண்ணற்ற தர்மம்!
 அத்தர்மம் என்பதை
 உலகத்தார் யாவரும்
 உணரவே இது!
 இது என்பது சொல்!
 இச்சொல் என்பது
 அறிவின் நிழல் என
 கற்று யுகித்து திடன்பட்டால்
 யுகம் பிரகாசிக்கின்றன!

★ பிரகாசிப்பு முழுமையானது
 என்பது யாகம்!
 யாகம் என்பது யாஷ்டிசம்!
 யாஷ்டிசம் என்பது
 உன் எண்ணம்!
 எண்ணம் என்பது
 உன் பசுமை!
 பசுமை என்றால்
 உன் கடமை!
 கொண்ட கடனை
 திருப்ப யுகி!
 ஆனால்,
 யாகாஷ்டிசம் கொள்ளாதே!

- ★ வஞ்சம் என கொண்டால்
தஞ்சம் இன்றி
நீ யுகம் வருகின்றாய்!
யாவரும் யாவரும் தான்!
யுகத்தில் பலவழி
ஆனால்,
யாகத்திற்கு வழி ஒன்றே!
- ★ மனிதா,
நீயும், யாவரும் ஒன்றேயானால்
பிரிப்பதும் நீயே!
பிரித்து நீ கண்ட
சிலாக்கியம் எவை?
யாவும் உணர்ந்தான் நான்,
என பிரித்தான்
யுகத்தில் எதையும்
செய்திட இயலாது!
யாவும்
யாகத்தில் நடவும்
என உணர்!
- ★ குணாஷ்டம் வேண்டாம்
ஆனால் குணம் வேண்டும்!
உன்னிடம், அக்குணம்
என்பது எத்தனையோ வகை!
வகை, வகையாக
தானியத்தைதான்
நீ பிரித்தாய்!

ஆனால், நான் உன்னை
தானியத்தைவிட சற்று
மணம், குணம், என்கின்ற
நிலையில்தான் பிரித்துள்ளோம்!

- ★ யாஸ்திஷம் என்கின்ற
காண்டம் உன் நிலை உணரும்!
ஆனால், நீ உணர்வாயா ?
அப்படி உணர்ந்து
ஏதேனும் செய்து உதவினாயானால்
யாஷ்திஸம் என்கின்ற காண்டம்
எளிதில் உனக்கு
இடம் கொடுக்கும்!
அல்லாமல்,
நீ யுகத்தில் திகைப்புற்று
யாகம் அடைய
உன் ஆத்மா மீண்டும்
யுகத்தில் சிறை வைக்கப்படும்!

- ★ நாம் நாம்தான்!
நாம் போல் யாவரும் அல்ல!
எவையும் இவைதான்!
இவாஷ்டம் கொள்ளாதே!
நீ பகை கொள்ளாதே!
அது யவ்ஞானம்
என்கின்ற எண்ணம்,
நீ இழக்கப்படுகின்றாய்!
இப்படி பலப்பல

யியாக்கியங்கள் உள்ளன!
 யாவரும் உணரவே
 இவ்வழுத்து
 என உணர்!

- ★ உன் செயல் சற்றேயானால்
 யுவான்யத்தின் செயல் எப்படி?
 துன்பம் பிந்தும்!
 முன் இன்பம் காணாதே!
 இன்பம் முன்னால் என்றால்
 துன்பம் பின்னால் வரும்!
 பின் இன்பம் என்றாலும்
 துன்பம் சற்று
 பின் வராமல் போகாது!
 யியாஷிஷம் கொண்டீட்டால்
 துன்பம் சற்றுதான்!
 பிணிவந்து
 உன்னை துளைக்காது!
 அதிகாரம் வந்துவிட்டால் –
 யுவான்சம் யுகிக்காமல்,
 கண்டிப்பாக உன்னை,
 உன் சரீரத்தை பழிவாங்குகின்றன!
 அப்போது,
 ஐயோ, அப்பா என்று கூறாதே!

- ★ முன் பின் பார்த்து
 நடப்பது போல்,
 கல் பார்த்து,

ருசி பார்த்து,
நீ உண்பது போல்,
யூகித்து திடாஷ்டம் கொள்!
திடாஷ்டம் யாவும் நன்மை!
நன்மை என்பது
உன் யாஷ்யம்!
அது உன் மனதுக்குள் இருந்தால்
யாஷ்யம் கண்டிப்பாக உணரும்!

★ பொய்மை பேசாதே!
யுன்யம், யுள்யம்
யூகித்து உணர்!
அதனால் உனக்கு வரும்
துன்பம் தவிர்க்கப்படலாம்!

★ பருவம் பார்த்து
உன் எண்ணம்
எல்லாம் யியாக்கியம்
இட்டு விடாது என்றால்
பிறவிதான் கொள்கிறயே தவிர,
பிறவியின் இசை
எவை உணர்ந்தாய்?
நீ உள் உணர
பின் உன் எண்ணம் உணரும்!

★ நாடகம் பார்க்கின்றாய்!
நாடகம் நடத்துகின்றவன் நீதான்!
அவ் நாடகம்

உனக்கும் நடவாதோ ?
 சரீர பாவம்,
 நாடகம் எல்லாம்
 இவைய்யவ விளையாட்டு,
 என்போல் எப்போதும்
 அப்படி இருக்கின்றாயா ?
 இல்லை, ஏன் ?
 யின்யம், யியான்யம் கொண்டார்
 நாடகம் போல் தான்
 என யுகி !

- ★ யாம் இன்னாட,
 இவையம் யுன்னாட
 இவை கண்டது
 எவை எவையோ !
 யுனாஷியம், யுள்யாஷியம் !
 உன் திடாஷ்டம்
 யுகிப்பது எவை எவையோ !
 ஏமாற்றம் அடைந்தால்
 உன் எண்ணம்
 எப்படி எல்லாம் திகைக்கின்றன ?
 ஏன் ? உன் ஆதிக்கமா ?
 ஏமாற்றுபவன் ஏமாறுவான்
 என்பது உண்மை !

- ★ ஆத்மா ஒன்றுதான் !
 பிரிவு என்பது
 நீயாகப் பிரிப்பது !

சொல்லால் கெடாதே!
 அன்பால் யுகித்து உணர்
 எழுத்துக்குள் -
 என்யம் காண்கின்றாய்!
 யின்யாசம் காண்பாய் என்றால்
 உட்படுவதும், வெளிப்படுவதும்
 அமைதிபோல் என்றால்
 ஆதிக்கம் ஏராளம்
 என உணர்!

★ அன்பு என்கின்ற
 எண்ணம்தான் ஏராளம் வேண்டும்!
 எப்போதும்
 அதிகாரம் என்கின்ற
 யாஷ்த்துவாயாஷம் வேண்டாம்!
 அன்புதான் இந்நிலை ஏறால்
 எவ்வண்ணம் உணர்கின்றாயோ
 அதை அறிவால்
 யுனாஷியாசம் கொள்!

★ உள்யாவும்,
 சொல்லிட்ட சொல்யாவும்
 உணர்ந்திட்டால் உன் அங்கம்
 எங்ஙனம்தான் கொள்ளுமோ?
 உன் நிலை நான்காண,
 என் நிலை நீ கண்டாயோ?
 உன் இயன்யம்
 என் செய்யும்?

அழுத்தில் நீ,
அழுத்தத்திலும் நீயானால்,
இவையங்கம் உணருமா ?
உன் நிலை
எது கண்டாய் ?

★ இரக்கம் கொள்!
வஞ்சம் கொள்ளாதே!
தஞ்சம் கொள்!
வஞ்சத்தால் யாயன்யம் அழியும்!
யன்யம் அழியும்!
இன்யம் அழியும்!
இப்படி உன் யுள்யம்,
உன் யுன்னிப்பு,
உன் நினைவு,
இவை யாவையையும்
இழக்கின்றாய்!
வஞ்சத்தால் வரும்
இன்யம், உன் பிறவி
எல்லாம் துன்பம்!
பிறக்க யூகிக்காதே!

★ யின்யம் யூகிக்காதே!
உன்னை யுகத்தார்,
கல்லாலும், சொல்லாலும் அடிப்பார்!
உன் யயள்யம்,
உன் யாயாஷ்மா,
இன்னிசை கொள்கின்றன!

யியன்யாசியம் கொள்!
 அன்பு ஆதிக்கம் கொள்!
 அவையஸ்துவம் கொள்ள யூகி!
 இவைஸ்துவம் கொள்ள
 யூகிக்காதே!
 யியன்யம் கொள்!

★ அன்பு என்பதை
 பிரகாசிக்கின்ற
 நட்சத்திரம் போல் யூகி!
 நட்சத்திரம்தான்
 யாயாஷ்யாஷம்,
 பிரபஞ்சம், இணைஷ்துவம்,
 யாகாஷ்யாஷம் இப்படி
 பலப்பல ஆதிக்கம் அங்ஙனம்தான்!

★ எழுதுகின்றயாவும் தான்யம்தான்!
 உன் பசியை அடக்கும்,
 இவ்வழுத்து உனக்கு
 யாஷ்யாகத்தில் அன்பும் கொள்ளும்!
 இவைஸ்தும் எழுத்து
 இது யுகத்தார்
 யாவருக்கும் சொந்தம்!
 இவ்தான்ய எழுத்து
 நீங்கள் அங்ஙனம்
 வர வழி!
 இன்யம், உண்மையானது
 என்றால் துள்யமாக யூகி!

★ இளக்கம், இரக்கம், இன்யம்,
 பசுமையான அறிவு கொள்!
 யுவையத்தில் நீ கண்டது
 என்றும் நிம்மதியல்ல!
 தெளிவு எல்லாம்
 யாயாஷ்யம், யியான்யாசம்,
 யியாள்யாஷம் இப்படி
 அங்ஙனத்தில் உள்ளன!
 இங்ஙனம் இல்லை என்றால்
 யுள்யத்தால் யுகி!

★ நன்மை சொல்!
 நன்மை செய்!
 ஆத்மா சற்று
 யுன்யம் கொள்ளும்,
 அமைதி கொள்ளும்,
 என உணர்!

அத்தியாயம் – 18

★ மனிதா யுகத்தில்
 யாவும் யாவும் தான்!
 இவ்யஷ்ந்தியம் என்பது
 ஏகாத்தியம் எனப்படும்!
 திறமையானவைதான்,
 யுங்ஞானம், யகங்ஞானம்!

- ★ தாது என்பது ஐயப்பாடு!
அவ்ஐயப்பாடு –
ஈவ்யானம், எவ்ஞானம்தான்!
ஏகாந்தவம், அவ்ஏகாந்தவம்தான்!
ஏகாந்தவ நாதம்
தாகம் போல் யாகம்!
- ★ உன் உடல்
வலிமை கொண்டவை
எண்ணிட்வை எகாய்வம்!
எகாய்வம், ஏகாய்வகம்
இவையாவும் உன்னுடையதே!
- ★ நான் பயிர்போல்!
ஆய்யாந்தம், அஸ்இஷ்டத்துவம்
திறன் பட்டது!
அய்த்துவத் திறன்
யுகத்தில் அல்ல!
உன் யஷ்யத்தால்
உனக்கு யஷ்யத்தால்
உனக்கு மட்டுமின்றி
மரம், செடி,
வித்துக்களுக்கும் உண்டு!
அகாஸ்த்வம் என்பது ஆகாஸ்தித்தம்!
- ★ இளக்கம் காண்பது யுகம்!
இவ்யுகம் உனக்கல்ல!
ஈவதும், உணர்வதும் ஆகாத்துவம்!
அகத்துவம்,

ஆத்மத்திற்குள் பிரவேசிக்கும்!
 அவைசில சொற்கள்
 எவ்வழியில் ஜியாஸ்த்துவம்
 கொள்கின்றாய் ?
 யாகத்துவத்தை,
 உணர மறக்கின்றாய் !
 யாவையஸ்த்தம்
 யாவும் உன்னுடைய
 பலப்பல பிரிவு
 அப்பிரிவு
 யாகையாரார் அகந்தித்தும் !

- ★ யான்யிஷ்டம் என்பது
 திறமையான மனஉறுதி!
 உறுதி என்பதைத்தான்
 யிகாதித்துவம் உனக்கு
 உணரச் செய்த
 வண்ணம் உள்ளன !
- ★ சபாதித்வம் என்பது அழகுள்ளது!
 யாயத்தியம் அவ்வண்ணம் போல்
 யுவாஷ்த்தித்தை அறிவாயா மனிதா ?
- ★ ஞானம் என்பது யவாயவந்தம்!
 அவ்யவாயவந்தத்தை நீ
 உன் இகந்தவத்தில் உணர் !
 யுகஷ்டிசம்,
 அது தானாக வருவது அல்ல !

இனி யாகவா என
பார் தெரியும்!
அறிவாய்நீ!

★ ஞானம் என்பது பெரியது!
நீ இதை
சற்றாக யூகிக்கின்றாய்?
உணரச் செய்கின்றார்கள் முனிவர்கள்!
முனவர்கள் என்றால்,
தன முனிவர்,
தவ முனிவர்,
தர்க்க முனிவர் ஆதிக்கம்!
இவர்கள் நிலை யாவும்
யுகம் உணரும்!
யுகத்தார் நீங்கள் உணர்வீர்கள்!
ஆனால்
உணரார்போல் திகழ்கின்றீர்கள்!

★ யுகத்தில் –
யாயாஷம் என்பது நீங்கள்!
யாகம் கொள்வதுதான் உணர்வு!
அவ்வுணர்வு என்கின்ற
எண்ணம் உங்கள்
உள்ளத்திற்குள் யூகிக்கப்படுகின்றன!

★ இவாஸ்வம் எகவயாகம் யகாக்கியம்!
அவ்யாக்கியம்,
என்பது ஒரு பிடிவாதம்!

அப்பிடிவாதத்தால்
நீங்கள் எதையு கிண்கின்றீர்கள் ?
நாம் நாம்தான்
என்று அல்லாமல்,
நீ விழு
நான் பார்க்கின்றேன் என்கின்றீர்கள் !
விழுகின்றவன் தானாக விழுகின்றான் !
அவன் ஏன் விழுகின்றான்
என நீங்கள் உணர்வீர்களா ?

- ★ யுகத்தில் நீங்கள்
எவ்ஞானம் கொண்டவர்கள்
என யாஷ்டிசம் சொல்கின்றன !
அவ்யாஷ்டிசம்
யுகத்தில் இல்லை !
உன்னை உன் ஆர்வம்
ஏற்றிட்டால் நீ
எவை உணர்கின்றாய் ?
நீ உணர்வது
யாஷ்டிசம் இல்லை
யுகத்தில் –
உன்னால் வரும் விதைகள்
சற்றே யுகிக்கும்போல்,
பின்மறவும் ! எப்படி ?
இதுதான் ஆதிக்கம் போல் !

★ உலகம் நம்கையில் என்பது,
கடன் உள்ளத்து
ஆதிக்கம் போல்!
உன் ஆதிக்கம்
என்னிடம் என்றால்
இவைக்குள் யாஷ்டிசம்
என்பது என்ன ?

★ அவ்வானமா
உனக்கு எய்யானமா ?
நீ அதிகாரம் கொண்டால்
உன் ஆத்மா பழிவாங்கும்
என்பதே எவ்யாஷ்யம்!

★ நாம், நான்,
நீ, நீங்கள்
இவைகள் எல்லாம்
யார், எவர் என
யூகிக்க வேண்டாமா ?
திடாஸ்தம் வேண்டும்!
அவ்திடாஸ்தம்
அன்பு என்கின்ற வகைக்கு,
அதிகாரத்திற்கு அல்ல!
அதிகாரம் என்பது
யுகத்தில் இருந்தாலும்,
எவன் எவனானாலும்,
அவையங்கம் உன்னை,

யான்யம், யயான்யம்
பழிவாங்குவது போல்
திகைக்கச் செய்கின்றன!

★ உன் யுவாஷிசம்
நல்லது யுகித்தால்
யயாஷ்யவ பிரபஞ்சம்
யுன்னிக்கின்றன என்பதை
யுகித்து அறிந்து
இன்யாசியம் கொள்!

★ அமைதி என்பது
உன் எண்ணம் காண
யுவானிசம் என்னும்
யாஷிஷாம் கொள்!
நீ உன்னை உணர்!
உன் ஆடை
நழுவி விட்டால்
எவை யுகிக்கின்றாய்?
பணம் தவற விட்டுவிட்டால்
எப்படி தடுமாறுகிறாய்?
உன்னை நீ
யுகிக்கும் போதுதான்,
உன் ஞானம் உன்னை
நிம்மதி என்பதை யுகாசிக்கும்!

- ★ பகை வேண்டாம்!
பாசம் வேண்டும்!
சுகம் வேண்டாம்!
அறிவு வேண்டும் உனக்கு!
- ★ இனியது காண்டம்!
எவ்திசையிலும்
உன் அடைவு தெளிவுதான் ?
நிலை தித்தித்துதான் பாரா!
யுன்னிட்டால் போதாது!
யுன்னிட்டால் கேளாது!
யூகித்து விட்டால்
யுன்யஷியம் –
எவ்வண்ணம் கண்டிட்டாய் ?
- ★ உள்யாவும் உனைக்கொண்டால்
வினையாவும் தீராது ?
அன்புற்றால் வாழ்வு!
அறிவுற்றால் வாழ்வு!
இன்னலும் ஏன்
என்று உணர்ந்தாயோ ?
நன்னிலைதான் கொள்!
அங்ஙனம் கொள்!
இங்ஙனம் வேண்டாம்!
யுள்ளியம்தான் யூகி!
யினஷ்டிசம் உட்கொள்!
பிரகாசம் வந்துபார் ?
எங்ஙனம் யுன்னிடுவாய் ?
பிரகாசிப்பை பாறேன்!

- ★ ஆத்மா தெளிவுர
உன் சரீரம்
எதுகாண உதவியது ?
ஆத்மா அழிந்துவிட
சரீரம் நடவாதே!
எது உணரும் உன் சரீரம் ?
சரீரம் சஞ்சி இல்லாதது!
ஆத்மா என் செய்யும் ?
- ★ நீ இளயத்திற்குள் இன்யம்!
முதலில் நீ
கோபம் கொள்கின்றாய்,
பின் இயன்யம்
கொள்வதுபோல் யுகிக்கின்றாய்!
பின் இன்யம் கொள்கின்றாய்
என்றால் தேடுவது போல்,
தேடியதும் போல்,
ஆனால் இயந்ததும் யாதோ ?
என்யம், இன்யம்,
இளயம் எது ?
- ★ தூரத்தை கடப்பது போல்
துள்யத்தைக் கடக்கின்றாயா ?
எவ்வளவு தூரம்
எனப் பார்கின்றாய்,
சற்று நடந்து கழிக்கின்றாய்
ஆனால்,

தேவைக்காகத்தான் நடந்தாய்!
 இன்யம் பார்த்து
 கண்டிட்டதும், கண்டதும் இன்யம்!
 இன்யம், இன்யம் எது?
 நீங்கள் யுகத்தில் கண்டது
 எதுவும் இல்லை
 என யுகியுங்கள்!

அத்தியாயம் – 19

- ★ ஆத்மீக என்பதும்,
 அறிவு என்பதும் சான்று!
 சான்று என்பது
 அறியாத அன்ப!
 அவ்வன்பு என்பதே
 கைந்தவம் என்கின்ற ஞானம்!
 அவ்ஞானத்தை
 நீ உணர்ந்துவிட்டால்
 அவைய்யில் நீர்
 என பொருள்!
 அதிலும்,
 குடிநீர்போல்!
 நீ யகந்தவம் அடைகின்றாய்!
 எக்காண்டமும் உனக்கு
 திறனாக வழிவகுக்கும்
 என உணர்!

- ★ யாகம் எனப்பட்டதுதான்
111 காண்டம்!
காண்டம் என்பதை
நீங்கள் காண்பது யியாஷாம்!
அதாவது அது உங்களுக்கு
ஒரு விளையாட்டுபோல்!
- ★ யுகம்,
யாகத்தைப் பார்த்து
பசிகொண்டு யுகிக்கின்றது!
யுகம் எனப்து
நீ நடக்கின்ற பூமி!
அப்பூமி கேட்கின்றது
யாகா எனக்கு
துன்பம் தாள இயலவில்லை!
இவையர்கள் செய்கின்ற
துன்பம் என்னால்
தாள இயலவில்லை! என்று,
அதற்கு யாகமானது,
அப்படி சொல்லாதே,
உன்மீது நடக்கின்றவன்
உன்னை பல வழியில்
திகைக்கச் செய்து,
தானியம், மரம் என்னும்
பொருளால் யுகைக்கின்றான்!
ஆனால், நீ
பொறுத்துக் கொள்கின்றாய்

நல்லதுதான்!
 இதைப்பார்த்தாவது
 இவன் யுகிப்பானா?
 இடம் என்னுடையது என்கின்றான்!
 அல்லது இம்மரம்
 என்னுடையது என்கின்றான்!
 இவனும், இவளும்
 உணர்ந்தவை எவை?
 நீ யாகத்தை உணர்கின்றாய்,
 உன்மீது நடப்பவன்
 எதை உணர்கின்றான்?
 யாவையையும் பிரிக்கின்றான்
 என்னுடையது, உன்னுடையது என்று!
 கலகம், அக்கலகம் ஏன்
 என்று உணர்கின்றானா?
 யுகமே, கடைசியில் அவனை
 நீதானே அருந்துகின்றாய்!
 உன்னை திகைக்க வைக்க
 யாஷ்டிசம் தயாராக வைக்க
 சற்று பொறு
 என்று கூறுகிறது!

- ★ நாம் நாம்தான்!
 சிறை என்பது வேறு
 அது யாகத்தில் இல்லை!

பாவத்தை செய்பவனும்
 அனுபவிப்பது யுகம்தான்!
 உன் பிறவி எத்தகையோ!
 அதுபோல்,
 கல்லும், மண்ணும் எத்தகையோ!
 மனிதா யுகிக்கின்றாயா ?
 எல்லாம் எவை எவையோ ?
 எண்ணிப்பார்க்கின்றாயா ?

★ பறவை –
 நன்மையையே உணர்கின்றன!
 மனிதரார் எதை உணர்கிறீர்கள் ?
 சற்றுதான் உணர்வீரானால்
 அறிவான சொல்
 யாஷ்டிசம் காணும்!
 உன்சரீரம் அடைக்கலம்
 கொள்ளும் இடம்
 சற்று யாஷ்டிசம் அடையும்!

★ உன் ஆத்மாவை பிரிப்பதற்கு
 எகை எத்தகையராலும் இயலாது!
 உன் எண்ணம் யாவும்
 நன்மைக்கு யுகித்து
 உதவிட யுகி!
 இதனால்,
 உனக்கு முதலில் துன்பம்போல்
 ஆனால் பின் இன்பம்
 என உணர்!

★ இது மனிதர்களுக்கு
 மான்யம்போல்!
 மான்யம் போல் என்றாலும்,
 இதை யாவரும் உணரவேண்டும்!

★ யுன்யது அன்பு
 அன்பு என்றால் யாஷ்யம்
 இவ்யாஷ்யம் என்பது
 என்ன என்றால்,
 யுகத்தில் மண் எனும்
 பூமியில் நீ எவ்வண்ணம்
 என்பதை யுகி!
 நீ பிறப்பதும் மண்ணில்தான்,
 மறைவதும் மண்ணில்தான்!
 மண்ணில் வளரும்
 மரங்கள் ஏராளம் என்றால்,
 அதன் வேல்
 பூமிக்குள்தான் மறைகின்றன!
 இம்மரங்கள்,
 தித்திப்பான கனிகளை
 உனக்கும், பறவைகளுக்கும்,
 மண்ணில் வாழ்கின்ற
 அனைவர்க்கும் தருகின்றன!
 மண்ணுகுள் வேர்
 எவைக்கும் உண்டு!
 ஆனால்!
 ருசியுள்ள கனியை உண்டு
 நீ யுகித்தது எவையை?

- ★ புளி புளிக்கின்றது!
 திராட்சி இனிக்கின்றது!
 இப்படி எத்தகையோ
 நீ உண்கின்றாய்!
 இதில்,
 விஷம்கொண்டதும் முளைக்கின்றன!
 என்றால் இவைக்கு
 இவையங்கம் கொண்டது எது ?
 நீ உண்டு மகிழ்வதும் உண்டு!
 உண்டு அழிவதும் உண்டு!
 சற்று யுன்னிப்பாய் யுகித்து
 நீ எப்படிப்பட்டவன்
 என உணர்!
- ★ மரம், செடி, கொடி
 இவைகளை எல்லாம் அறிந்தும்
 ஏன் அகம் கொள்கின்றாய் ?
 அப்படி கொண்டு
 நீயுற்ற சிலாக்கியம்தான் என்ன ?
- ★ யுகத்தில்
 யாவும் கொடுத்தது யாகம்!
 அவையை அழிக்க
 எவையரும் இல்லை!
 நன்மையைத்தான்
 நீ உண்கின்றாய்!
 தீமையை கழிக்கின்றாயே,

இது வேண்டாம் என்று, ஏன் ?
அப்படிப்பட்ட திடாஷ்டம்
கொண்டவன் நீ!

★ எவையும் யுகைக்கு பகை !
அதாவது,
நீசம் என்பது யுகம்!
எவை அறிந்து
நீ எவை உணர்ந்தாய் ?
யுகித்து யாஷ்டிசம காண் !

★ பெரிய பெரிய எண்ணம்
உன் உள்ளத்தில் தோன்றினாலும்,
யாகம் உனக்கு
பல வழியிலும் உதவும்!
ஆனால்,
எவையையும் உடனே
அடைய இயலாது !

★ யான், யாம்,
நீ, நாம் என்பது
பொருள் அல்ல !
உதவி என்பதற்குத்தான்
யுன்னிய நன்மைகள்
ஏராளம் அடைகின்றாய்!
அதுதான் யுன்னிய தர்மம்!
அத்தர்மத்தை செய்துபார்!
உன் நிலை நீ காண்பாய்!

- ★ எப்பொருள் சேர்த்தாலும்
அதை நீ விரும்பியதுபோல்
எங்ஙனம் கண்டிட்டாய் ?
விளையாட்டிற்குள் நீ
என யூகிக்கின்றார்கள்
யாஷ்யாஷியவர்கள் அங்ஙனம்!
எங்ஙனம் என கண்டாயோ!
சொல்வாரும் யுவையத்தில்
எவையரும் உண்டோ ?
என்செய்யும் யுகம் ?
நீசம், பாவம்,
பாவத்திற்குள் உன் கோட்டை!
கோட்டைக்குள் பசு
அதன் கயிறு அறுந்தாலும்
பசு எங்கு போகும் ?
தொழுவிற்குத்தான் வரும் ?
அதற்கு அகம் வந்தால்
பள்ளத்தில் விழுந்தாலும்
தானே எழும்பி மீண்டும்!
தொழு வந்து அடையும்!
கோட்டை,
கோட்டைக்குள் பசு
போல்தானே நீயும்!
எங்ஙனம் யுன்னிற்றாய் ?
- ★ யின்யாஷம் கொள்ளாதே
நல்லது போல்!
ஆனால், நல்லது யாது

என்றால் இவை
யியாஷ்யாஷியத்தில் உள்ளன !
காண்டம் 111 என்றால்
மண்டலமும் 111 !
இருட்டுக்குள் நீங்கள்
என்றால் எவ்வண்ணம் ?
யூகிக்க!

★ நீங்கள்,
யுன்னியதும், எண்ணியதும்
யாவும் யாஷ்யாஷியத்தில், பிரபஞ்சத்தில் !
உன் ஆத்மா
நிம்மதி என்பதை
யுகத்தில் கொள்ளாது
என உணர் !

★ பார்ப்பதும் மகிழ்வு!
நீர் குடிப்பதும் மகிழ்வு!
உண்பதும் மகிழ்வு!
அப்படி மகிழ்விற்கு
பின்னால் அழிவு எது ?
அழிகின்றன என்றால்
உன்யுள்ய யயாஷ்த்மா
எங்ஙனம் அடைகின்றன ?
நீ உணர்ந்து
யாயாஸ்தமா வரவேண்டும் !

இன்யம் அங்ஙனம்
கொள்ள வேண்டும்
என்றுதான் இவை
எழுதப்படுகின்றன என உணர்!

அத்தியாயம் – 20

- ★ சுவைஸ்தானம், இயஷ்த்தானம்,
எயஸ்தானம், இயாயவையிஸ்தானம்
எத்தகையோ உள்ளன!
யாகத்தை,
உன்னை உணரவிடால்
யுகம் பலப்பல வழியில்
உன்னை திசை
மாறச் செய்கின்றன!
ஆனால், நீ இயஷ்த்தானம்
என்று பலமுறையூகித்தால்,
இவ் இயஷ்தானத்து
வெண்மைதான் உன் தர்மத்தால்
வெகு விரைவில்
ஏற்றுக் கொள்கின்றன!
உணர் மனிதா!

- ★ மரம் வளர பாதுகாப்பு தேவை!
அம்மரம் நல்லமரமாக
இருந்தால் பாதுகாப்பு தேவை போல்!
எல்லா மரத்திற்கும்
பாதுகாப்பு இல்லை!

மரம் வளர நீ இன்பறுகின்றாய்!
 அம்மரம் பெரிதாக, பெரிதாக
 அதில் பல யியாக்கியம் கொள்கின்றாய்!
 யியாக்கியம் என்னும் பலனால்
 நீ உயர்வு உள்ளவன் போல் ஆகின்றாய்!
 அதுபோல் யுவ்யியாக்கியத்தைப் போல்
 பிரபஞ்சம் என்னும்
 உயர்வும் கொண்டான், கொண்டான்,
 இவர்களையும் சற்று யூகி!

★ நாம் நாம்தான்!
 யுகத்தில் சற்று யூகித்து
 உதவி என்கின்ற மரம் வளர்ப்பார்,
 இன்பற்று வாழ்வார் என
 யியாஷ்டிசவ முனிவர் கூறுகிறார்!

★ யாகம் பொழிகின்றது!
 அதற்கு முக்கியம் காற்று!
 காற்று என்பது யுயாக்கியம்!
 இவ்யுயாக்கியம் பேசுவது இல்லை!
 யுயாக்கியம் கொண்டது காற்று!
 உன் ஆத்மத்திலும் காற்று!
 ஆனால், இன்பம் என்பதை
 கொள்ள விடுவதில்லை!
 உன் அதிகார சரீரம்
 காற்றால் திறன் என்கின்ற
 அன்பு கொள்ள இயலாது!

நீ யுகித்தால் யாவும் உணர்வாய்!
 யுன்னிப்பாய் யுகி!
 பின்னிப்பாய் யுகிக்காதே!
 அப்படி யுகித்தால் அது தவறு,
 அது தர்மமல்ல!

- ★ யுன்னித்து யுகிப்பதும்,
 சொல்வதும் வழி!
 வழி எவ்வழியானாலும்
 சொல்கின்றவன் நல்வழியாகத்தான்
 சொல்வான்!
 திறமை, திடமை இவைபோல்
 எத்தகையோ உன்னிடம் உண்டு!
 ஆனால், யுகிப்பதும், உணர்வதும்
 உன் சரீரம்!
 உன் ஆத்மா திடமானது போல்தான்!
 ஆனால் முழு திடன்கொண்டது சரீரம்!
 சரீரம் கல்போல் ஆனால்
 ஆத்மா அன்பைத்தான் யுகிக்கும்!
 ஆத்மா எவையையும்
 கடந்த நிலை பெற்றது!
 அறிவுக்கும், பொருளுக்கும்
 இவ்ஞானம் கொள்வது ஆத்மா
 என்றால் யுகிக்கின்றது நீதான்!
 சொல்வது ஆத்மா!

- ★ யாகம் எனப்பட்டது
 உன் தலைக்குமேல் காணும்
 பிரகாசிப்பு போல்!

அப்பிரகாசிப்பை உன்னால்
உணரத்தான் இயலும்
உன்னால் செய்திட இயலாது!

★ உன் ஆதிக்கம் எல்லாம்
யுகத்தில் மட்டும் தான்!
அன்பு கொள்!
யாஷ்டிசிம் கொள்!
யியான்யவ, தர்மவ பிரபஞ்சம் கொள்!
யன்யாசம் கொள்!
இவைஎல்லாம் உன் சார்த்திற்கும்,
ஆத்மாவிற்கும் பெரும் நன்மை
என உணர்!

★ யுகம், யுகம்போல் குகை, நீசம்!
இன்யம், நாசம், வஞ்சம்
இனாஷம், இவ்யன்யம்
இப்படிப்பட்ட நீசத்திற்குள் வாழாதே!
வழிசொல், கேள்!

★ யுன்னியதும், எண்ணியதும் நிதானம்!
அன்பு இன்பம் போல்!
யாஷ்த்துவம் இளக்கம் போல்!
மனம் இளக்கம் வேண்டும்!
தர்மத்தை அடிக்கடி யுகி!
பேராசை வேண்டாம்!
பெரும் வஞ்சம் வேண்டாம்!
பகை வேண்டாம்!
உள் யுகி!

- ★ தர்மம், தர்மம் என்கின்ற காற்று
நீராகத்தான் பொழியும்!
நிம்மதி சற்று காண்பாய்!
இங்ஙனம் எண்ணாதே!
அங்ஙனம் கொள்!
நம்பிக்கை கொள்!
யாயாய்வாஷிஷ உன்னை
யூகிக்க வகை செய்யும்!
- ★ நன்மை
கிட்டியது போல்தான் யுகத்தில்!
ஆனாலும், அது யாஷ்யாஷியத்தில்தான்
உண்மையாக கிட்டும் என உணர்!
- ★ குறி என்பதுபோல் கூறிவைக்காதே!
அநீதி கொள்ளாதே!
யாஷ்யத்தைப் பார்!
நாங்கள் உன் குறியை அழிப்போம்!
- ★ விவேகம் கொள்!
அன்பிற்கு வேகம் என்கின்ற
சீற்றம் வேண்டாம்!
அது யுகத்தில் மண்
மண்டலம் போல் யாவும் உள்ளன!
அதற்குள்தான் நீ!
நீ எங்ஙனம் எதை

குறிவைத்து தகர்ப்பாய்!
 நிர்பந்தம், நிம்மதி
 யான்யாஷியம் கொள்!
 நல்லறிவு கொள்!
 யானாஷியம் வா!
 அறிவை வடிகட்டு
 எனையும் வடிகட்டாதே
 உள்ளம் மகிழ யூகி!

- ★ இங்ஙனம் நீசம்!
 நீசத்திற்குள் தீவு!
 தீவிற்குள் இருட்டு!
 இருட்டிற்குள் எவை எனையோ!
 இன்யம் நீங்கள் என்றால்
 யாயாஷ்த்துவம் என் செய்யும்?
 யுன்யம் கொள்,
 அன்பு கொள்,
 அதிகாரம் கொள்ளாதே!
 இன்யம் கொள்!
 மற்றவர் போல்
 மற்றவர் என்று கூறாதே!
 இன்யம் என்கின்ற
 ஆத்மா இன்யம்,
 இன்யம், இன்யம்
 ஆத்மாவைப் பிரிக்க இயலாது போல்
 என உணர்!

அத்தியாயம் – 21

- ★ திகைஸ்தானம்,
இவையீஸ்தி ஈஸ்தானம் எனப்படும்!
ஏன் ? ஈஸ்தானம்
இத் இவ இவையாகக் காண்டம்
யாவும் உன்னை சற்றுதான் யுகிக்கும்!
நீ அநீதி, துன்பம் செய்ய உணராதே!
அது அதுஸ்தியத்தை அழித்திட
உன்சாரீரம் திறன் கொள்ளாது,
அழியும் என உணர்!
உணர்வது யுகத்தார்!
- ★ உண்மையில் கடல்நீரும் நீர்தான்!
நீ அதை அருந்துகிறாயா ?
யாஷ்டிஷ நீரைத்தான்
உன்னால் யுகிக்க முடிகின்றன!
குடிக்கின்றாய், நீர் நன்றாக
இருந்தால்தான் உன்மனம்
திகைப்பாருகின்றன!
அவைபோல் சொல்லிலும்
இவையை உணரச் செய்கின்றன!
- ★ யாஷ்டிசம்! யாஷ்டிசம் என்பதும் காண்டம்!
காண்டம் என்பது பல கோணங்களில்!
ஆனால், நீ இருப்பதும்,
உணர்வதும் யுகம்!
யுகத்தில் எதற்காக உதயம் ஆகின்றாய் ?

யாஷ்திஷம் என்ற யாகத்திலும்
 நீ தவறு செய்வாயானால்,
 உன் ஆத்மாவால் யுகம் அடைகின்றாய்!
 யுகத்தில் வரச் செய்கின்றவர் முனிவர்கள் ?
 நீநீயாக ஆகின்றாய்!
 எவ்வழியிலும் மனிதர் குலம்தான்!
 ஆனால், உன் ஆத்மாவின்
 நிலைகள் பலப்பல வகையாக
 பிரிக்கப்பட்டு யுகத்தில்
 திகழ்கின்றாய், வாழ்கின்றாய்!

- ★ நீ உன் நிலைதான்
 கொள்கின்றாயே தவிர,
 சற்றாவது நம்போல்தான் யாவரும்
 என்னும் ஞானம் இல்லை!
 அஞ்ஞானத்தை நீ தள்ளிவிடுகின்றாய்!
 அப்படி தள்ளப்பட,
 யுயாஷம் என்கின்றதைத்தான்
 காண்கின்றாய்!
- ★ எது அன்பு என யுகி!
 தர்மம் என்பது உன்னிடம்தான் உள்ளன!
 யாஷஸம்,
 அதாவது யாவரும்
 எவையரும் கூறிவிட்டாலும்
 உன் ஆத்மா நிலை கொண்டுள்ளனவா ?
 உன் நன்மை,
 உன் பிரபஞ்சத்திற்கும் நன்மைதானே!

நீ உதவினால், கண்டிப்பாக
அடுத்தவரும் உதவுவார்
என்பது பொருள் அல்ல!

- ★ உன் மனம் என்கின்ற
பிரகாசம் யாகத்தில்!
உன் ஆத்மா யாகாக்கியம் கொள்கின்றன!
பலப்பல பிரபஞ்சம் உள்ளன!
ஆனால் யாகத்தில்
யுவைஷ்ஷான பிரகாசம்
எவையிலும் இல்லை!
இதற்கு முற்சொல் தர்மம்
என உணர்!
- ★ நிம்மதி என்பது நீதி!
நீ செய்யும் பாவம்
அணு அணுவாக
உன் சரீரம் பிணியாகின்றது!
வியாதி கொள்கின்றது!
பாவம் செய்ததற்கு கிடைக்கும்
இத்தண்டனை கிடைத்தது கிடைத்ததுதான்!
நீதியாய் நீ இருந்தால்
நிலையான வாழ்வு சற்று உண்டு!
- ★ யுகத்தில் கலகம் வேண்டாம்
எஞ்சானம் வேண்டும்!
நீ பகை கொண்டால்
அது உன் சரீரத்திற்கு பெரும் கேடு!

அக்கேடு உன்னை
 எதுவெல்லாமோ செய்யும் என
 யுவாஷ்டிசவ முனிவர்கள்
 தெளிவாக கூறுகின்றார்கள்!
 என்றால் இவையர் செயல்களை
 அவையவம் தெளிவாக காண்கின்றன
 என உணர் மனிதா!
 உன் பிழைகளை யுன்னிப்பாக
 நூற்றிப் பதினோறு காண்டமும்
 பார்த்துதான் உனக்கு
 தண்டனை கிடைக்கின்றது!

- ★ உண்மை என்கின்ற எண்ணம்,
 தர்மம், யியான்யம்போல்
 கிடைக்க நீயுகித்தால்
 எப்படியும் யாஷ்டிசம் அடைவாய்
 என உணர்!
 இன்யம் கொள்!
 யன்யம் கொள்ளாதே!
 மனிதாநீ
 எவ்வண்ணம் உணர்கின்றாய்?

- ★ யுள்ளியச் சொல்லே!
 இல்லிய இன்யம்!
 இல்யத்திற்குள் துல்யம்!
 துள்ளியத்திற்குள் யன்யம் எங்கே
 எங்ஙனம் யாயன்யம்?
 இப்படி எல்லாம் உன்னை
 யாஷ்டியாயம் உட்கொள்கின்றன!

★ மனிதா,
 துள்யதும், இன்யதும் நீதான்!
 இங்ஙனம் எவ்வண்ணம்
 துன்பப்பட்டாலும் யன்யம் நீதான்!
 கஷ்டத்திற்குள் தான் இன்யம்!
 இப்படி, அப்படி எண்ணாதே!
 இனாஷியம் கொள்!
 யிஸியாஸம் கொள்!
 இல்லிட்டச் சொல்
 அங்ஙனம் யூகி!

★ இள்யம், இன்யம் என்கின்ற
 விதைகள் இரண்டுதான்!
 விதைகள் யாவும்
 இனியதாக இல்லை!
 துள்யம் இல்லை!
 அதாவது இரக்கமற்ற
 விதைகளாக இருக்கின்றன!
 நீ பாவி என்கின்றவன்தான்!
 துள்யம் கொண்டவன் என்றால்
 பிறவி என்பதும் இல்லை!
 அவ்வண்ணம் தவறு!
 இவ்வண்ணம் தவறு!
 இன்யம் தவறு!
 தவறுக்குப் பின் நீ
 பிணிதான கொள்கின்றாய்!
 பிறவியில் பிறவி
 இன்யமற்ற பிறவி!

- ★ துள்யத்திற்குள்தான் இன்யம்
என்றால் தான்யம் பார்க்கின்றாய்,
தான்யத்திற்குள் மறைக்கப்பட்டு
தோல் உள்ளன என
எவ்வண்ணம் உணர்ந்தாய் ?
- ★ மனிதா சற்று யூகி என்றால்,
நீங்கள் இரக்கம் கொள்ள வேண்டும்!
இரக்கம் கொண்ட ஏறும்பிற்கும்
இன்யம் என்றால் உனக்கு
அந்த இன்யம் இல்லை
என்றா யூகிக்கின்றாய் ?
ஏறும்பும் மகிழ்கின்றது ?
அவையாவும் ஒற்றுமை!
ஆனால் உன் எண்ணம்தான்
ஒற்றுமைக்குள் இல்லை போல்!
யாயாஷ்யம் இப்படி உன்னை
இயல்யம் கொள்கின்றன என்றால்,
ஒவ்வொரு பூவும் மரமானால்
விதை சிறியதானாலும்
ஞானம் பெரியது!
அரச மரம் விதை சிறியது!
என்யம், ஞானம் ஏராளம்
ஏறும்பு சிறியது
இயன்யம் ஏராளம் என்றால்,
எப்படி யூகிக்கின்றாய் ?
வகை வகையாக பார்க்கின்றாய்,

வகை வகையாக தின்கின்றாய்,
 துள்யம், இன்யம்,
 இகைஸ்துவம் கண்டாயா ?
 மனிதா, துள்யம் யாது என யுகி!
 யயாள்யம், இரக்கம் என்பது
 உனக்கு முக்கியம்!
 உங்களுக்குள் சேர்ந்து,
 சேர்த்ததும் யாயாஷ்யவ காற்று!
 அக்காற்றுக்குள் நீங்கள் என்றால்
 எவ்வாறு யுகிக்கின்றீர்கள் !

- ★ நட்சத்திரத்தை –
 வெகு சிறியதாக எண்ணாதே!
 யாயாஷ்துவத்தில் பெரியது!
 இன்யம், இளக்கம்,
 யாய்துவம், யிய்த்துவம்,
 இனாஷ்த்துவம், குணாஷ்த்துவம்
 இப்படி 111 காண்டங்கள் உள்ளன
 என்றால் இவைக்குள்
 மண்டலம் எனப்பட்டதும் ஏராளம்,
 வகை வகையாக உள்ளன
 என்றால் அவ்வண்ணம் யுகி!
 யுன்யது அவ்வண்ணம்தான்!
 இனியதும், இயல்வதும்,
 இயற்றதும்நீ!

இங்ஙனம் துன்பம்!
 அங்ஙனம் இன்பம்தான் என்பது
 வெகு பிரகாசிப்பிற்குள் வெகு துள்யம்!
 நீ துள்யமாக இன்யதாக யுகி!

அத்தியாயம் – 22

★ ஆத்மா,
 ஆத்மாவின் இ(வி)தை இங்கிச்வநாதம்!
 இவ் இங்கிச்வம் என்பது துதுஸ்தி!
 துதுர்த்தியும், துதியவ, துயன,
 இவ்விய, ஈவயோ, யகாஸ்தித்தம்,
 காண்பதும், அடைவதும் யாகத்தில்!
 இகாஸ்தித்தம் யாவருக்கும்
 கிடைப்பது அரிதே!
 இங்கிஸ்தாத்திரவம் என்கின்ற
 யாகவ முனிவர்கள்
 உன்னை உணர்விகின்றனர்!
 சுகம் அறிய யாகம்
 எவையாஸ்தித்தம், ஐயாஷ்த்துவம்
 யாவும் உனக்கு யுகிக்க
 செய்கின்றன என தாராளமாக உணர்!
 யவையாஸ்தித்தயத்தை
 யுகைத்து நினை, நன்மை!

★ நிலம், நிலம்போல் ஜலம்!
 ஜலம் என்கின்றவை தான்
 ஏராள நாதவப் பொருள்!
 அதுபோல் இன்றி
 யுகாத்வத்தை உணர் மனிதா!
 யாகம் உனக்கு எத்தகையோ
 வகைகளில் உதவுகின்றன!
 ஆனால், நீ சமய சந்தர்ப்பம்
 போல்தான் யுகிக்கின்றாய்!
 யாகம் உன்னை உணரச்செய்யவேதான்
 நீ யுகத்தில் ஜியாசம் கொள்கின்றாய்!
 எவையம் உணர்கின்றான்?
 என்ன சொல்ல? ஏது சொல்ல?
 என யனிஷ்டா
 முனிவர்கள் திகைக்கின்றனர்!
 எனது இவை அறிவால்தான்
 இதை கூற இயலும்!

★ உண்மையை உணர் மனிதா
 என்றுதான் இவையகம் கூறும்!
 என் அறிவு என்று நீ கூறாதே!
 எள்ளுக்கும், கடுகுக்கும்
 யிவாஷம் என்கன்ற மரம்
 ஆலமரத்தின் விதை சிறியது!
 ஆனால் அவையின் அறிவு
 உயர்ந்தது என்பதை
 என்று உணர்கின்றாயோ
 அன்றுதான் உன் ஆத்மா

திடன்பட்டு, சற்றுதான்
 யுயாஷஷம் என்கின்ற
 எண்ணம் கொள்ளும்!
 யுகத்தைவிட்டு யாகம் வரும்!
 உன் ஆத்மா பிரபஞ்சம் அடையும்!
 அப்படி அடைவதும்
 அன்பால்தான் என உணர்!

★ மனிதா நீ நல்லவன் போல்தான்!
 உன் தோற்றம்,
 இவை எல்லாத்தான் சற்று குறை!
 ஏன் என சற்று உணரேன்!
 நீ வளர்வது ஆறு அடிக்குள்!
 இவைக்குள் எத்தகை கொடுமை!

★ யாயாஷ்யத்தில் எத்தகையோ
 எவ்வவாய ஞயவா!
 உன்குறி என்போல்!
 எக்குறி என உணர்!
 உன் தவறை நான் உணர்கின்றேன்!
 நான் என் செய்ய?
 முறை கொள்!
 குறை சொல்லாதே!
 பல குணம் உள்ளன! யூகி!

★ உன் தலைக்கு மேல்
 தும்பி பறக்கின்றது!
 அத்தும்பி பறந்தவண்ணம்தான்
 உணவும் அருந்துகின்றது!

பறக்க யாஷ்யம் கொள்ளும்!
இவை எத்தகையோ என உணர்,
உண்மை புரியும்!

- ★ திறன் என்கின்ற
எண்ணம் வேண்டும்!
ஷஷாஸ்டிசம் எனும்
எண்ணம் வேண்டாம்!
ஷஷாஷ்டிசம் என்னும்
குணம் வந்துவிட்டல்,
உடனே உன் சரீரம்
எது எதுவோ செய்யும்!
அதாவது,
தவறுநாம் இருட்டில் செய்தோம்,
எப்படி தெரியும்?
என நீ உணரலாம்!
மனிதா,
பகைக்கும், எண்ணத்திற்கும்
இத்தகை என்றால்
யுனாஷிஷம் எத்தகை திடமை
என்பதை உணர்!

- ★ திடமை என்பது அன்பு
அவ்வன்பு என்னும் குலம்
யுகத்தல் இக்குலம்!
ஆனால் அன்பு என்பதை
இக்குலம் உணரவில்லை,
நான் யாவும் உணர்ந்தேன்!

- ★ நஞ்சு உண்டு மடிந்தாலும்
கெடுவது உன் சாரீரம்
ஆனால், பயிருக்கு
நஞ்சு போட்டால்,
தான்யத்திற்கு வலு!
அப்படிப்பட்ட தானியத்தைவிட
நீ குறைந்தவன்தானே
என யுகிக்கின்றாயா ?
உள்ளத்தால் யுகி!
உன்னால்,
நன்மைக்கு யுகி!
- ★ விஷம் என்பது பாவம்!
யுகத்தில் நீ உன்னை
அழிக்க நினைக்காதே!
பாவத்தால் மீண்டும் இவையான
குகைக்கு வருவாய் கண்டிப்பாக!
பாசம், நேசம் இவையெல்லாம்
யாஷ்டிசத்தில் என உணர்!
அவையால் வாழ்வு உண்டு,
இவையால் தாழ்வுதான் உண்டு,
என யுன்னிப்பாக உணர்!
இகாக்கியம் கொள்!
இயாக்கியம் கொள்!
அன்பு என்கின்ற
திடாஸ்துவம் கொள்!
ஞானம் கொள்!

அயவம், யயவம் கொள்ளாதே!
இஷ்யஷ்யம் கொள்ளாதே!

- ★ இனியது யுகம்!
யியைக்கச் செய்யாதே!
மனிதா,
உன் நிலையை நீ உணர்!
நன்மை எங்கே?
உண்மை எங்கே?
என தேடாமல்
யுகத்தில் எது கண்டாய்?
இளயத்திற்குள்
நீ இருட்டிற்குள் படும்பாடா?
இளக்கம் கொண்ட நீரை
யுன்னினால் உனக்கு
இயல்பு இல்லையா மனிதா?

- ★ அவ்வண்ணம் யாகம்!
யாகம் என்றால் 111 காண்டம்!
காண்டத்தில் ஞானம்!
ஞானத்திற்குள், யுகத்திற்குள்
வித்து, தான்யம் இவை உண்டு!
ஆனால்,
யாஷ்யாஷ்யத்தில் ஞானம், ஞானி
இப்படி பல இனம் வித்துதான்
என்றால் யுகத்தில், இவைக்குள்,
ஞானம் எப்படி?

- ★ இலைக்கு இரக்கம், இளக்கம்
எல்லாம் உள்ளன !
ஆனால், மனிதா உனக்கு
இல்லாமல் போனால்
எப்படி யூகிக்க ?
பிரகாசிப்பு யுன்னிற்றாயா ?
பிரகாசிப்பையும் மறக்கின்றாயோ ?
இன்யம் கொள் !
திறன், திறமை,
யன்யம் என்கின்ற
யாஷ்த்துவம் கொள் !
- ★ ஞானம் என்னும் அன்பு கொள் !
யாஷ்யாஷிஷு பிரகாசப்பை கவனி !
காற்றைக் கவனி !
யன்யாயம் கொள் !
உள்ளதும் தூய்மை
இன்யிற்றதும் தூய்மை !
தூய்மைக்குள் பிரகாசிப்பு என்றால்
பார்த்து இனிதம்
கொண்டுதான் எழுதப்படுகின்றன !
என்றால் பயம் எதற்கு ?
- ★ திருடினால்தான் பயம் !
பகை, நீசம்
அநீதி, பிணி
இவைகள் பொய்மைக்கு

உள்ளன என்றால்,
 இன்யத்தை காண,
 இன்பத்தை காண,
 இளக்கம் என்பதைக் காண,
 துள்யம் அவ்வண்ணம் என்றால்
 எழுத்திற்கும் இன்யம்
 உன் மனத்திற்கும் இன்யம்போல்!
 யுள்யற்று, யுள்யற்று
 துள்யம் பட்டிடால்
 யியாத்மா இன்யம் கொள்கின்றன
 என இன்பமாக யுகிக்கலாம்!

அத்தியாயம் – 23

- ★ நாம் நாம்தான்!
 நாம் இஸ்தித்தவாதிகள்!
 ஈகாஸ்தித்துள்ளவ யாதிகள்!
 நற்பாதையில் இகந்திட
 துதித்து யிவயாவையையும்
 அன்பாய் உணர்!
 இனிபிறக்கும் யாவரும்
 நற்சான்றாளராக யுகிப்பாயா?
 நல்லார்போல் யாவரும் காண
 இனிநாதம், எவ்நாதம்?
 இன்னாரார் நாதம்!
 அவ்நாதம்தான் ஆத்மவநாதம்!

- ★ யாகவ யாகம் என உணர்வு!
 உண்மை இவைக்குள்தான்
 இஷ்டம் எனும் குகை!
 குகைக்குள்தான் பலகுரல்!
 குரல் எனப்படும் ஞானம்!
 ஞானம் எனும் அன்பு
 பறவையிடம் மட்டும் தான் உள்ளன!
- ★ யுகி என
 வரையப்பட்டவன்தான் யுகிக்கின்றான்!
 ஆனால், இதை இல்லை
 என்ற கூறலாம்!
 ஆனால், நாம் நல்லவர்
 சரி என்றுதான் சொல்லவேண்டும்!
 அப்படி, இப்படி என்றால்
 பகைதான் வளர்கின்றன!
 அவ்எண்ணங்கள் மறைந்தால்தான்
 யுகாஷம் கொண்டவன் போல்!
 ஆனால், சற்று யுகி!
 யுகிக்க, யுகிக்கத்தான்
 எண்ணம் என்ற பிரகாசம் வரும்!
- ★ பிரபஞ்சம் ஏயாஷம்,
 ஏயாஷிஷம் இவைகளில்
 எத்தகையோ உள்ளன!
 அவையாவும் உனக்குத்தான்
 என்பதை திகைப்பின்றி கூறுகின்றேன்!

உண்மை என்றால்
நன்மைதானே என்பது
யானாஷ்வம சொல்!

★ உங்களைப்போல் யாஷ்டிசம் இல்லை!
யுகம் போல் யாகம் இல்லை!
யாகம் எனப்படும்
பசுமை இனிமையானதே!

★ மனிதா,
பசுமை எனும் குணம்
என்பது மனம்!
அவ்மனம் என்பது ஆத்மா!
இதுதான் பேசும் குணம்!
ஆனால் நீ பேசுவதும்,
பாடுவதும் எது எதுவோ!
மனிதா, சற்று யுகி
யாவும் தெரியும்!

★ மண்ணிற்குள் மறைந்துள்ள
தங்கம், செப்பு எனப்பட்ட
பொருளையே, இவன் தோண்டி
எடுத்து விடுகிறான் என்றால்,
இவைக்கும் பொருள் என
இகைக்க எவையரும்
இல்லா இவை போலா ?

இதை திசை, திசையாக
 யூகிக் வேண்டும்
 என்பவர்கள்தான் படிப்பார்கள்!
 யாவருக்கும் படிக்க இயலாது!
 ஆனால், இத தெளிவாக படிக்கப்படுகின்றன!
 எழுதுகின்றவர் உணர்ந்தார் என்றால்,
 யாவையையும் உணரலாம்
 இவையில் இவருக்கு!

★ கவி என்கின்ற ஞானம் சற்றுதான்
 ஆனால், யாயாதிசம்,
 யாதிஷா என்னும் பிரபஞ்சம் கொண்டால்
 அதுதான் அன்பானவை!
 சொல் சில வகை!
 ஆனால், யாஷ்டிசம் அல்ல!
 அதிகாரம் அல்ல!
 அன்பு, தர்மம் என்கின்ற
 எண்ணம் இவையாவும்
 உணர்வீர்கள் இனி என யூகியுங்கள்!

★ எழுதுகின்றவர் –
 இவர்தான் இனாஷ்டிசம் கொண்டார்
 என உணர்வீரானால்
 பலப்பல அதிசயம் வேண்டும்!
 கவி என்பதும், புலமை என்பதும்,
 ஞானம் என்பதும் படித்து வரவில்லை!
 ஏன், எதற்கு என
 உங்கள் எல்லோருக்கும் புரியும்?

- ★ இருந்து நான் காண்பது சிறிதே!
இறந்து நான் காண்பது பிரபஞ்சம்!
- ★ உண்மையின் நிலை
அறிய வெகு காலம்!
இக்குகைக்கு மட்டும் தான் அப்படி!
யாஷ்டிசம் வருவாய்!
நீ வந்து பார் யாகத்தை!
பின் நான் வேறுபட்டான் என்றால்
இயாக்கியங்கள் ஏராளம்
என உணர் மனிதா!
- ★ நீர் இங்ஙனம்
கொண்டது நீசத்திற்குள்!
நீசம் என்பது இருட்டு!
இருட்டிற்குள் நீ
மகிழ்ந்து, வாழ்ந்து கண்ட
யயாக்கியம் என்ன? எவ்வண்ணம்,
சற்று யுகித்து உணர்!
- ★ நன்மை என்பதை யுகிக்கின்றாயா?
உதவியால் சேரும் தர்மம்
யன்யாசம் அடையும்!
உதவியால் எவையையும் அடையலாம்!
எவையரும் அன்பால் யுகிக்க வேண்டும்!
ஆதிக்கம் இதற்கு ஏராளம்!
இவை, இவை எவையோ!
இது விதைபோல் எழுதப்படுகின்றது!

யாவும் யுகத்தாருக்குதான்!
 சொல்வது யாகம்!
 எழுதுவது யுகத்தில்
 உன்போல் ஒருவார்!
 ஏன் எழுதுகிறார்
 என்பதை யுன்னித்து யுகி!

- ★ யின்னியது, எண்ணியது
 எது, எதுவென யுகி!
 யியாக்கியம் கொள்!
 யயாஷ்டம் கொள்!
 யன்யாசிசம் கொள்ளாதே!
 இளக்கம் என்பது உன் உள்ளம்!
 இனியதை உணர்ந்து
 நனியது எது என யுகி!
 யாவரும் யாவரும் தான்,
 யுகத்தில் யயான்யம்
 எது என உணர்!
 யனிஷ்யம் கொள்!
 யனிஷ்யாசம் கொள்!

- ★ நீ யுன்னிப்பாக யுகிப்பது
 உதவி அல்லது தர்மம்!
 தர்மம் எனப்பட்டது
 யுவையத்திற்கு பெரியது!
 உதவி என்கின்ற எண்ணம்
 உன்னிடம் இருந்தால்

யாகத்தில் யியாஷ்யம் அடைவாய்!
சற்று அமைதி கொள்வாய்!

- ★ யாகம் எனப்பட்டது,
யாஷ்த்துவாத்துவம் என்றால்
எங்ஙனம் யூகிக்கின்றாய் ?
துள்ளிய எண்ணம்
எங்ஙனம் கொண்டாய் ?
யாத்தியம் ஏராளம் என்றால்,
இவை உனக்காகத்தான்
எழுதச் சொல்லி
எழுதப்படுகின்றது என்றால்,
யான்யாசியம் என்பது பிரபஞ்சம்!
அதற்குள்தான் உன் ஆத்மா
யுவான்யம் கொள்ள வேண்டும்!
அப்படி கொண்டிட வழிதான்
இவையில் எழுதப்படுகின்றன
என்றால் எங்ஙனம் யூகிக்கின்றாய் ?

- ★ மரம் என்கின்றாய்!
மரத்திற்குள் கனி!
கனிக்குள் நீர்!
நீருக்குள் விதை!
இகைக்குள் இகை!
எகைக்குள் யாகை
எங்ஙனம் கூறு ?
இங்ஙனத்திற்குத்தான்

இவை என்றால்,
உன் சாரம் யுள்யதும்,
யுன்னியதும் எது ? யாது ?

★ துள்ளிய எண்ணம்,
துள்ளிய உன் ஆத்மா,
எவ்வண்ணம் யூகிக்கின்றன !
யாகாத்யாதிஷ்த்தில் எப்படி ?
நீ நீதான் ! நீதான் நீசம் !
நீசம் என்றால் இருட்டு !
இருட்டிற்குள் யாகை !
யாகைக்குள் இகை !
என்றால் புகை மண்டலத்திற்குள் நீ
என்றால் பொருள்கள் எவை என யூகி !

★ யுயாள்யம் கொள் !
அங்ஙனம் கொள்
உள் யூகிக்கவே,
ஆனால் சற்று
உணரலாம் போல்,
என்றால் பயம் வேண்டாம் !
அன்பால் யூகிக்கவே என்றால்,
பொருள் யாவும்
விடையாவும் உங்களுக்குத்தான்
என்றால் யுன்னியதுதான்
இவையாங்கள் என்றால்
அங்ஙனம் யன்யாசிசம்
எப்படி என யூகிக்கவே !

- ★ நீரில் தாமலை மலர்
யாகத்தைத்தான் நோக்கும்
என்றால் இன்யம்
மலர் என்கின்றவைக்கு உள்ளன
என்றால் மனிதா
உங்களுக்கு உள்ளனவா ?
என யுகியுங்கள் !
- ★ நீதி கொள்ளுங்கள் !
இன்யம் என்கின்ற
தர்மம் கொள்ளுங்கள் !
அன்பு கொள்ளுங்கள் !
இணைஸ்துவம் கொள்ளுங்கள் !
இயல்யம் கொள்ளுங்கள் !
இகைஸ்துவம் கொள்ளுங்கள் !
என்றால், ஏராளம்
தான்யம் சேர்ப்பது போல்
யுன்யதர்மத்தை சேருங்கள் !
நாங்கள் பார்க்கின்றோம்
என யுகியுங்கள் !
உண்மையாக, அன்பாக காண்கின்றோம் !
நீங்கள் இயல்யம் கொள்ளுங்கள்
இளக்கம் கொள்ளுங்கள் !
- ★ சிப்பிக்குள் முத்துக்கள்
உள்ளன என்றால்
அவ்வண்ணம் முத்து பார்க்கின்றாய்,
பலப்பல இயன்யம் பார்க்கின்றாய் !

நாங்கள் உன்னை
 பிரகாசமாக பார்க்கின்றோம்!
 எவ்வண்ணம் என
 யுள்யமாக யுகியுங்கள்!

அத்தியாயம் – 24

- ★ ஞானியா அறியதும்,
 ஞானம் என்பதும் இங்ஸானம்!
 இங்ஸானம் என்னும் யாவும் யாகம்!
 அதுதான் நாதவ நட்சத்திரம்!
 யவையவர்கள், யாயாஷ்திரர்கள்
 எவை என தெளிவுபட
 உணரச் செய்கின்றன!
 உன்னை தினமும்
 இரவில் யுகிக்க,
 தெளிவடைந்து பார்க்க செய்கின்றன!
 நீ எவை உணர்கின்றாய்?
- ★ யாவும் யாகம் போல்!
 யாஸ்தித்தம், யுவயாஷ்திஸ்த்வம்,
 அவ்யாஸ்த்வம் இவை
 யாவருக்கும் அல்ல!
 ஏவாஸ்தித்தாருக்கு மட்டும்தான்!
 யாயாஸ்தித்தம், யியஷ்திஷ்டம்
 யாவிலும் நீ வடிவாய்

எத்தகைய எண்ணமும் காண்கின்றாய்!
 அருமையானது யஸ்யிஷம்!
 அதனை அடைய உணர் மனிதா!

- ★ நீ விதி என்கின்றாய்,
 அது விதியல்ல!
 உன் இயானம்!
 யியானம் என்பது
 உன் நெற்றியில்
 எழுதப்பட்ட எழுத்து!
 அவ் எழுத்து உன்னால்
 வரையப்பட்டதும் அல்ல,
 வரையவும் இயலாது!
 கணக்குதான் உன்னிடம்
 ஆனால், இக்கணக்கை நீ
 உணர்வாயானால் அறிவாய்!

- ★ பிறவி என்கின்றாய்!
 யுகத்தில் பிள்ளை என்கின்றாய்!
 பிள்ளையின் பிறப்பில்
 எல்லாம் ஏயாஷ்டிசம்,
 எனப்பட்டவை இவ்யாசம்,
 யியாசம் எனும் புண்ணியம்!
 யுவுப்புண்ணியம் பலப்பல
 கோணத்தில் எழுதப்படுகின்றன!
 அதில் பனி அத்தியாயங்கள்
 மட்டும்தான், எப்பிறவி,
 எவை, யாவை என்பவை!
 யூகிக்கின்றவர்கள் நீங்கள்!

- ★ நான் நானல்ல!
உணர்விக்கச் செய்வது
மட்டும்தான் எனக்குப் பொருள்!
பிறர் வஞ்சம்
யான் செய்யான் என உணர்!
உன் உதவி உனக்கே
என உணர்!
- ★ யாகம் என்கின்றார்,
யுகம் என்கின்றார்
இப்படி, அப்படி
என பலப்பல
கோணம் என்கின்றார்,
என நீ உணரலாம்!
ஆனால், உடன் திகழும்
உன் ஆத்மா உண்மை
என்கின்றதை உணரும்!
ஆனால், உன் சரீரம்
யான்சிசம் கொண்டது?
- ★ தேள் கொட்ட திகைக்கின்றாய்,
பாம்பு கடித்தால் திகைக்கின்றாய்,
காலில் முள்
குத்திவிட்டால் தடுமாறுகின்றாய்!
தடுமாறுவதும், கடிகொள்வதும்
உன் சரீரம்தான்!
யாஷ்டிசம் கொண்ட சரீரம்

எவ்வகையாக எத்தகையோ உள்ளன!
 உனக்கு, உன் பாதுகாப்பிற்கு
 எத்தனையோ வழிகளைத் தேடுகின்றாய்!
 ஆனால், நீ யுயாயம்
 அதாவது இப்படித்தான்
 என்றால் நீ
 ஏன், எதற்கு என
 யூகிக்கின்றாயே தவிர
 உணர மறக்கின்றாய்!
 இவை யாவையையும்
 யாகம் பார்க்கின்றன!

- ★ நீ, அதாவது நீங்கள்
 உணராமல், உங்களுக்
 விமர்சிக்க இவையராலும் இயலுமா ?
 என்பது பொருள்!
 யாவும் உணர்ந்தவரார் போல்
 ஆனால், குணாஷ்டிசம் போல்
 உணர்கின்றார், எழுதுகின்றவர்!
 சிலாக்கியம் எனவும்,
 திடன் என்னும்
 திறமை எனவும்தான்
 உணர வேண்டும்
 என்பதுதான் பொருள்
 என யூகி!
 யானாஷ்யாவும் கொள்ளாதே!

★ மனிதா,
 நீ நினைத்தவை யாவையையும்
 யுகத்தில் திகழ்ந்து
 இருந்திட இயலாது!
 அப்படி இருந்தார்
 என உண்டானால்,
 கூடு விரியும்
 என்பது திறமை!
 அது அன்புக்கு உட்பட்டது!
 அன்புக்குத்தான் உட்பட்டது
 என தைரியமாக யுகி!
 ஆனால், நீ யாஷ்டிசிம் கொண்டு
 பகை உணர்வும் கொள்ளாதே!
 உன் பகை என்கின்ற
 எண்ணமும் கூட
 கணக்கிடப்படுகின்றன
 என உணர்!

★ இது இதுவல்ல!
 இது குகை என்பதை
 நீ உணர்வாயானால்,
 நீ நிச்சயம்
 இயாஷ்டிசிம் அடைவாய்
 என பொருள்!
 பொருள் எனப்பட்டது
 யாவும் உன் உள்ளத்திற்குள்
 மூழ்கி இருக்கின்றன!

எது எதுவோவான
 அன்பான எண்ணம்!
 அவ்வன்பை உன் உள்ளம்
 யூகிக்க நீ யுஷாஷ பிரபஞ்சம்
 என்னும் யாஷ்டிசம் கொள்கின்றாய்!

★ நீநீதான்!
 உன் யுன்யானம் எவை?
 உன் யுன்யானவைக்கு
 வழி உண்டா?
 நீ சற்று யூகித்து,
 உதவிக்கும், உண்மைக்கும்,
 நன்மைக்கும் தான்!
 தான்யம் எப்படி
 உனக்கு உதவி
 என்கின்றதை செய்கின்றதோ,
 அதே போன்று
 நீயும் செய்!

★ அதிகாரம் இவையத்தால்
 அழிவேதான் உனக்கு!
 அதிகாரம் எவைக்கும் உதவாது!
 அது நெருப்பிற்குள்
 குடி கொண்டது போல்
 என யூகி!
 அது நெருப்பு!
 உன் எண்ணம்,
 அதிகாரம் இவையால்
 இவைக்கு உள்ள

நட்பு எனவ ?
எங்ஙனம் யுன்னித்தாய் ?

★ நீ அங்ஙனம் என்கின்றாய்,
இங்ஙனம் என்கின்றாய்,
ஆனால், இயான்யம் கொள்ளாதே!
பகை கொள்ளாதே!
இல்லில்லா செல் சொல்லாதே!
இவை எல்லாம்
யாஷ்டிசம் யூகிக்கின்றன!

★ நீ பின் உணர்வாயானால்,
முன் உணர்விகு
இதுவென உணர்!
எழுத்துதான்,
ஆனால் விதைபோல்,
தானியம் போல், தர்மம்போல்!
யிவயாஷ்டம் பிரபஞ்சம்
எவை, யாவை என யூகி!
யூகத்தின் ஆதிக்கம்
எவை என உணர்வாயானால்,
யாவும் அறிவாய்!

★ அன்பு என்கின்ற எண்ணம்
உன்னிடம் வளர, வளர
அதுமரம் போல் உயர்ந்தது!
கனியில் எத்தகையோ உள்ளன!
நீ யூகித்து உணர்வாயானால்
நன்மை நீ சற்று அடையலாம்!

- ★ அதிகாரம், வஞ்சம்,
ஏமாற்றுதல் இவைகளுக்கெல்லாம்
நீ செய்த தவறை எல்லாம்
நீயாக உணர்வாய்!
செய்தவன் உணர்வது கண்டிப்பாக!
- ★ சரீரம், சரீரத்திற்குள்
யாகை போல்,
யியன்யத்திற்குள்
யான்யவ தான்யம்!
அது நீசம்!
நீசத்திற்குள் நீசம்
என்றால் எங்கள்
யாஷியத்திற்குள் எங்ஙனம்? யூகி!
- ★ யுள்யம், இன்யம்,
யன்யம், யயான்யம்,
யின்யதும், யுன்யதும்,
எண்ணியதும் யாகத்திற்குள்
பிரகாசிப்புத்தான் என்றால்,
உன் சரீரத்தை
விட்டுச் செல்லும்
ஆத்மாதான் யான்யம் காண்கின்றன
என்பதை திடமாக நம்பு!
- ★ நாவ், அந்நாவ்
எதையும் உட்கொள்வதும்
சற்று தித்திப்புதான்!

தின்று யுகிக்க,
 இனிய விஷம் கொள்ள
 இழப்பு என சாரீரம் அஞ்சும்!
 நீ அதுபோல்,
 ஆனால்,
 யுயர்வாய்சியப் பிறவியுண்டு!
 அப்பிறவி,
 பிறவியிலும் ஏயர்வாய்ப்பிறவி
 என்றால் நீயுன்னிப்பாய்
 பார் தெரியும்! எப்படி?
 அவைவந்தாதம் என்கின்ற
 ஆதிக்கம் என்றும் இன்யம்!
 அது சற்றுதான்!
 எட்டு வயதிற்கு பின்
 பிணி பட்டு முன்
 தாய் என்கின்றவளும்,
 தந்தை என்கின்றவனும் அழிவு!
 இயான்ஸ்தம் இப்படி
 அவ் ஆத்ய சாரீரத்தை
 யன்யாயம் கொண்டு அழிக்கின்றன,
 என்றால் வியாதி
 என யுகிக்காதே!
 அது பெரும் பிணி!

- ★ யினின்யாஷம் என்பது
 எவ் புண்ணியம் கொள்கின்றன,
 யாஷ்யத்திலிருந்து என்றால்,

உன் யுகாயிப்பை
 முழுமையும் யுகிக்கின்றன!
 நீ உணர்கின்றாயா?
 துள்யம் அவ்வண்ணம்
 என்பதற்காக, உங்களுக்கு
 நாங்கள் ஏய்ஸாஷ்வத்துவத்தில்
 இருந்து தூவும் விதைகள்,
 இங்ஙனம் மனிதர்,
 என்கின்றவர்களும், யியன்யவர்களும்
 இன்யம் கொண்டிட
 இவையை நாங்கள் சொல்ல
 இவர் எழுதுகின்றார்
 என்றால், மனிதா நீ
 இவ்வண்ணம் மனிதன்தான்,
 எவ்வண்ணமும் மனிதன்தான்!
 இவையவர்கள், இவையவர்கள்தான்!

- ★ இன்யம், இன்யத்தரல்
 ஏராளம் அமைதியாக்கப் பொருள்
 என்றால் அடையும்
 யன்யம் எது?
 இது எது?
 இயன்யம் என்கின்ற
 அன்பிற்குதான் இன்யம் உள்ளன!
 துள்யம் எனப்பட்டது
 முற்றிலும் யாயாஷ்யம்தான்
 என்றால் இன்யம் கொள்!

★ உன் மனம் போல்
 இல்லையானால் நீ
 இங்ஙனம் உணர்ந்து
 இன்யம் கொள்ளாதே!
 யயான்யம் கொள்!
 யன்யம் கொள்!
 யன்யம், யயான்யம்
 இவை எல்லாம்
 இங்ஙனம் சற்று
 நீங்கள் எனப்பட்டவர்கள்
 துள்யமாக யுன்னிக்க வேண்டும்!
 யாயாஷ்யம்தான், உனக்கு,
 யியான்யாஷ்யாஷம் கொள்கின்றன!
 இப்படி 111 காண்டமும்
 உனக்கு இன்யம்
 செய்கின்றன என்பதை
 உன் எண்ணத்தால் இன்றி
 இயல்பாக நம்பு!

அத்தியாயம் – 25

★ ஞானஷ்டிசம் என்பது உண்மை!
 அவ் ஞானஷ்டிஸ்டம்
 என்பது பெரும் ஞானம்!
 அவைஷ்யம் அடைய
 அறம் உணர்!
 திசை, திகைப்பற்றானுக்கும்

திறனான வழிகொடுக்கும்
 யாகவ காண்டம்!
 உன் யுகவ
 செழிப்பு செழிப்பல்ல!
 ஞானாஷ்டிஸ்வம் தர்மம்தான்!

- ★ உன் ஆத்மா
 உனக்கு சொந்தமல்ல!
 ஆனால், சரீரத்தைவிட்டு
 ஆத்மா பிரியும்பொழுது
 எவை யாவரும் உணர்கின்றீர்கள்!
 ஆனால், யுகிப்பு என்பதை
 உணர்ந்தால் யியாஷ்டம்
 என்னும் ஞானம் கிடைக்கும்!
 எவ்வாறு ஞானமும்
 எளிதாக கிடைப்பதில்லை!
 ஆனால், இனி சற்று
 கிடைக்கும் என உணருங்கள்!

- ★ 1.186க்குப்பின்தான்,
 அதாவது இனி
 பிரபஞ்சம் அடைவதற்கும்,
 யுகிக்கின்றதற்கும்
 யுவையவர்கள் போல் வருவார்கள்
 பிறவி கொண்டு
 ஞானியர், முனிவர்!
 இவை இவையரால்
 மட்டும்தான் உன்னை
 பிரிஷ்டம் கொள்ள இயலும்!

- ★ ஞானத்தால்தான் உணர்வுண்டு
என உணர்வீர்கள்!
அன்பு என்பதுதான் ஞானம்!
யகஷ்டிசும், யகஷ்டம்,
யயாஷ்டம் என்பது
முனிவர்கள் ஆதிக்கம்!
அவை பலப்பல
வகையாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன!
- ★ யாஷ்டிசம் எனும் அன்பு,
அவ் அன்பு, அன்பு, யுயான்பு
இப்படி பலப்பல
பிறவிகள் யுகம் கொண்டு,
அதாவது 23 ஆண்டுகளில்
இவைஞ்ஞானம் கொள்ளும்
என உறுதியாக நம்பு!
- ★ உன் உள்ளத்தில்
ஆழ பதியச்செய்யுங்கள்
திடனாக, திறனாக,
ஏன் என்றால்,
யாவும் தெரியும் என்றால்,
யிவா வினா தேவை!
கேட்கின்றாய்,
உண்மை என்றால்
சொல்லித்தானே ஆகவேண்டும்!

- ★ காற்றாடி இன்றி
நூல் தேவையா ?
திறன் என்கின்ற
அன்பு இன்றி,
அதிகாரம் தேவையா ?
பிரித்து வைத்துள்ள
பொருள் யாவும்
நல்லதானால்,
வைத்துள்ள பொருள்
யாவும் அப்படியே உள்ளன !
ஏன் என உணர்வீரானால்,
யாவும் உணர்வீர்கள்
என யுகிக்க வேண்டும் !
- ★ நீங்கள் யுகத்தார் !
யாகம் குடிகொண்டார்
போல் யாரோ ?
ஆனால்,
இதில் வரையப்படுகின்ற
சொற்கள் ஏராளம் !
நீ யுகிப்பாயானால் உணர்வாய் !
ஆனால், சோதிக்காதே !
- ★ யுகி என்றால்
பின் உணர் !
முன் உணர்ந்தார் போல்
யாஷ்யம் பண்ணாதே !

தெரிந்தவன் போல்
நஷ்யம் கொள்ளாதே!
அன்பால் உணர்!
அதுதான் விழிப்புற்று
ஞானம் கொள்ளும்!
இது அன்பாக, திடமாக
எழுதப்படுகின்றன!

- ★ நீ ஆதிக்கம் போல் யுகத்தில்!
இது உன் ஆதிக்கம் இல்லை!
உன் ஆதிக்கம் எங்கோ,
எவையோ யுகி!
111 காண்டங்கள் உள்ளன!
எதற்கு என்று கேட்காதே!
அதுதான் உன் இன்யாசம்!
இன்யாசம், யாயாசம்,
யியாவ பிரபஞ்சம்
இப்படி எத்தகையோ உள்ளன!
இது கதையல்ல!

- ★ ஞானம் –
ஞானம் என்றால்
நீ குடிக்கின்ற நீர்!
நீ உண்கின்ற
தானிய உணவு!
உணவு என்பதை யுகிக்கின்றாய்,

உணர்வு என்பது யாஷ்யம்!
 யாஷ்டிசம், யியாயம்,
 அவாயம் இப்படி
 பலப்பல காண்டங்கள் உள்ளன!
 சற்று அமைதி கொண்டு
 இவைகளை உணர்!
 நீ உணர்வது போலானால்
 ஆத்மா உணரும்!

★ ஆத்மா உன்னை
 விட்டு விடுபடும்போது
 யய்யாஷ்யம் கொள்கின்றன!
 நீ எவை உணர்ந்தாய் ?
 எவை அடைந்தாய் ?
 எவை, எவை
 நீ உட்கொண்டாய் ?

★ உண்மை என்கின்ற
 ஆத்மா எவையருக்கும்
 சொந்தம் என்று யூகி!
 நீ நீபோல்,
 உன் சரீரம்
 எதற்கும் உதவாதுபோல்!
 ஆத்மா விடுபடும்போது
 தடுப்பது என்பது
 யாராலும் இயலாது
 என்றால் எப்படி ?

★ நீ இன்யானம் கொண்டவன் !

பாவம் செய்கின்றாய்,

பிணியால் துன்பம் காண்கின்றாய் !

உன் துன்பம்,

அதை எவையாராலும்

அழித்திட இயலாது !

பாவம் பொல்லாதது !

பாவம் செய்துவிட்டு

நீ மறக்கலாம்,

ஆனால்,

யாயான்யஷ்யம் மறவாது !

தண்டனை அடைந்து

நீ யுகத்தில் திக்கு

திசையற்றுதான் அலைவாய் !

நீ மனம் என்கின்ற

குணம் மாறி

பலவழியிலும் சுற்றுகின்றாய் !

ஆனால், இது

உன் பாவத்திற்கு

கொடுத்த தண்டனை !

★ மீண்டும் பிறவி

என்பதை யுகிக்காதே !

யுகத்தில் எவையரும்

சுற்றுதான் இருக்கலாம் !

நீ என்றும் இருக்கலாம்

என்றால், யாஷ்யம் எதற்கு ?
எதிலும் உன் விருப்பம் இல்லை!

- ★ யாஷ்டிசம் பார்!
யுன்னிய, யுள்ளிய.
எள்ளிய, எழிலியவை!
யாகம் யுள்ளிட்டு,
யுன்னத்து உன்னை
திடமாக யுகிக்கின்றன!
உன் எண்ணம் எரை
யுகிக்கப்படுகின்றன என்றால்,
நீ எதை யுகிக்கின்றாய் ?
எவ்வண்ணம் திறன் வேண்டும்,
திடாஷ்டம் வேண்டும்!
- ★ உதவி என்கின்ற
யாயாஷியம் கொண்டால
யான்யம்போல் யாகத்திற்கு!
யுகத்தில் நீங்கள் நீங்கள்தான்!
யுகம் என்பது தண்டனை
பட்டவனுக்கும், பட்டவளுக்கும்தான!
எவையரானாலும் யுன்னிப்பாய் உணர்!
எவ்வண்ணத்திலும் நீங்கள்
யுகித்து உணருங்கள்!
- ★ காலம், விதி
என்று கூறாதே!

விதி எனப்பட்டது நீங்கள்!
 அவ் ஞானம் கொள்!
 அன்புள்ளம் எப்படி?
 எவ் திறமையானாலும்
 அது எவ்ஜீவராசிக்கும் கிடைக்கின்றன?
 ஆடு, மாடு
 காட்டில் வாழ்கின்றன,
 எத்தகையான மிருகம்,
 எத்தகை வகையான
 மிருகம், பறவை
 இன்னும் எத்தனை
 வகையானவைகள் உள்ளன?
 ஆனால், நீ எங்கு வாழ்கின்றாய்?
 நீயும் இவைக்குள்தான் வாழ்கின்றாய்!
 நீ அருந்தும் நீரைத்தான்
 அவைகளும் அருந்துகின்றன!
 அவை அறிந்து
 உணர்கின்றன உன்னை!
 நீ அவையை எப்படி
 எது என உணர்ந்தாய்?
 சற்று யூகி!

- ★ மனம் என்கின்ற குணம்
 உன்னிடம் மட்டும்தான் இருக்கின்றன!
 குணம் என்பது பசுமை!
 பசுமையை இழந்தாய்! எப்படி?
 பிறக்க பசுமை,

சொல்வர, செயல்வர,
யாயாக்கியம் எண்ணம்
எல்லாம் காணும் !

- ★ நெற்றிக்குள் –
யாசிசவ இஞ்சான
எழுத்து என்றால்
எழுதுகின்றவன் யார் ?
யூகி!
யாவும் மாறுபட்டாலும்
நெற்றி மாறுபடாது போல்
எழுத்துக்கள் இதில்தான்
எழுதப்படுகின்றன என்றால்
பொருள் எவ்வண்ணம் ?
எவையரும் மாற்ற இயலாது
என்றால், யாஷ்யாஷ்யியம்
மண்டலம் என்கின்றது,
இதற்குள் நீ!
நீ எவ்வண்ணத்தில் எல்லாம்
இன்யம் கொள்கின்றாய்!
மனிதா!
உன் யூகிப்பும் கணக்கு!
யன்யம் கொள் என்றால்
யுன்யது என்கின்ற
வாக்கியச் சொல்!
யாவும் இன்யாசவம் போல்
இனியதாக யூகி!
என்பது பொருள் !

★ காய், கனி, விதை!
 விதைக்குள்ளும் காய், கனி தானே!
 அதற்குள் கதம்பம்,
 தீயமனம் என்றால்
 நீ எதை யுகிக்கின்றாய்?
 இவைஸ்துவம் கொள்கின்ற
 நஞ்சு இவைகள்
 ஏராளம் போல் யுகி!
 இதில் எழுதப்படுவது சற்று!
 அரளி, கள்ளி, எருக்கலை
 இன்னும் ஏராளம்!
 நெருஞ்சி யுள்யம் கொண்டது,
 கலைடஸ்தும் கொண்டது!
 இவைகள் இவையத்து
 யிஷ்யாஷிஷாயம்!
 இவையும், இவைபோலும்
 நீங்கள் என்றால்
 யான்யாஷியம் என் செய்யும்?

★ நம்பிக்கை என்பது
 இங்ஙனம் சற்று போல்!
 ஆனால், அங்ஙனம் கொண்ட
 யாயாஷ்த்துவ முனிவர்கள்
 உனக்கு இன்யம் கொண்டு
 அவ்வண்ணம் வெண்மையான
 யுள்யம் கொள்ளச் செய்வார்கள்,
 என்பதை யுன்னிப்பாக,
 திறனாக, திடமையாக நம்பு!

★ இன்யதும், யுன்யதும்
நீங்கள் தான் என்றால்,
இங்ஙனத்தில் நீங்கள்
என்கின்றவர் காண்பதும்,
இதை எழுதுகின்றவரும் காண்பதும்,
உனக்குள் நானும்,
இருட்டிற்குள் என்றால்,
இவைஸ்த்துவம் இவருக்கு
இன்யம் கொள்கின்றன
என்பதை துள்யமாக நம்பு!

★ எனைஸ்தும் இப்படி ?
இவர் இவர்போல்!
ஆனால் யுன்யவம்
அவ்வண்ணம் என்றால் யுன்னி!
பிரகாசம் கொண்டார்
என்றால் எவ்வண்ணம் ?
இவர் ஆதிக்கம் ஏராளம்!
அவையர்களுக்காக யுகத்திற்குள்
வந்தார் என்றால், அங்ஙனம்
எவ்வண்ணம் யுகிக்கின்றாய் ?

★ நீர் கலங்கினாலும்
சில நாளில்
எப்படியும் தெளியும்!
ஆனால், தெளியாமலே
நீ இருந்தால்,
உன்முகம் நீரில்
எப்படி தெரியும் ?

★ அப்படி களங்கம்,
கலக்கம் கொண்டிடார்
இவையர் என்றால்,
நீங்கள் நீங்கள் போல்தானே,
தவிர யாயாஷ்த்தும்
அப்படி அல்ல!
உன்னை, உங்களை
முழுமையும் காணும் என்றால்,
இணைஸ்துவத்திற்குள் நீசம்!
அப்படிப்பட்ட நீசரம்
என்பதற்குள் நீங்கள் என்றால்,
இயல்பம் கொண்டான்
அசுரன், அரக்கம், தடாயன்!
அவையர்கள் மாயை என்றால்,
இன்யாஸ்தும் செய்தன என்றால்,
அது யுகத்திற்கு
துள்யம் என செய்யவில்லை!
பஞ்சம், பட்டினி, துன்பம்
ஏராளக் கொடுமைகள்தான் செய்தான்
என்றால் நீ என் செய்வாய் ?

★ உனக்கு -
தர்மமானவர் இவர் என்றால்,
அவையருக்கு எதிரி
உன்போல்தான் உருவத்தை
கண்டானே தவிர

யியள்யம், யியாஷ்யம்,
 இஷ்யாசம் இப்படி
 யாயாஷ்ய முனிவர்கள் இள்யத்தால்
 அவன் ஆதிக்கம் அழிந்து
 துள்யம் எனும் இன்பம்
 சற்று உனக்கு
 கிடைத்துள்ளது என்றால்
 உணர்வாய் சிலகாலம் கழித்து,
 யுகிப்பீர் அன்று!

அத்தியாயம் – 26

- ★ அகைத்வ யகைத்வம்,
 இகைத்துஸ்துத்ரவத்வம்,
 இவை யாவும் யாகம்!
 யாகம் என்பது
 எத்தனையோ யுயோனம்!
 ஆனால், நீ இருப்பது
 அவ்யாகத்திற்கு எங்கோ,
 என யுகித்து உணர்!
 காண்பாய் நீ!
 ஆனால் உணர்வாயா ?
- ★ யாகாஷ்டிஸ்யம்தான் உன்உள்ளம்!
 மனிதன் எனும் நீ
 யுகத்தில் வாழ்வது சிலகாலம்!
 ஆனால்,

இதை எழுதுகின்றவரும்!
 எழுதச்சொல்கின்றவரும்,
 யுகத்தார் அல்ல
 என நம்பு!
 நம்பு என்கின்றானே என்று
 நினைவு கொள்ளாதே!
 இவ் எழுத்திற்குப்பின்
 ஏராளம் விடைகள் உள்ளன!
 இவை எழுதிக் கொள்வது
 யுவை யுகத்தார்!
 வழிதான் சொல்வாரே தவிர,
 யூகி என்பாரே தவிர,
 எவை யாவையையும்
 தனித்து எழுத இயலாது!
 யாஷ்டிசுவம்,
 என்பதை எழுதுவதற்கு
 எத்தனையோ நாள் கொள்ளும்!
 ஆனால் நீ உணர்!

★ நாம் நாம்தான்!
 இனாசம் என்றால் என்ன?
 குணாஷிசம் என்றால் என்ன?
 பிரபஞ்சம் என்றால் என்ன?
 என உணர்!

★ நீ யூகித்து எழுது!
 நான் பின் யூகிக்கிறேன்

என்று கூறாதே !
 தலைச்சுமை வேறு,
 யூகிக்கின்ற சுமை வேறு !
 ஆனால்,
 யாஷ்டிசம் எனும் எண்ணம்
 யாவும் என் யூகிப்பு!
 இவ் யூகிப்பு,
 உன்னை எதுஎதுவோ
 உணரச் செய்கின்றன !

- ★ யுகத்தில்,
 அநீதிதான் உள்ளன !
 பேராசை, வஞ்சம், கொடுமை
 இவைகள்தான் உள்ளன !
 சற்று உணர்ந்தார் போல் நாங்கள் !
 உன்வாழ்வு
 யுகத்தில் இல்லை !
 அங்ஙனம் தவறு செய்து
 தண்டனை அடைகின்றாய்
 யுகத்தில் என்பது
 யுன்னிப்பான யிகைஷ்வம் !
 யுன்னிப்பாக யாஷ்டிசம் கூறுகின்றன !

- ★ நீங்கள்தான்,
 என யூகிக்காதே !
 நீ காணும் பிரகாசிப்பு,
 யாது, எது என யூகி !

ஆனால்,
 இவ் யாசிசம் கொள்!
 எவையையும் பகைக்காதே!
 யுகாயிப்பு என யுகி!
 நீ இருப்பது
 சற்றேயானாலும் அன்பு எனும்
 யியாக்கியம் கொள்!
 ஞானம் என்கின்ற
 இனாஷம் கொள்!
 இன்பம் என்கின்ற
 குணாஷிசம் கொள்!
 ஆனால்,
 இன்யிசையின் பின் செய்யாதே!

★ நீ வகுக்கின்ற கணக்கு,
 யுகத்திற்கு மட்டும்தான்,
 உனக்கு மட்டும்தான்!
 யாகம் வகுக்கு கணக்கு
 யுகம் என்றால்,
 உலகம் யுன்னித்து
 நன்மை என்கின்ற,
 திடாஷம் அடைய யுகி!

★ பசுமை எண்ணம்,
 இவையின் பார்வையால்
 கிடைக்கும் யகாங்கம்!
 அகம் கொண்ட பார்வை
 இயயில் அழியும்!

எவன், எவள்
 யாகாக்கியம் கொள்கின்றாரோ,
 அவர்கள் யுன்னியது
 துன்பம் என்பது!
 உன்னிடம் எவ்வளவு
 பொருள் இருந்தாலும்
 பின் இழக்கின்றாய்!
 காரணம்,
 உன் அதிகார எண்ணத்தால்
 யாவையையும் இழக்கின்றாய்
 என்றால் யியான்ஷவம்
 இப்படி உன்னை
 உணரச் செய்கின்றன!
 பின் நீ உணர்ந்து
 யுகத்தில் கண்ட
 சிலாக்கியம் எவ்வண்ணம் ?
 துன்பம், பிணி வந்தபின்
 நீ எவை செய்தும்
 அவை போகாது!
 உன் யான்யம்
 கண்டது கண்டதுதான்!
 யுகத்தில் எவையராலும்
 இதை போக்கிட இயலாது!

- ★ நீ நினைக்கலாம்,
 நாம் நல்லவன் என்று!
 நல்லவன் என்றால்,
 இன்யாசம் உதவும்,

உண்மை என்ற
 வெண்மையின் பிரகாசிப்பு,
 இயான்யப் பிரகாசிப்பு!
 உன் உள்ளம்
 இவை கொண்டாலும், உணர்ந்தாலும்
 நன்மைகள்தான் காணும்!
 எப்படி ?
 மரம், எவையெல்லாம் செய்கின்றன ?
 அவைக்கு கற்றுக்கொடுத்தார் யார் ?
 யாஷ்யமா ? யன்யாஷியமா ?
 உன்போல் அவையும்
 யுகத்தில்தான் வாழ்கின்றன !
 உனக்கு ஏகப்பொருள் !
 உன் திடாஷ்டத்திற்கு
 உன் திடாஷ்டத்திற்கு
 பலப்பல கனி !
 கனிகள் உண்கின்றாய்
 எப்படி யூகிக்கின்றாய் ?
 அற்ப ஆசை !
 சொற்ப சொல் !
 கனியாக உள்ளன,
 இவைக்குள் குடி
 கொண்ட நீர் !
 நீங்கள் எவை உணர்ந்தீர்கள் ?

- ★ நீர்போல்தானே கனி ?
 கனியின் இனியது எது ? யாது ?
 கற்றது கனியானால்,
 சொன்னதும் கனியா ?

அவைஞ்சம் கொண்டுள்ள !
 யாகத்தைப் பார்த்து
 நான் யுகத்தாருக்கு
 எவை எவையோ சொல்கின்றேன் !
 இவன் இவையால்
 மட்டும்தான் யுகிக்கின்றான் !
 யன்யியாஷம் கொள்ளாதே !
 இவன் இவன்தானா ?
 சந்தேகம் !
 யாஷ்டிசம் என் செய்யும்

★ மரம்,
 அடிதான் மண்ணுக்குள்,
 மரம் உன்னைப் போல் !
 மரம் யையையால் வளர்கின்றன !
 நீ பாசத்தால்,
 பழியால் திகைக்கின்றாய் !
 எப்படி ?
 வளர, வளர மரம்
 இனியது சொல்கின்றன !
 ஆனால்,
 நீ அநீதி செய்கின்றாய் !

★ மனிதா, என்று
 தானியம்கூட உன்னை
 இஞ்சனம் கொள்கின்றன !
 ஏன் ?
 அன்பு என்கின்ற
 எண்ணம் இல்லை !

- ★ கலகம் என்பது
எவையில் முடியும் ?
கலகத்தால் யுகத்தில்
கண்டது துன்பமேதான்!
யாஷ்டிசம், ஆத்மாவிற்றுகுதான்
சொந்தம் செய்கின்றது!
யாவும் யாஷ்டிசம்!
இவை எல்லாம்
உன்னிடம் யுகிப்பு
சற்றும் இல்லை!
நீ சற்று யுகித்தால்
யுகத்திற்கு சற்று
யுன்யாசிசம் உண்டு!
யுவையுண்டு எவை கண்டாய்!
யுன்னித்து உட்கொள் யான்ஷியத்தை!
- ★ இவ் எழுத்து எல்லாம்
பிரபஞ்சம், ஞானம்!
இவர் யார் ?
இவரை எழுதச்சொல்வது நாங்கள்!
இவை எல்லாம் உதவி!
யாகம் என்பது எது ?
துன்பத்தில் உணராதே!
இன்பத்தில் நீ
யுன்னிப்பால் உணர்!
- ★ யுகத்தில் நீங்கள்,
யாஷ்டிசம் உங்கள் யான்யம்!

உங்களுக்குள் உள்ளது யாஷ்யம்!
 இப்படி 111 காண்டம்
 பலப்பல மண்டலம் உள்ளன!
 உண்மைதான் எழுதப்படுகின்றன!
 யுன்னிப்பாய் யூகித்தால்
 நன்மை கிட்டுடும்!

- ★ விஷம் கொள்ளாதே,
 விடை கொள்!
 யாக்கியம் கொள்,
 யனுவாசியம் கொள்ளாதே!
 யுள்ளிட்டு சொல்!
 இசையால் கேள்!
 இனியது எது?
 யின்னியது, யன்னியது!
 யின்னியதும், யுன்னியதும்
 நீங்கள் எவை
 எது என உணர்ந்திட்டால்,
 உள்ளத்தின் பசுமை
 என்கின்ற வெண்மை,
 உன் எண்ணம் யூகிக்க,
 இன்பம் என்பது
 சற்று உண்டு
 என உணருங்கள்!

- ★ தலைக்குமேல் யாவும் போல்!
 வழிதெரியா நீயெல்லாம்
 யியால்யம் போல்!

காலம் என் செய்யும்
 என்று கூறாதே!
 எவைக்கும் இவை!
 விடை கேள்!
 நாங்கள்,
 எளிமையான நீர்போல்
 விடை கொடுப்போம்!

- ★ பிரகாசிப்பும், பிரபஞ்சமும் தான்
 யாசியம் கொள்கின்றன!
 உனக்கு எங்ஙனம்
 கூற இயலும்
 என்றால் எப்படி?
 எழுத்துதான் முற்றிலும்
 விதையின் இனியது
 என யூகிக்க வேண்டும்!
 விதைக்குள்தான் நீ என்றால்,
 அப்படி, இப்படி என பிரிக்காதே!
 முன் செல்,
 பின் செல்லாதே!
 என்றால் விடைக்குள் வினா,
 வினாக்குள் விடை,
 என்றால் காய்க்குள் விதை,
 கணக்குள் விதைபோல்
 யன்யாஷ்யம் எதுவென உணர்!
 பின் இனாசியப் பிரபஞ்சம்
 எது என யூகி!
 பின் யினாஷியம் யூகி!

- ★ விதை விதைக்கின்றாய்!
 அவ்விதை முளைத்து
 இன்யம் கொண்டு
 வளர்ந்து பின்
 தான்யம் கொள்ள
 எப்படியும் மூன்றுமாதம்,
 ஆறுமாதம், ஒன்பது மாதம்!
 கனிமரங்களாக இருந்தால்
 இரண்டு வருடம்
 அல்லது மூன்று வருடம்!
 காய் மரம்
 நான்கு அல்லது ஐந்து வருடம்!
 இப்படித்தான் இவையின்
 இன்யம் புரியும் என்றால்
 உணர்வதும் நீங்கள் தானே!
- ★ தான் என்னும்
 தான்ய இதழ்கள்தான்
 ஆடக் கண்டேன்!
 ஆனால்,
 உன் தர்மம் ஆடக்காணேன்!
 நாங்கள் என்றால்
 யாயாஷ்வ ஆதிக்கம்!
 யியான்யம், யயாள்யவம்,
 இணைஸ்தும் இப்படி
 பலப்பல ஆதிக்கம் இருக்க
 நீ எனைஸ்தும் கொள்ளாதே!

அத்தியாயம் – 27

- ★ மனிதா,
சற்றுண்டு நீ வாழ்கின்றாய்
ஆனால், சற்றுண்டு
நீ உணர வேண்டாமா ?
யகாஸ்திடம் வேண்டும்,
யகோஸ்திடம் வேண்டாம்!
யகோஸ்திடம் என்பது
கடும் பஞ்சம்!
ஆனால், அப்பஞ்சம்
எவையருக்கும் இனிவராது!
- ★ சுகம், சுற்றம்
யின்யிஷ்டவம் என உணர்!
வேண்டும், யாவும் வேண்டும்!
திடாஸ்திரம், திராஸ்திரம்
திவாஸ்திரம் என்கின்ற
தன்மை என்னும் மகிமைதான்
உனக்கு முக்கியம்!
அவ் திடாஸ்திரம் அமைந்தால்
நீ உதவிக்கு மட்டும்தான்!
திடாஸ்திரம், யியாஷ்திரம்
யாவும் வேண்டும்!
நீ முற்றிலும் அன்பு
என்கின்ற எண்ணம்தான்
அடைய யுகிப்பாய்!

- ★ மனிதர்தான் இவர்!
 இதை எழுதுகிறவர்
 எத்தகையோ துன்பம் கண்டால்
 என்றால், அவரால்
 தேடிவைக்கப்பட்ட பொருள்
 கிடைப்பதும் அரிதே!
 மனிதன் என்கின்ற உருவம்!
 இவ்வுருவம் பட்ட துன்பம்
 எவ்வண்ணம் என
 எப்படி சொல்வது?
 உண்மை ஒருநாள் வெளிப்படும்!
- ★ பகலில் சூரியன்!
 இரவில் நட்சத்திரம்!
 நட்சத்திரத்தை பார்க்கின்றாய்,
 ஆனால் நீ உணர்வதில்லை
 அதுதான் யாஷசம்
 அதாவது யாகத்தில்
 முற்றிலும் பிரபஞ்சம்
 என்பது நட்சத்திரம்!
 பார்ப்பதற்கு சிறியது,
 அதன் உணர்வு
 வெகு பெரியது!
 நீ உணர்வதைவிட,
 உன்னை யுகிக்கின்றது நட்சத்திரம்!
 அது பேசும் எப்போதும்,
 ஆனால் நீதான்

பேசாதவன் போல்,
யாவும் உணர்ந்தவன் போல் !

★ யாகம் எவ்விதங்களில்
எல்லாமோ உன்னை
உணரச் செய்கின்றன !
யாகத்தில், யாவும்
உள்ளன என உணர் !
சுகம் என்பது யாகம்தான் !
யாகம் என்பது உண்மையானது !
யுன்னியம், புண்ணியம்
கணக்கிட்டுத்தான், யாகம்
உன்னை யுகாதிக்கின்றன !

★ முன் பெற்று
பின் உணர் !
நாம் நாமல்ல !
யாஷ்டிசம் என்னும்
நிலையை, அன்பால்தான்
அடைய இயலும் !
நீ, யுகத்தில்
எவை, யாவை
நன்மை என உணர் !
உணர், உணர்
நீயும் இன்புற்று
சில காலமாவது வாழலாம் !
என்றாலும்
யாகத்தில் வாழ்பவர்,
யுகத்தை என்றும்
எப்போதும் விடும்பமாட்டார் !

- ★ இனியது யாகம்!
யாகம் என்றால்,
பசுமை என்கின்ற
எண்ணம் என உணர்!
அவை யாவும் உதவ
நீ உண்கின்றாய்!
உதவி யாவும் உதவ
நீங்கள் எதை
எதையோ யூகிக்கின்றீர்கள்!
- ★ சிறு சிசுவிற்கு
இருக்கும் இலக்கியமும்
இல்லாப்போல் நீங்கள்!
முதலில் பிரபஞ்சம் செல்,
பின் இனாஷம் செல்!
குழந்தை என்றாலும்,
யுகத்தில் சிறை
என்கின்ற குகைக்குள்தான்
வாழ்கின்றன என்பதை
உணர்ந்தால் நீ
யாவும் உணர்வாய்!
- ★ யுகம் என்பது நீசம்!
நீசம் என்றால்
பிரகாசம் இல்லா இருட்டு!
இவ் இருட்டிற்கு
ஏன் வந்தாய்?

யாகத்தில் செய்தபிழை
என்ன என்பதை
உணர்வதும், அறிவதும்
முனிவரும், ஞானியரும் தான்!

- ★ நன்மை என்பது
யுகம் இல்லை,
அது எங்கோ!
யுன்னியது யுகித்தால்
நீ அடைவாய்!
- ★ தர்மத்தால் இனியது கிடைக்கும்!
யாவங்கம் எனும்
அதிகாரம் கொள்ளாதே!
யியாயம் கொள்!
நன்மை என்பது
எது என யுகி!
- ★ யுகத்தில்,
யுன்னியதும், எண்ணியதும்
எவை எவையோ?
பிரகாசிப்பு,
உன் தலைக்குமேல்!
உணர்ந்து யுகித்தால்
யாவும் தெரியும்!
- ★ இன்றில்லா எவைரும்
அன்று இல்லை!
நன்மை, உண்மை

உதவி, திறமையின்
 ஞானம், பசுமை,
 யியாஷ்யம், இன்பம்,
 இவை எல்லாம் நன்மைக்கு,
 உன் உள்ளம் உணரவே!

★ உன் உள்ளம் யூகிக்க
 யாகம் கனியும்!
 யாகத்தில் எத்தகையோ
 காண்கின்றாய் என்றால்,
 அவ் ஆதிக்கம் அங்ஙனம்!
 இங்ஙனம் எதுவென
 சற்று யூகித்தால் உணர்வாய்!

★ திறன் எது?
 அறிவதும், யூகிப்பதும்
 எது என யுன்யம்
 கொள்வாய் எனத்தான்
 சற்று எழுதப்படுகின்றது!
 அவ்வண்ணம், இன்பம்
 என்றால், ஏராளம்
 என்றுதான் எழுதலாம்!

★ யுகம்தான் இருட்டு!
 அவ்வண்ணத்தில்
 இருட்டு இல்லை!
 இங்கு, நீயாக
 உன் குகையை சற்று
 பிரகாசிக்கச் செய்கின்றாய்?

யார் உணர்வார் ?
காலம் வரும் என்றுதான்
இயான்யம் கூறுகின்றன !
என் பிரகாசிப்பு எப்படி ?
உன் யுன்யாசம்
எப்படி என யுகி !

★ நான், நான்தான்
நீ நீதான் என்றால்
யாகம் கேட்க
அப்படி எழுதப்படுகின்றன !
உன்னைப்போல், யாகத்தில்
எவ்வண்ணம் எல்லாமோ
உள்ளார் என்றால்,
பொய்மை வெல்லாது !
உண்மை வெல்லும் !

★ தர்மம் என்பதை
உனக்குள் செய் !
இன்பம் இங்ஙனம்
சற்றுதான் என்றால்,
பொருள் என்ன ?
நன்மைதான் -
யுன்ய, யுன்யம் என்றால்,
அதுதான் அடிக்கடி எழுதப்படும் !
இன்யத்தின் யுகத்திற்கு
சற்று இன்யவம் !
அதுதான் தர்மம்
என்கின்ற இயன்யம் !

- ★ இளக்கம், இயன்யவம்
 இப்படி உன் மனம்
 இளகி, தர்மம் என்கின்ற
 குணம் வேண்டும்!
 இனியதும் காண்பாய்,
 இன்யதும் காண்பாய்!
 ஆனால்,
 யாஷ்யம்தான் உனக்கு என்றால்,
 தர்மத்தால் யாயஸ்யம் அடைவாய்!
 நீ, இன்யம் எனப்பட்டது
 யாயாஷ்யத்தில் என்றால்
 எனைஸ்துவம் என்றால்
 எங்கே எனத்தேடு, கிடைக்கும்!
- ★ யான்யாசம் என்றால் பார்க்கின்றாய்
 உன் இனாஷ்யத்தைக் காணாநீ,
 நீயும், நிலம், ள் இன்னும்
 எத்தகையோ காண்கின்றாய்!
 யன்யம் காணாநீ
 கண்டும் காணா என்றால்
 இன்யத்திற்குள் யஷ்யம்,
 யஷ்யத்திற்குள் யிள்யம்
 என்றால், இள்யம்
 என்பவை எழுத்தில் தான்
 என்று கூட நீ கூறுவாய்!
 இன்யஷ்த்துவம், இனைஸ்துவம்
 நீ என்றால்,

இவ்வண்ணம் நீ துள்யம்
 இழந்தவன் போல்தான்
 என்றால், யில்யம்
 உன்னை இப்படி செய்ய
 நீ இயல்யம் தடுமாறி விட்டாய்!
 இன்யம், இன்யம்,
 இயான்யம் எங்கே ? யூகி!
 உன் எண்ணம் எங்கே ?
 உன் நினைவு எங்கே ?
 இயல்யம் எங்கே ?

- ★ மனிதா,
 உண்டு, தின்று
 யிள்யம் கண்டாயோ ?
 அனைஸ்துவம், எயைஸ்துவம் எங்கே ?
 யாஷ்யாகத்தில்,
 உன் யுள்யம் என்றால்
 எப்படி யூகிக்கின்றாய் ?
 என்றால்,
 முனிவன் கண்டான், பார்த்தான்
 என்றுதான் யூகிக்கின்றாய்!
 என் செய்வது ?

அத்தியாயம் – 28

- ★ அவைய்யிறியம், அறியம்,
 யாயறியம், யறியம்!
 அறியம்,

அது உன்போன்றவர்களுக்கு உதவாது!
 உள் கள்வருக்குத்தான்
 அது திடமையாக இருந்தது!
 இவையாவும்
 அழிக்கப்பட்டு விட்டது!
 பயம் என்கின்ற
 ஆதிக்கம் வேண்டாம்!
 யாயறியம் அறிந்தார்கள் முனிவர்கள்
 அதனால் உனக்குத்தான் நன்மை!

★ மாயை என்றால்
 எத்தகை என உணர்!
 அது கண்களுக்குத் தெரியாதது!
 ஆனால், நீ
 இதோ, அதோ என்கின்றாய்!
 காரணம்,
 நீ செய்த குற்றத்தை
 அவை சுட்டி
 காட்டச் செய்கின்றன!

★ உன் ஆத்மா
 திருப்தி அடையாதது!
 நீ உணர்ந்து
 செய்யும் பாவம்,
 செய்வது சில நிமிடம்!
 ஆனால், அனுபவிப்பது
 எத்தனையோ பிறவி,

எத்தகையோ திகைப்பு!
 துன்புற்று வாழ்வாய்!
 ஆனால்,
 நீ உணர்ந்து,
 செய்தது தவறு,
 அது பாவம் என
 இங்சாசம் கொண்டாலும்
 உன் உடலின் பிணி,
 உன் ஆத்மா திகைப்பு
 சற்று குறையும்!

★ மனிதர்கள் நீங்கள்
 யுகத்தில் யான்யம்!
 யாஷ்டிசத்தில் யாஷ்டிசம்!
 யான்யம், யாகம், யயாக்கியம்
 இவை எல்லாம்
 உங்களுக்கு வினாவிடை!
 யாஷ்டிசம் என்பது
 முனிவர்கள் கூறும் ஞானம்!
 அவ்ஞானம் எது என்று
 நீங்கள் யுன்னிப்பாக
 யூகிக்க வேண்டும்!

★ இவ் யுகம் இதை உணரும்
 என யூகிக்கின்றது யாஷ்டிசம்
 இவை, யாவருக்கும் தான்யம்,
 மான்யம் என
 யூகிக்க வேண்டும்!

உண்பது எது ?
 சொல்வது எது ?
 செயலும் எது ?
 இன்னியதும் எது ?
 எண்ணியதும் எது ?
 இவ்யுகம் -
 எவ்வண்ணம் உணர்ந்தாய் ?
 யுவ்யுகத்தில்
 யுன்னியது, நன்னியது எது ? யாது ?
 ஏகாந்தம், இங்சானம்,
 யியான்யாசப் பிரபஞ்சம்,
 இவத்தியா பிரபஞ்சம் !

★ இலக்கியம் உனக்கு
 உள் வகுக்க,
 யாஷ்டிசம் கூற
 இவையை இவர் எழுதுகின்றார் !
 உண்மைக்கு வெகுவான
 இன்பம் எது என கூறி
 யியாஞ்சம் கொண்டது எது ?
 இயல்பு என்று கூறாதே !
 இயான்யம் எதுவென
 யுன்னித்து என்னிட்டது எது ?
 உள்யாவும் சொல்லே என்றால்,
 உன் சொல்யாவும் திறனா ?
 இவை யுகம் கண்டு
 திக்கற்று நிற்கத்தான்
 யான்யாயான்யம் கண்டது !

- ★ பறவை, மரம், கனி
 இவையை வைத்து யூகி!
 மலர், தேன், ஈ
 இவைகளை வைத்து யூகி,
 பின் உணர் என்றால் எப்படி?
 சொல் பல,
 செயல்கள் பல,
 இகாக்கியம் பல,
 யுன்னியம் பல,
 வைராக்கியம் பல,
 இப்படி பலப்பல
 வகையாக நீங்கள் தான்
 பிரித்தீர்கள் என்றால்
 எவையர் உணர்வார்?
 யான்யப் பிரிப்பு –
 யாகத்தில் அப்பிரிப்பு காண்டம்!
 காண்டம் என்றால்
 யாயான்யாஷியம், இயான்யாசியம்
 இப்படி பலப்பல உள்ளன!
- ★ இவ் உள்ளம்
 உனக்கு அல்ல!
 இதற்குள் யாயாசிசம்
 ஏன் என்று கேள்!
 உன் தவறால் யான்யாஷியம்,
 அவையர்களால் இவையுகம்

என்றால் எங்ஙனம் யுகிக்கின்றாய் ?
 யுகிக்கும் காலம் வரும்!
 இயைக்கும் இவர்
 களைப்பாக இருந்தால்
 பிரபஞ்சவ முனிவர்
 இன்யம் கொள்வார்!
 8 முதல் 11க்குள் –
 இவைக்கு துள்ய விடை
 யாவும் கிடைக்கும்!

- ★ அங்ஙனம் இன்பம்,
 இங்ஙனம் துன்பம்!
 இத்துன்பத்திற்கு –
 உன்னிடம் மனம்!
 மனம் என்றால்
 இளக்கம் வேண்டும்!
- ★ இவர், எழுதுகின்றவர்,
 இங்ஙனம் இருந்து,
 யாஷ்யாகத்தைப் பார்த்து,
 யாஷ்யா,
 யாவும் சரிதான்
 இவன், இவையர் சரியில்லை!
 மரம், செடி, தான்யம்,
 இன்யம் இப்படி
 பலப்பல சரியாகத்தான் உள்ளன!
 இவன் சரியில்லை!

இலைகள் மணக்கின்றன !
 கனிகள் மணக்கின்றன !
 மரத்தை அறுத்தாலும் மணக்கின்றன !
 இப்படி, எல்லாம் மணக்கின்றன !
 ஆனால்,
 இவன் இன்யம்,
 இவன் செயல், சொல்,
 இவன் இசைவு
 இவை எல்லாம் மணக்கவில்லை
 என்று கூறுகிறார் !
 யாஷ்யாஷம் கேட்க,
 சற்று இரும்
 பார்க்கிறேன் என்கிறார் !
 இன்யம் கெட்டானே
 இரக்கம் கெட்டான் !
 இவையத்தில் –
 இவனுக்குள் கலகம்,
 இவனுக்குள் வஞ்சம் !
 இயன்யம், இல்யம்,
 இவைஸ்துவம், இன்யம் !
 மனம் என்கின்ற இளக்கம்
 இவனிடம் காணோம் !
 காசு, பணம் தவறினால்,
 அவனும் சாகின்றான்
 என்றால் இயள்ளுவம்
 கொண்டான் இவன்தான் !
 நரியைவிடக் கொடியவன் !

யுகத்தில்,
 நரிதான் பெரியது என்றால்
 இவன் அவையிலும்
 பெரியவன்போல் ஆகிவிட்டான்!
 யாஷ்யா, எப்படிச் செய்யலாம்!
 என்று இவர் கேட்க,
 குதிரைக்கு கடிவாளம்
 யாஷ்யசத்தில் உள்ளன என்பது
 எழுதுகின்றீரே நீர்
 யுன்னிப்பாக எழுதவும்!
 கடிவாளம் இங்கு என்றால்,
 குதிரையின் இஷ்டத்திற்கு
 வளர்ப்பவன் விடுவானா ?
 என்பதை துள்ளியமாக
 யூகிக்கச் சொல்லும்!

- ★ யுகத்தான்,
 பாலில் விஷம் கொடுப்பான்,
 சொல்லிலும் விஷம் கொடுக்கிறான்!
 துள்ளிய நாவ்
 அனுபவிப்பதும் துன்பம்தானே!
 துள்ளிய மாட்டை இவன்
 பொதி சுமக்க வைப்பான்
 இவன் துள்ளினால்
 யாஷ்யாஷம் சுமக்க வைப்போம்

என்பதை கலக்கம் இன்றி
 நீர் எழுதும்!
 நாங்கள் யாயாஷத்தில்
 உள்ளோம் என்றால்,
 இவைஸ்துவத்தல் நீர்!
 யுகைக்கும் நீர்
 என்றால் யாயான்யம்
 துள்யமாகத்தான் இருக்கின்றன!
 இப்பாவிகள்,
 இன்யத்தில்தான் இவ்வண்ணம் என்றால்,
 அவையிலும் அவ்வண்ணமா ?
 கலக்கம் வேண்டாம்,
 தைரியமாக எழுதுக !
 இரக்கமற்றான் கறியால்
 இவர்கள் இள்யம்போல்
 ஆனால், யுள்ய உணர்வே
 இனி உண்டு!
 கலக்கம் வேண்டவே வேண்டாம்
 என எழுதுக
 என யாஷ்யாஷம் கூறுகிறது !

- ★ நாற்றிப் பதினோறு காண்டமும்
 சரியாக உள்ளன என்றால்,
 நீசம் என்கின்ற காண்டம்
 சற்றும் சரி இல்லை !
 மழைக்குப் பின்நீர்,
 அவ்நீர் நிரம்பி வழியும் !

வழியும் நீர்
 குடிப்பது போல் உள்ளது!
 சமுத்திரம் பொல்லாதது!
 அழிவுநீரை குடித்து
 அது ஆடுகிற ஆட்டம்
 எவ்வண்ணம் எல்லாமோ உள்ளது!
 அழுக்குநீரை குகையில்
 வைத்து அழுகின்றார்கள்!
 அதுவும், நாம் பார்த்து
 வெற்றி கண்டவர்கள்தானே
 என்று நீ கூறுகிறாய்!
 யின்சுவாயர் என்கிறார்!
 இப்படி யள்யம், இள்யம்
 இரக்கம் இல்லா அவைக்கே
 இவ் ஆட்டம் என்றால்
 இவன் செயல்
 என் செய்யும்?
 இவ்நீசம்
 இள்யம் கொள்ளும்!
 இனி இரக்கம் கொள்ளும்!
 இருக்க யூகிப்பீர்!
 கலக்கம் வேண்டாம்
 என்கிறார்கள் யாய்யவ்யர்கள்!

- ★ யாகத்தில் எவையும் இன்பம்!
 இவையர்கள் உணர்வார்!
 உணர்ந்தவன்தான் இவன்!
 இன்யம் மறந்துவிட்டான்

என்றால் எங்ஙனம் யூகிக்க ?
 நீர் எழுதுவதை
 தைரியமாக எழுதவும்!
 இயள்யம், இவைக்கு
 விடை கொடுக்க
 யுள்யத்தில் எவையரும்
 இல்லை என
 உறுதியாக எழுதுக !
 என் நீர்
 அவ்யம் என்றால்
 ஏன் பயம் ?

- ★ நரியைப் பார்த்து
 பறவை சிரிக்கின்றன !
 கனியும் நரியைப்
 பார்த்து சிரிக்கின்றன !
 யாயாஷ்யம் யாவும்
 நரியைப் பார்த்து சிரிக்கின்றன !
 இணைஸ்துவம் கொண்டவன்
 இவனே யூகிக்காதவன் போல்
 என்றால் எவ்வண்ணம் இன்பம் ?
 நரிகள் யுள்யம்,
 பறவை கண்டதும் இன்பம் !
 பறவை இன்யம் கண்டது !
 இன்யம் எது ?
 இது இன்யம் !
 உணர்வும் அறிந்து
 யூகியடா மனிதா !

துள்யம் ஏராளம்!
 இன்யம் ஏராளம்!
 இளக்கம் ஏராளம்!
 இன்பம் என யுகி!
 யுள்யம் என யுகி மனிதா!

அத்தியாயம் – 29

★ ளளாக்கியம், யவம்,
 ளளாஸ்தித்தம், யகாஷ்டம்,
 யாவும் உன் உள்ளம்
 காண்கின்ற காலம் வருகின்றன!
 பிணி, பீடை, யாவும் மறையும்!
 இனி, ளளாஸ்தியம்
 என்கின்ற முனிவர்
 யாகம் கொண்டு திறன்பட
 யாவையையும் செய்வார்!
 அவையாவும்
 நன்மை என உணர்!

★ வஞ்சம் என்றாலும்
 பஞ்சம் இல்லை
 எனப் பொருள்!
 தவறான எண்ணம் கொள்ளாதே!
 அறிவை இழக்காதே!
 நீ ஆதிக்கம் கொள்ளாதே!
 இனி, யுகம் நன்மை அடையும்!
 யாவையையும் உணர்ந்து
 ஆத்மா யாஷ்திஸம் கொள்ளும்!

- ★ இயான்யம், இயாசம்,
இயாக்கியம், னினாஷம்,
நீசம் இப்படி,
எத்தகையோ உள்ளன!
உண்மையின்
நிறம், தரம் எதுவென
யாஷ்டிசம் காணும்!
உன் உள்ளம்,
உன் எண்ணம்
எவை கண்டது?
எண்ணியதும், யுன்னியதும் எது?
உன் சொல்,
உன் இன்சொல் எப்படி?
நீ யுகிப்பது தெளிவானால்,
உன் சொல்லும்
தெளிவாகவே இருக்கும்!
இருட்டில் யாரும் கூப்பிட்டால்
நீ தெளிவாக யுகிக்கின்றாயோ?
எங்ஙனம் யுகிக்கின்றாய்?
இருட்டிற்குள் நீங்கள்
யாயான்யம் கொண்டால்,
இயான்ய பிரகாசிப்பு
தெளிவாக உண்டு!
- ★ யுன்னிற்றவை, எண்ணிற்றவை எவை?
உன் உள்ளம், உன் சொல்,
உன் சாரீரம், உன் யாயாக்கியம்,

உன் திறமை, உன் வலிமை
 என்பது எப்படி ?
 வஞ்சம் ஏன் ?
 நீசம், நீசத்திற்கு நீங்கள் !
 இவை விட்டு
 எவை நோக்குகின்றன
 என சற்று யுகிக்கக்கூடாதா ?
 உணரக்கூடாதா ?
 எப்படி யியான்யம் கொள்வது ?
 கொள்வதும், உள்வதும்
 யுகத்தில் நீங்கள்தானே !
 என் செய்யும் யுகம் ?
 எண்ணியது யாது ?
 கிட்டியது யாது ?
 கண்டிட்டது எது ?
 சுட்டிட்டது எது ? எதுவோ ?
 யுகிக்கின்றீர், உணர்கின்றீர்
 எவ்வண்ணத்தில் எல்லாமோ !

- ★ இன்னிற்றது எவ்யாக்கிய ஞானம் !
 உள்ளம், என் செய்து
 உன் நாவ் என்ன யுகிக்கின்றது ?
 எது ? யாது ? எப்படி ? எவ்ஞானம் ?
 ஞானத்தின் உதவி என்ன ?
 உன் சாரம்
 யாத்தியாஷிஷம் என்ன ?
 எது என எப்படி உணர்வது ?

எப்படி யானியாஷம் ?
 உன் ஆத்மா என் செய்யும் ?
 படாதபாடுபட்டு
 அது என்ன யூகிக்கும் ?
 ஆதிக்கம் ஏராளம் !
 அன்புள்ள யான்ஷம் எப்படி ?
 யுன்னிப்பு, எண்ணிப்பு, இயான்யப்பூ !
 நீங்கள் எங்சனம், ஏகாஞ்சனம்,
 இன்யாசம், எப்படி ?
 என யூகித்து சொல்லிட
 இவையர் மட்டும்தான் என்றால்,
 எவையரும் உண்டா ?
 இன்றில்லை !
 சில காலம் சென்று
 யாஷ்டிச முனிவர்,
 படித்து, யூகித்து
 திறனாக கவி, ஞானம்
 இயாக்கியம் கொள்வார் !
 படிப்பது யூகிக்கவே !
 யாவ்யாஞ்சம், யாஞ்சம்,
 யியாசிசவம் எப்படி ?

- ★ யுகத்தில் மனிதர்கள்
 இவயம் சொல்லி
 இவை விதைக்கப்படும்
 தானயம் எவ்வண்ணம்
 என உணர

உள்யாசிசம் கொண்ட
ஆத்மா உனக்கு
இன்யாசம், பிரபஞ்சம்
எப்படி என கூறுகிறது!

- ★ ஆதியில் யுள்யம்
கொள்கின்ற முனிவர்கள்
உனக்கு வழிகாட் வருகின்றார்கள்!
ஆதி என்றால்,
யயானிய காலம்!
கடந்த காலம்!
அப்போது,
முனிவர், ஞானியர்
இவையர்கள் வந்தார்கள் என்றால்,
உன் அதிகாரத்தைப் பார்த்து
காட்டில் ஒதுங்கி வாழ்ந்தார்கள்!
அவையர்களுக்கு,
மிருகங்கள் அன்பு செய்தன!

- ★ மிருகம் என்கின்ற
வகைகள் ஏராளம் என்றாலும்
அவைக்குள் அன்பு என்பது
உள்ளன என்றால்,
அப்படி இவான்யாசிய முனிவர்கள்
உன்னுடன் வாழ்ந்தால்,
முதலில் அவரை அழிப்பதுதான்
உன் திடாஸ்துவம்!
நீ இள்யம் -

அதாவது உணரும்
எண்ணம் இல்லாதவன்!
ஆதலால்தான் அவையர்
மறைந்து இன்யம் கொண்டு
யாகத்தைப் பார்த்து
இன்யம் இன்பமாக வாழ்ந்தனர்!
நீ இன்யம் இழந்து தவிக்கின்றாய்!

- ★ உனக்கு யாவும் விஷம் என்றால்
எங்ஙனம் எது உணர்ந்தாய்?
எவை கண்டாய்?
மண்ணைக் கிளறி, கிளறி
தான்யம் என்கின்ற
இன்யத்தை மட்டும் தான் கண்டாய்!
பாயையின் அடியில்
யுகத்தில் முனிவர்
யாயாஷ்யம் உன்னை
எப்படி எல்லாம் காண்கின்றன?
முனிவர் போல் தவளை
உன்யம் கொண்டு
பாளைக்குள்ளும், மணலுக்குள்ளும்
சிறிய உருவமாக
யாத்தியாஷ்யம் கொண்டு
உன்னை யுகிக்கின்றார்கள்
என்றால் உன்
இணைத்துவம் எப்படி?
நீ இன்யம் கொள்!

இதை துள்யமாக,
 யுள்யமாக, யுள்யமாக யூகி!
 இவைக்குள் இன்யம்தான் உள்ளன!
 நீங்கள் துள்யமாக
 யூகிக்க வேண்டும்!

- ★ ஆயிரம் ஆடுகளை மேய்க்கின்றாய்!
 அதில் ஒன்ற காணாமல் போனாலும்,
 எங்கே என நீ
 இயான்யமாக அலைகின்றாய்!
 உன் ஆயிரம் ஆடும் உள்ளது!
 ஆனால், அது சற்று
 மறைவுக்குள், தழைக்குள்
 அதாவது செடிக்குள்
 சென்றாலும் தேடுகின்றாயே!
 மனிதா,
 நான் உன்னைத்
 தேடும் பாடு எவ்வண்ணம்?
 உன் இன்யம், இணைஸ்துவம்
 இவை எல்லாம்
 யாயாஷ்யாகத்திற்குச் சொந்தம்!
 ஆட்டைக் காணவில்லை
 என்றால் நீ தேடுகின்றாய்,
 உன்னைக் காணவில்லை
 என்றுதான் நானும் தேடுகின்றேன்
 என்றால், எவ்வண்ணம் யூகிக்கின்றாய்?

★ நீ, நீதான்
யாவையையும் உண்கின்றாய்!
எவையை தின்று
சாரீரம் வளர்ந்தும்
பயன் இல்லை!
உன் இன்யம் வளர்ந்து,
இயான்யம் கொள்ள
இணைஸ்துவம் கொள்!
யுகித்து உதவு!
நாங்கள் அங்ஙனம்
இருந்து காண்கின்றோம்
என்றால் எவ்வாறு உணர்கின்றாய்?
நாங்கள் உன்னை
கண்டவாறுதான் உள்ளோம்!
யாவையையும் காண்கின்றோம்!
நீதான் மறக்கின்றாய் என்றால்
யயாத்வம் என் செய்யும்?
துள்யம் நீ இழந்துவிட்டாய்
என்றால், அவ்வண்ணம்
மறந்து விட்டாய்!
இவ்யத்தில் இன்யம்
கொள்வது போல்
உன் ஆசை!
ஆசைக்குள் அமைதியும்
உண்டோ? உணர்!

அத்தியாயம் – 30

- ★ மனிதா, உனக்கு
யகாஷ்த்திரவம் கொண்ட எண்ணமும்,
யகாஷ்த்திரம் கொண்ட நற்சொல்லும்,
யுவையாக யுகத்தார்
யாவருக்கும் வேண்டும்!
அவ்வண்ணம்தான் நீ
ஞானம் என்கின்ற
திடாஸ்திர அன்பு கொள்கின்றாய்!
ஆனால்,
யகாஸ்தியம் என்கின்ற
அகம் வேண்டாம்!
- ★ யாஷ்திடவம் என்கின்ற
காண்டத்தை உணர்ந்துதான்
யாவரும் அறிய இயலும்!
ஏனென்றால்,
காண்டம் அடைபட்டதால்தான்
யுகம் திகை கொண்டது,
என உணர்வீரானால்,
நன்மை என்கின்ற சஞ்சி!
நன்மை என்கின்ற ஞானம்!
- ★ ஞானம் என்பது பசுமை!
பசுமைக்குப் பின்
இனியதும் இயாக்கியம் என்றால்,
நாம் உணர்ந்து,
நமக்குள் அதாவது,

உன் ஆத்மாவிிற்கும்,
 உன் சரீரத்திற்கும் யியாக்கியம்!
 இயாக்கியம் என்றால்
 உணர்வ பெற்ற
 திறன் பகை கொள்ளாது,
 அன்பு கொள்ளும்
 என உணர்!
 உணர்வதும் உன் ஆத்மா!
 யூகிக்கும் அன்பு
 நீங்கள் உணர்வீர்கள்!

★ எழுத்து என்கின்றாய்!
 ஆனால்,
 இவை எல்லாம் னுனாஷிஷம்!
 உன் உள்ளத்திற்குள்
 எத்தகையோ, எவையாகையோ ?
 மனிதா, யுன்னித்து
 யியான்யியாஷிசம் கொண்டுவாய்!

★ நன்மை என்பது எது ?
 உதவி என்பது யுன்னிப்பு!
 உப்பு என்பது
 எப்படியோ, அதுபோல்
 உள்ளால், யுயான்யாஷத்தால்
 இவையை எல்லாம்
 யாயான்யம் கொண்டால்
 எவையாஷிஷமும் உண்டு
 என்பது யுன்னிப்பு
 என்பதில் பிரகாசிப்பு!

- ★ இயாக்கியம் எது ?
 உன் உள் யுன்னியது
 எவை என்பது
 உன் உள்ளம் மகிழவே!
 ஞானம், தான்யம், மான்யம்
 எல்லாம் இவையே!
 யாகம் எவ்வண்ணத்தில்
 உணரச் செய்தாலும்,
 உன் யுகிப்பு
 திடாஷ்த்துவத்திற்குள்!
 நீ அறியாஷ்டிசம்
 கொண்டவன் என்றால்,
 பெரும் இரக்கம் அற்றவன்
 எனப் பொருள்!
- ★ தவளைகள் பலப்பல!
 பாம்பும் பலப்பல!
 இதில் விஷம் கொண்ட
 பாம்புகள், யுகத்தில்
 ஏராளம் என்றால்,
 யவ் யாசியவம்
 என் செய்யும்?
- ★ யுகத்தில்,
 அமைதி என்பதை
 எறும்புகள் மட்டமே
 காண்கின்றன என்றால்
 எவ்வாறு யுகிக்கின்றாய்?

அவ்வண்ணம் பட்டதும் மறவாது
 உனக்கு இன்யம் சொல்கின்றன
 அவ்வெறும்பு என்றால்,
 நீங்கள் எறும்பைவிட
 சிறியவர்கள் போல்!
 பாவம் மிகவும் சிறியவர்கள்!
 இன்யம் கொண்டவர்
 நீங்கள் என்றால்,
 எறும்பு என்செய்யும்?
 இன்யம் செய்யும்!
 நீ அடித்து செத்தாலும்,
 அவை இன்யம் கொள்கின்றன!
 மனிதா, யுன்யமாக யூகி!
 அவைக்கு இன்யாசியப் பிரபஞ்சம்
 இன்யம் கொள்கின்றன!
 அவை கடித்தால்
 நீ அலறுகின்றாய்!
 ஆனால், உன்மனம்
 எவ்வண்ணம் உணர்கின்றன?
 சிறிய எறும்பு,
 ஒன்றன்பின் ஒன்றாக
 அவை செல்ல
 அவை நினைத்து
 ஏதும் நடக்கின்றன!
 ஆனால்,

நீ நினைத்து
 ஏதும் நடவாததுதானே !
 அழிக்க நினைப்பாய்,
 இளயம் கொள்கின்றாய்,
 இரக்கம் கொள்ளவில்லை !
 அதாவது,
 சீற்றத்தால் எதையும்
 அழிப்பது என்பதைத்தான்
 யுன்யமாக்கிவிட்டாயே தவிர,
 இரக்கம் என்பதும் கொள்ளவில்லை !
 இளயம் இதற்குள்,
 இளயம் இங்ஙனம்
 கொண்டவை என
 எவையும் உணரவில்லை !

★ நீங்கள்,
 நீசம் என்னும்
 இருட்டிற்குள்தான் நாம்
 என்று யூகிக்கவில்லை !
 எட்டிப் பார்க்கின்றாய்,
 இன்யப் பிரகாசிப்பு காண்கின்றாய்,
 பிரகாசிப்பின் இன்யம் கண்டாயோ ?
 துள்யம் கொள்,
 இன்யம் கொள் !
 ஆனால், யுன்யமாக யூகி !

★ அன்பு என்பதும்
 ஆசி என்பதும்
 இன்யம் போல்,
 துள்யப் பிரகாசிப்புதான்!
 இன்யம் என்பதை
 யுன்யமாக யுகி!
 யாயாஷ்யம், இனாஷ்யம்
 யுயாஷ்யம், யினாஷ்யாசியம்,
 இவைஸ்தும், இணைஸ்துவம்,
 பிரபஞ்சம், இவை எல்லாம்
 எங்கோ என்று கூறாதே!
 எல்லாம் பக்கம்தான்,
 வந்து பார், பின் யுகி!
 இன்யமாக பார்!
 அறிவாக பார்!
 அழகாக பார்!
 இன்பமாக பார்
 பார்த்து இன்யமாக
 யுகி மனிதா!

அத்தியாயம் – 31

★ யுவாஸ்தியம் என்பது
 உன் யாவமான சாரீரம்!
 அது உங்கள்
 யாவருக்கும் சஞ்சி!
 திடாஸ்திரம் என்கின்ற

செயல், பொருள் வர
 ஞானம் யகாஷ்தித்தம் அடையும்!
 உன் ஆத்மா
 யிவாஸ்தித்தம் காண்கின்றன !
 திகைக்காமல் நீ
 எவையையும் யூகி!
 அறிவாக, அன்பாக
 திடாஸ்திரம் என்கின்ற
 ஞானத்தை யூகி!
 அதுவே நன்மை!
 நீங்கள் இப்படி எல்லாம்
 யஷ்த்துத்துவம், அறயத்வம்,
 யான்யாத்துவம், இல்யாத்துவம்
 இப்படியான யாஷ்த்துவம்
 இப்படியான யாஷ்த்துவம்
 எல்லாம் கொள்கின்றீர்கள் !

- ★ உன் பிறவி
 ஒரு பிறவி என்று கூறாதே!
 நீ நினைத்து
 யுகத்தில் யூகித்தது எது ?
 இய்யானும், எய்யானும் யாசிசம்!
 நீ நீதான்!
 ஆனால், உன்னால் இன்றி
 யான்யாசிசம் எது
 என்பது யியாக்கியம்!
 கேள்,
 உன் உள்சொல்

என் சொல் எவை ?
 நீயாகப்பட்டது
 உன் சரீரம்!
 அது நீசம்!
 உன் எண்ணம் எவ்வண்ணம்
 எனத்தான் உண்டு!

- ★ நீங்கள் என்றால்
 மரியாதை போல,
 நீ என்றால்
 யாவையும் என நீங்கள்
 உணர வேண்டும்!
 எஞ்சானம் கொண்டிட்ட சரீரம்
 எச்சாசம் கொண்டது!
 முள் ஒன்று
 குத்திவிட்டால்
 உன் சரீரம்
 எப்படி யூகிக்கின்றன ?
 ஒருவரை ஒருவர்
 வாயால், நாவால்
 சொல்லி விட்டால்,
 எவையாகின்றன ?
 பக்குவம் உள்ளவை யயான்ஷியம்!
 நீங்கள் எவை உணர்ந்திட்டீர் ?
 எப்படி ?
 யழ்யா ஞானம் எது ?
 யூள்ஞன்யம் எது ?
 எது இது ?

இது அதுவோ ?
 என யுகிக்காதே!
 இது அதுவா
 என்பது எப்படி ?
 உன் உள்ளம் சொல்லி
 செவியும் கேட்க
 யுன்யது யாது ?

- ★ சாபம் என்றால்,
 நீ அதையே நினைக்கின்றாய்!
 சாபம் பொல்லாதது!
 தீயினும் கொடியது!
 திறனினும் கொடியது!
 யியன்யத்திலும் கொடியது!
 சாபத்தால் விஷம்!
 யாஷ்யம் –
 சாபம் விட்டால்
 யாஷம் நாசம்!
 நீசத்திற்குள் நீசம் என்றால்,
 எங்ஙனம் யுகிக்கின்றாய்!

- ★ இப்படி திகைக்க
 எத்தகை வெல்வது ?
 உன் சாரம்
 விடுபடும்போது
 உன் ஆத்மாவும்
 விடுபடுகின்றன என்றால்
 எங்ஙனம் யுகிக்கின்றாய் ?

- ★ மனிதா,
யுள்யாஷ்யாசம் உன்னை
உணரத்தான் சொல்லும்!
எங்ஙனம் கொள்ளும்?
இளக்கமாக பார்த்தால்
துள்யம் காண்பாய்!
யுகத்தில்தான் திமிர் என்றால்,
இங்கும் உன் பார்வையில்
திமிர் என்றால் யூகி!
- ★ நீ எனக்குத் தெரியும்!
நான் உனக்குத் தெரியாது
என்றால், யாயாஷ்யம்
உனக்கு உதவினாலும்
இன்யம் கொள்ள
வகை செய்கின்றன!
உன் வகை வகையா?
இனாஷ்யம் இன்யம்
கொள்கின்றன என்றால்,
பொருளுக்குள் இன்யம்,
இன்யத்திற்குள் இன்யம்!
- ★ தலை, கண்,
மூக்கு, காது,
இவைக்குள் வாய்!
இன்யத்திற்குப் பின் இன்யம்!
இப்படி எல்லாம் உன்னை

விடை விடையாகப் பிரித்துள்ளது
 யான்யாசம் என்றால்,
 நீ தவறு செய்ய, செய்ய,
 அதிகாரம் கொள்ள, கொள்ள,
 இன்யம் இழக்கின்றாய்,
 என்றால் துன்பம்தான் !
 ஒருவனை,
 அதிகாரத்தினால் அழிக்கின்றாய்
 என்றால் யாயாஷ்யம்
 உனக்கு தூசியாக
 துள்யம் கொள்கின்றன !
 அணு, அணுவாக யாள்யம் !
 நீ ஒருத்தியை
 நீயாக அழிக்கின்றாய் என்றால்
 பின்னால் பிறவி என்றால்,
 அது எத்தகையோ !
 ஒருத்தியைத்தானே கொன்றோம்
 என்று கூறாதே !
 மாயைகள் உன்னை
 எவ்வண்ணத்தில் எல்லாமோ அழிக்கின்றன !
 எழுதுவதும் பாவம்போல் !
 நீ அப்படி செய்யாதே !
 இவளும் இவ்வண்ணம்
 பழி சொல்லாதே
 பாவம் கொள்வாய் !
 அதாவது,
 உன் பழியால்
 நீ போகும், புகும்

இடத்தில் எல்லாம்
 இழி பழியால் பின்
 இழிவு கொள்கின்றாய் !
 பிறரை எப்போதும்
 பழி சொல்லாதே !
 எழுத தேவையில்லை !
 நீநே யுகித்துக் கொள் !
 முன்னரே எழுதி உள்ளன
 என்றால் நீ பழி சொல்லாதே !
 இயன்யம் கொள் !

அத்தியாயம் – 32

- ★ மனிதா,
 யகாஸ்தியம் என்னும்
 வெண்மையை தினமும்
 உன்மீது இத்துவம்
 அடையச் செய்கின்றது யாகம் !
 திடாஸ்திரம் என்கிறவகை
 யாது என நீ அறிவாயா ?
 திறமை என்பதைவிட
 திடாஸ்திரம் வெகு வெகு நன்மையாம் !
 யுக ராஜ்யங்களுக்கென்று
 யாகவா என்கின்ற
 தவ முனிவர் கூறுகிறார் !
 யகாஷ்த்தியம், திகாஸ்த்தியம்,
 யுவ்யவ திகாக்ஷ்த்திஸ்ஸம்
 என்பது, யிகைக்க, திகைக்க
 சஞ்சி என்றும்,

நாதம் என்றும் பொருளாம்!
 சஞ்சி என்பது
 சொல்லிலும் உண்டாம்!
 யழாஸ்டிசம் என்பது
 சுவைமிக்க சொல்!
 அச்சொல் ஆத்ம காண்டம்!

- ★ யாகம் உன்னை
 பொதுவாக பலப்பல
 வகையில் பிரிப்பதுபோல்,
 யாவையையும் பிரித்து வைத்துள்ளன!
 ஒருவன் மாதிரி,
 ஒருத்தி மாதிரி,
 ஒருவரார் அல்ல!
 அதுபோல்,
 யோஸ்தித்தம், யயாதித்தம்,
 யிவாயித்தம் இவை எல்லாம்
 பிரிவு என்று பொருள்!
 உன் ஆத்மா
 யாவ் யாவன யுகிக்கின்றனவோ,
 அவைபோல் யாவும் உனக்கு!
 யாகத்தில்,
 பலப்பல ஆத்மா
 இகம் உண்டு என
 தெளிவாக நம்பு!
 ஆனால்,
 சர்வாதிஸ்தம் எனும் ஆணவம்

நிலையானது அல்ல!
 அப்படிப்பட்ட சர்வாதிஸ்தம்
 யாவும் அழிந்துவிட்டது
 என உணருங்கள்!
 உங்களுக்காகத்தான்
 இத்தகைய நன்மைகள்
 யாவும் செய்தார்கள்
 மாயைகள் என்கின்றவர்கள்!
 ஆனால், நீ யாவையையும்
 யுகித்து திறன்பட்டால்,
 யுகத்தில் யாவருக்கும்,
 எவையருக்கும் நன்மை
 என பொருள்!

- ★ முனிவர்கள்,
 இவையவர்களுக்குக் கூறுகிறார்கள்!
 யுன்புற்று பார்!
 இவை நீரூற்று
 ஆனால், யுகத்தில்
 உணர்வார், அறிவார்
 ஆதிக்கம் இனி
 அன்பால் வாழும்!
 பஞ்சம், வஞ்சங்கள்
 எவையும் இனி வராது!
 தர்மம் என்கின்ற
 சிலாக்கியம் யாவும்
 வெற்றிதான் என்பதை

தெளிவாக கூறுகின்றார் முனிவர்கள்!
 கதையல்ல!
 யாவும் உண்மையாக நடந்தவை!
 இதை உணர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்!
 யாவருக்கும், பல வழியிலும்
 முனிவர்கள், ஞானியர்கள்
 தோற்றம் கிடைக்கும்!
 அன்றுதான்,
 சாட்சி இல்லா நிலை!
 சாட்சி என்பது
 உனக்குத் தேவை!

★ யாஷ்டம் என்பது
 உதவி செய்கின்றது!
 உண்மை வெல்வது
 மனிதன் போல்,
 ஆனால், மாயர்தான்!
 மாயார் வாழ்வு
 மலரால் அறியலாம்!
 மரத்தால் அறியலாம்!
 யாஷ்டம்,
 எனப்பட்டவைகளால் அறியலாம்!

★ சூரியன்,
 சூரியனைச்சுற்றி
 21நாள் கோட்டை!
 111 நாள் மழை!
 இன்னும் எத்தனையோ நடந்தன!

இவை எல்லாம்
யாகம் காண்கின்றன!
உதவியதும், உண்மை சொல்கின்றதும்
பிரபஞ்சம் என்கின்ற காண்டம்!
காண்டம் என்பது
கண்துடைப்பு அல்ல!

- ★ நீ யாகத்தில்
வாழ்ந்தவன்தான்!
யாவையையும் உணர்ந்தால்
நாதம் எனப்பட்
உண்மை கிடைக்கும்!
ஆனாலும்,
இன்னும் 23 ஆண்டுகள் ஆகும்!
காலம் யாவும் மாறும்!
எல்லாம் நன்மைதான் நடவும்!
ஆத்மா,
வெகு வெகு ஆனந்தம் கொள்ளும்!
அதாவது, கலகப்பட்ட
யுகம் காண்டம் எது? யாது?
என இவையரைக் கேட்டால்
தெளிவாகக் கூறுவார்!
கூறும்போது
யோசித்து நன்மைசெய்!
நன்மை என்பது தாராளம்!

- ★ அவ்வண்ணத்தால்,
கண்ணிற்கும், உன் சொல்லிற்கும்,

உன் சரீரத்திற்கும்
 வெகு வெகு வெண்மை!
 இது யாவும்
 யுகத்தாருக்கு பசுமை!
 நன்மை, நற்பலன்
 எனப்பட்டது யாகம்!
 யாகம் வருவய்,
 வந்துபார்,
 உணர்வாய்!

- ★ யின்யாசிசம் என்பது
 பொருளே இல்லை!
 பக்குவமா என்றால் இல்லை!
 பருவமா யின்யாயின்
 யின்னிற்றார் எண்ணி
 யுகித்து உள் கொண்டிடால்
 யான்யிஷமா ? எப்படி ?
 நீங்கள்போல்
 உலகில் எவ்யாக்கியம் ?
 அதிகாரம் ஆதிக்கம் பொருளா ?
 நீங்கள், இவைக்குள்
 எவை உணர்ந்திட்டீர் ?
 யாசம், யியாசம்,
 யிவ்யாசிசம் எப்படி எல்லாமோ,
 கோணலிலும் யின்யானல்!
 நீங்கள் போல் –
 உங்கள் நிழலா ?

இல்லை சொல்லா ?
 இல்லை செயலா ?
 யியால்யில்லா ழிழில்லாயாவா ?
 நீ யூகிக்கின்ற
 எண்ணம் யாவும் எவை ?
 அன்பு, இன்யம், இஷ்டம்
 எவை கொண்டாய் ?
 நிம்மதி எது ?
 திடாஸ்த்தம், திறமை
 எதற்குள் வரவேண்டும் ?

★ மரம் எதுவானாலும்
 உனக்கு யுன்ய
 நன்னிய யவ்யிசைவு!
 பின் யுசைவு!
 இவைக்குள் எங்கிஷும்
 மரம், செடி, கொடி
 இன்னும் எத்தகையோ உள்ளன !
 நீங்கள் யிவாசிசாம்
 கொள்வதும், யூகிப்பதும்
 யுன்யாஷிஷும் என்பதும் எங்கே ?
 அங்ஙனம் பார்க்க
 எங்ஙனம் உணர்ந்தாய் ?
 இங்ஙனம் காண
 எங்ஙனம் உணர்ந்தாய் ?
 யிவ்யாவும் எவ் ஏய்யாய்யம்
 என்றால், அதிகாரம் இருந்தால்,

உன் இயான்யவ
 பிரகாசிப்பு எப்படி ?
 உள் யுகிக்கின்றாய் !
 தானாக தடுமாறுகின்றாய்
 உனக்கு தண்டனைப்பட்டதும்
 யுகம்தானே என்பதை
 சற்று யுன்னிக்கின்றாயா ?
 நேர்மைன் செயல்
 கூர்மைக்குள் !
 உன் எண்ணம்
 நேர்மை என்பதை
 யுகித்தால் யாஷிசம்
 என்கின்றவையான
 கூர்மை உட்கொள்கின்றன !
 உன் கூர்மை எங்கே ?

★ தானியம் இளக்கம் கொள்ள
 எப்படி எல்லாமோ யுன்னிக்கின்றாய் !
 உனக்கு -
 உணர்வு என்பது
 சற்றும் உண்டா ?
 தானியத்திற்கு உண்டு
 என்கின்றது யாகம் !

★ யாகம் என்பவைகள்
 எத்தகையோ உள்ளன !
 யாஷ்யாஷியம் 1986ல்
 கூறி வைத்துள்ளன என்றால்,

யின்யாஷ்ஷவஙட வெற்றி என்றால்,
 அநீதிகளின் ஆதிக்கம் யன்யம்!
 அதாவது,
 இவைகளின் பகை
 உள்ளிலும் பகை!
 அதற்கு யாகம்
 என் செய்யும்?
 பேராசையால் துன்பம்!
 இனிதான்,
 இயன்ற இன்பம்
 இவையில் உண்டு!
 யியான்யாஷியம் கிடைக்கும்
 என்றால், இனியதும் கனிபோல்
 யுள்யம் கொண்டு
 இனி யுகத்தில்
 முளைக்கும் என்றால்,
 இன்யம் கொள்
 இயான்யம் கொள்,
 உண்மை வெளிப்படும் பார்!
 அதிகாரம் அதற்குள்
 வகையாகி விடும்,
 என்றால், இனஷ்யாசிசம்
 உங்களை யுனாஷியம்
 கொண்டிடச் செய்யும்!
 சற்று அவ்ஞானம் கிடைக்கும்!
 நீசத்தில் உன் ஆத்மா
 திமிர்போல் சற்றும் கொள்ளுமா?

★ பயிருக்குள் தான்யம்
சேர்ப்பாய்நீ!
பல ஞானம்
கொண்டான் நீ எனில்,
இன்யம் சொல்,
இன்யம் செய்!

★ தர்மம் என்பது
உன் விதி!
ஒருவனைக் கொன்றால்
இவையில்நீ
இன்யம் இழக்கின்றாய்!
துன்பம் தீரா பிறவிதான்!
இணைஸ்துவம், இன்யம்,
இரக்கம் என்பது
தாயிடமே உண்டு!

அத்தியாயம் – 33

★ யாதிஸ்டஷ்யம் என்பதுநீ!
ஆதியஷ்டிஷ்டம் என்பதுநீ!
ஆனால், அவதர்மம்
யுகத்தில் இல்லை!
யுகத்தில் ஆத்மா திகைக்காது!
வஞ்சகஸ்தர் எவரும் இல்லை!
யயஸ்திரர்கள்தான் இவ்யாதிஸ்தம்!
தர்மம்தான் இனி உண்டு!
எஞ்ஞாசிசம், யாயவாஷிசாஸம்
எதுவும் உள்ளும், வெளியும் தெரியா!

- ★ யூயானவம் கொண்டது பிறவி!
 பிறவி என்றால்,
 அது உன் தவறால் வருவது!
 பிறவி, எப்பிறவி என
 எவ்வண்ணம் உணர்ந்தாய் ?
 தாய், தந்தையருக்குள்
 உள் இழல்!
 இவைக்குள் எவை இழலானாலும்,
 நீ யூகித்துக் கொண்டால் எப்படி ?
 யாயான்யாஷிசத்தில்,
 உனகு 111 காண்டம்,
 மண்டலம் இப்படி
 பலப்பல யாஷிசம் இருக்க
 யுன்னித்து இவைக்குள்
 யியான்யம் கொள்கின்ற நீ
 எய்யான்யிஷம் கொண்டாய் ?
- ★ சார்த்திலிருந்து விடுபட்ட
 ஆத்மா 111 காண்டத்தில்
 எவையிலும் இருக்கும்!
 அதுதான்,
 நீ யுகத்தில் உணர்வதையும்,
 உதவுவதையும் குறிக்கும்!
 ஆனால், யுகத்தில் மனிதர்கள்
 சற்று யூகிக்க யூகிக்கதான்
 சாரம் தெளிவுறும்!

- ★ உன் சாரீரம்,
 தேனாக திகழ்வதும் அல்ல,
 உண்பதும் அல்ல!
 அவ்சாரீரம் எதற்கும் உதவாது!
 தர்மத்தால்தான் பிணி தீரும்!
 பிணி என்பது –
 உன் உணர்வால் வருவது!
 அவ் உணர்வை மறந்து
 தெளிவுற நினை!
 அது யாஷ்டிசம்,
 ஞானஷம், ஞனிசம்,
 பிரபஞ்சம், யிவாசம்,
 யிவ பிரபஞ்சம், யியாகவப் பிரபஞ்சம்
 இப்படி ஏராளம் உள்ளன!
- ★ மனிதன், மனிதன்தான்!
 யுவையவர்கள், யுவையவர்கள்தான்!
 ஏதும் மாறாது!
 நீ செய்வது
 கொடுமை என்றால்,
 உன் பார்வை, காது,
 கால், கை, இன்னும்
 எத்தனையோ வகையில்
 தண்டனை உண்டு!
- ★ மீண்டும், மீண்டும் பிறவி
 கொள்ள நினைக்காதே!
 ஏன் என்றால்,

நீ செய்யும் பாவத்தால்தான்
 உன்னை மீண்டும், மீண்டும்
 பிறக்கச் செய்கின்றார்கள் முனிவர்கள்!
 நீ உணர்ந்தால்,
 உன் ஆதிக்கத்தில்
 பாவம் செய்யமாட்டேன்
 என உணர்!
 அதுதான்!
 உண்மையின் காண்டம்!
 அதற்குப்பின்
 பிறவி என்பதும் ஏது?

★ யாகம் வருவாய்!
 வந்துபார்,
 இவையர் பிரபஞ்சம் என்கின்ற
 காண்டத்தில் இருப்பார்!
 இவையர் யார் என்பதை,
 உடலுக்குள் இருக்கும் உறுப்பைக்
 காண்பதைப்போல் அல்லாமல்,
 பிரகாசமாகக் காண்பாய்!
 நனிதம் எனப்பட்ட பிரபஞ்சத்தில்
 இவருடன் பலரும் இருப்பார்!

★ உண்மையின் உயர்வை
 எவையரும் இன்று இவையில்
 அறிய இயலாது!
 ஆனால், அவையில் காண்பாய்!
 மனிதா, யுயான்ஷம் கொள்ளாதே!

எதையும்,
 அன்பாக, அறிவால் உணர்!
 உன் ஆத்மாவிற்குள்ளும்
 எத்தகை எத்தகையோ உள்ளன!
 இவையை எல்லாம்
 விலை கொடுத்து வாங்கிட,
 யுகத்தில் இவை
 நிலையானவை அல்ல!

★ உணர்கின்றவர்கள் யாவரும்
 திருப்தி கொண்டும்,
 திகைத்து கொண்டும்தான்
 யுகத்தில் வாழ்கின்றார்களே தவிர
 வேறு ஏதும் இல்லை!
 இந்நிலைதான் உன் நிலை!

★ யுன்னியது யாகம்!
 யாகத்தில் –
 எத்தகையோ ஞாயங்கம்!
 நீ ஒரு சிறுவன்தான்!
 ஆனால்,
 உன் யியாத்மா
 செய்யும் கொடுமைகள் ஏராளம்!
 சற்று இவையுற்று யுகிக்க
 உன் ஆத்மா திடமையான
 யுகஷ்டம் கொள்ளும்!
 எவை எத்தகை
 என்று கூறாதே!

யயாஷ்டிஷு பிரபஞ்சம என்பது
யாஷ்டிசத்தில் எத்தகையோ!
உன் யுகிப்பு, உன் நிலை,
உன் எண்ணம் இவைகள்
எல்லாம் யாஷ்டிசத்தில் எழுதப்படுகின்றன!

- ★ பலப்பல யான்யாசியம்
உன்னை எங்ஙனத்தில்
எல்லாமோ யுகிக்கின்றன!
மழை, காற்று, பிரகாசிப்பு
இன்யம் இவையில்
நீ எவை கண்டாய்?
இன்யம் கண்டாய்?
இன்பம் எது,
துள்யம் எது,
எனக்கண்டாயா?
யுன்னிப்புதான் இல்லாததுபோல்!
யியல்யாவும் கொண்டால்
யயாத்துவம் எங்கே?
நீ இருப்து
யுகம் என்றால்,
யிள்யது எது?
உன் யினாஷ்டிஷும் எங்கே?
அங்ஙனம் கொள்,
இங்ஙனம் கொள்ளாதே!

- ★ நீ யுகிப்பது
யாகம் எனில்,
ஏயாய்த்துவம், இனாஷ்த்துவம்,

இனாஷ்யாத்துவம், இவான்யாத்துவ
 பிரபஞ்சம் இப்படி
 111-ம் எங்கே ?
 இதற்குள் மண்டலம் எங்கே ?
 அதுதான்,
 உன் ஆத்மாவின்
 திறன்பட்ட யாகம்!
 யாகம்,
 உன்னை யுகத்தில்
 சிறை என
 வைத்தது என்றால்
 இழயனம் கொண்டாயோ ?

★ நன்மை என்கின்ற
 எண்ணம் எங்கே உள்ளது ?
 உன்னால் எது முடியும் ?
 நீ உன் சரீரத்தால்
 அன்பு என்பதை
 மட்டும் யுகி!

★ பனைமரம் வளர்க்க
 பாவி மரம் நிழல் இல்லை,
 என்றாலும் இனிய கனியை
 இன்யம் செய்கின்றன!
 அக்கனியை நீ சுட்டுத்
 தின்றாலும் உனக்கு
 இன்யம் கொள்கின்றது!
 மரமும் வைரம்!

கனியும் இன்யம்!
 நிழல் தரவில்லை என்றாலும்!
 இன்யம் தருகின்றன!
 இன்யம் என்கின்ற
 ஆதிக்கம் மரத்திற்கு,
 பனை மரத்திற்கும்
 உள்ளன என்றால்,
 இன்னும் எத்தகையோ உள்ளன!
 நீ எவை உணர்கின்றாய்!

★ தேங்காயும் பார்க்கின்றாய்,
 உடைக்க சிரிப்பு!
 தின்கின்றாய், சிரிக்கின்றாய்?
 தேங்காய் சிரிப்பு ஏராளம்!
 உன் சிரிப்பு –
 பகைமைக்குள் பகைமை!
 இரக்கமற்ற மனிதா
 இன்யம் எது செய்தாய்?

★ இனிய வித்து,
 வித்திற்குள் வித்து
 பார்த்து மகிழ்ச் செய்தேன்!
 என்றால்,
 உன் யாயுஷயம்
 யாவும் நீசம்!
 பிறவியும் நீசம்!
 இளயதும், இயதும் நீசம்!

பாவிநீயும்
 இவ்வண்ணம் நீசம்தானே!
 எவை உண்டுநீ
 எவை கண்டாய்
 துள்யம் இல்லா
 உனக்கு திமிர் ஏன்?
 இயல்யாம், யாயாஷ்யம்
 கொள்வதும் எப்படி?
 பாவம் செய்யாதே!
 பழி சொல்லாதே!
 நீ யுகத்தில்
 எந்நிலை கண்டாய்?
 யியாஷ்வம் கொள்,
 திறனான அன்பு கொள்!

- ★ இவைஸ்துவத்தில் இன்பு
 அவைஸ்துவத்தில் இன்யம் எனப்பட்டது
 இனிய உள்ளம் என்னும்
 உன் யியாத்மா
 இன்பம் எனப்பட்டதைக் காண
 துள்யமாக இன்யம் கொள்!
 இரக்கம் கொள்!

அத்தியாயம் – 34

- ★ அவாஷ்டிஸ்யம், யஷ்யம்,
 யயாயவயாஷ்யம், யாவையையும்
 யாகம் உனக்கு

தெளிவாக காண்பிக்கும்!
யாகம் திறக்கும்!
உனக்கு,
யுகாத்தமவ பிரபஞ்ச ஞானம்
உதித்திட யாவும்
செய்திட்டார் முனிவர்கள்!
அவையந்தவர்கள் துணை
உனக்கு இன்றும்,
என்றும் உண்டு!
உன் ஆத்மவ உள்ளம்
யாகத்தை நோக்கி
யுகையாகவம் உட்கொள்ள
அதுதான் உனக்கு நன்மை!

★ தர்மம் ஏறால்,
எத்தகையோ நற்சொல் உள்ளன!
ஆனால்,
சர்வாஷ்டம் என்றால்
எத்தகையோ அழிவு உள்ளன!
யுகத்தில் கொல்பவனும் நீ,
துன்பம் என்பதைக்
காண்பவனும் நீ!
எவையாவும்
நீ உணர்ந்தாலும்,
இவ்யாஷ்டம், யாகாஷ்டம்,
எகாவப் பிரபஞ்சம்
இவை எல்லாம் என்ன ?
எனும் வினா வேண்டாம்!

★ மரத்தால் மகிமை
என்கின்றது யுகம்!
அம்மரம்தான்,
யாகம் என்பது
எதுஎன உணர்கின்றது!
அவ்வண்ணமே!
பறவையும் உணர்கின்றது!
ஆனால்,
உன் யாயாஷிசம்
யாவும் பேராசை!
அப்பேராசையால் கிடைப்பது
யாவும் துன்பம்
பேராசைக் குணம்
உன் உள்ளத்திற்குள்
குடிகொண்டால்
கடைசியில் அது
உன் அவய்ய நிலை
கொண்டு வரும்!
கொள்வாய், பின் உணர்வாய்!
முன்புத்திதான் முக்கியம்!
அறிவை வளர்ப்பதும்,
யூகிப்பதும் நீயானால்,
உன் எண்ணம்
யாவும் திறன்பட்டு
உன் எண்ணம்
யாவும் திறன்பட்டு
நீ யாகம் வந்தடைவாய்!
எவை எவையோ எண்ணாதே!

★ நீர் என்பது
நீ அருந்துவது!
நீநீரில் நீராடி
சார்த்தை சுத்தம் செய்கின்றாய்!
அதுபோல்,
உன் ஆத்மாவை,
யிவ பிரபஞ்சத்தை,
சுத்தம் செய்வாயானால்
யுன்னியப் புண்ணியம் உண்டு! ஷ
ஏகாந்தம் என்று கூறாதே!
ஏய்யாந்தம் கொள்!
யவ்யன பாவம்,
யிவ்யனவ பாவம்,
உன் ஆத்மா
எவ்வண்ணம் உணரும்!

★ மரம், மரத்தின் இலை,
கிளை, கிளைக்குள் பூ,
பூவிற்குள் தேன
இவைக்குள் யாயாஷம்
கொண்டுள்ளன பிஞ்சு,
காய், கனி, விதை!
இவைக்குள் நீ
ஞ்சாசம் உணர்ந்தாய்?
இவ்விதைதான் நோக்க
உள் உயர்வும்,
செயல் உயர்வும்,
எங்ஙனம் கொண்டாய்?

★ இருபதும், அறுபதும்
 அருவசம் ஆடுவதும்,
 யியானம் கொள்வதும் நீங்கள்
 விதி என்று கூறாதே!
 விதைக்கும், வீர்யத்திற்கும் விதியா?
 இவையை உணர்ந்தால்,
 இன்யாசம் ஏராளம் உண்டு!
 எழுதுபவர் யூகிக்கச்
 சொல்வது யாஷிசம்
 எழுதப்படுவது சற்று!
 உன் யான்யாசிசம்
 சற்று யூக்குவித்தால்
 நி யியாஷ்வம் என்கின்ற
 ஞானம் யுன்னலாம்!

★ ஆத்மா ஆதாரம் இல்லாதது!
 ஆத்மாவிற்கு யுகத்தில்
 எவையும் ஆதாரம்
 இல்லாதது போல்!
 ஆத்மா விடுபட்டால்,
 யுகத்தில் ஏதும்
 செய்திட இயலாது என்றால்,
 இதன் பொருளை
 நீ யுன்னித்தால்,
 நீசம் எனப்பட்டதைவிட்டு
 உன் ஆத்மா
 யாயான்யம் கொள்ளும்!

- ★ யுகாயிப்பு கொள் !
 அதாவது,
 உன் பார்வை,
 உன் கதம்பம்,
 இவையின் துடிப்பு
 நன்மையாக இருக்க
 இன்யம் கொள் !
 ஆனால்,
 சுகம் கொள்ளாதே !
 ஆதிக்கம் அழியும் என்றால்,
 யாஷ்டிசம் –
 உன்னை எங்ஙனம்
 எல்லாமோ செய்யும் !
- ★ தானியம் ஏராளம் என்றால்,
 இவ் எழுத்துக்கள் ஏராளம் போல் !
 இவ்ஞான வித்துக்கள்,
 தானியத்தைவிட ஏராளம் !
- ★ நன்மை என்கின்றவையான
 செயல் செய் !
 தீயவை செய்யாதே !
 அப்படி செய்தால்,
 யான்யாத்துவம் என் செய்யம் ?
 நான் என்னும்
 அகம் கொண்டவர்களுக்கு,
 இவை எல்லாம்
 துள்யமாகத்தான் எழுதப்படுகின்றன !

துள்யம் என்பது
 இன்பம் எனப்பட்டது
 போல்தானே தவிர்,
 நீ இன்யம்
 கொண்டிட்டாய் என்று
 உணர்வாக யாஷ்த்துவம் சொல்லவில்லை!

அத்தியாயம் – 35

- ★ மனிதா,
 யுகத்தில் நீதான்
 யூயோஸ்தித்திரியர்கள்!
 ஆனால், இவ் ஆதிக்கம்
 யாவும், யவ காலத்திலும்,
 இவ் யவ காலத்திலும்,
 யயாறிகள், அரக்கர்கள் சாம்ராஜ்யம்!
 யுகத்தில் வாழ்வதற்கு
 உன்னை, உன் செயல், சொல்
 யாவையையும் அழித்து,
 யாத்துவம் என
 அதிகாரம் கொண்டு,
 அசுரன் யாண்டும்,
 உன்னையும், திடாஸ்திரம் என்னும்
 உன் யான்யத்துவத்தையும்
 அழியச் செய்தான்,
 என யுவாயவப் பொருள்!
 இவையஞ்சானம், இவ்

இஞ்சும் எனும் யாத்துவம்,
 ஆத்வஸ்தனம், யகாஸ்திர்த்வம் இல்லை !
 இங்கு அவையவர்கள்
 உன்னை திடமாக
 அழித்து விட்டார் !
 மனிதரார் யாவரும்
 உணர்வதும், யுகிப்பதும் யியாஷ்டிசம் !
 இவ் யியாஷ்டிசம், யாயாஷிசம்,
 இவாஷிசம் இப்படி
 எத்தகையோ உள்ளன !

- ★ இவைகளை எழுதுகின்றவர்
 உன்போல்தான், அவரை
 சற்று யுகித்து உணர் !
 எது, யாது என
 எவ்வண்ணம் கொள்ளாதே !
 அன்புகொள் !
 யாவரும், யாவரும்தான் !
 ஆனால்,
 எவைய்யாவை யவஷ்டம்,
 யிவாஷ்டம், யனாஷ்டம்,
 யினாஷ்டிசம் யாவும் யாகம்தான் !
 யாகம் என்றால் உணர்கின்றாயா ?

- ★ உன் கணக்கு
 எங்கு உள்ளன ?
 எப்படி எப்படி எல்லாம்

உன் யாஷ்டிசம் ?
 ஆதலால்,
 உன் ஆத்மா
 எப்படி எல்லாம்
 துன்பம் காண்கின்றன ?
 எவை, யாவை,
 ஏன் என யுகி!
 ஆனால்,
 அர்த்தமற்று யுகிக்காதே!
 எஞ்சானம் எனும்
 யுனாஷ்டிஷம் என்பது எது ?
 பிரபஞ்சம் என்றால்
 எது என உணர் !
 உணர்வதும், அறிவதும்
 யாவும் உன் நிலைதான் !

- ★ காற்று, மரம், செடி
 புல், யாஷ்டிசவ ஞானம்
 இவை யாது ?
 நீ யாது ?
 உங்கள் யாவருக்கும்
 ஏன் இக்குகை ?
 குகைக்குள் கண்ட
 பலன் என்ன ?
 அன்பு எனப்பட்டது
 எப்படி எல்லாம்

உதிக்கின்றன என்பதை உணர்!
யயாஷிச என்றால் என்ன?

- ★ இவையில் எழுதப்படுவது
யாவும் கற்பனையல்ல!
உன் இன்யாசவப்
பிரபஞ்சம் எங்கே?
பிரகாசம் எங்கே?
ஈயாயவ நனிதம் எங்கே?
நிலா வடிவம் எங்கே?
உன் நிம்மதி எங்கே?
அன்பாய் யுகித்தால்,
யாவும், எங்ஙனமும்
யவ் யாஷ்யாஷிசமும் கிடைக்கும்
தேரியமாக யுகித்தால்
யுகாதித்தம் கிடைக்கும்!
இவைக்குள்,
யாஷ்யாஷியவம் என்கின்ற
உங்கள் கணக்குகள் ஏராளம்!
இன்யம் ஏராளம்!
யியாசிசவம் ஏராளம் உள்ளன!
இதில் எழுதப்படுகின்றவை
யாவும் பிரபஞ்சம்
என்கின்ற ஆதிக்கம்!
யுன்யதுதான் எழுதப்படுகின்றன!

- ★ உன் யுகிப்பிற்கு
பின்னால் உன் பிறப்பு!
பிறப்பின் பக்குவம் இன்யம்!

இது உனக்கு என்றால்,
 உன் குணாஷ்யம்
 உட்கொள்ளும் போது,
 இன்பம் என்பதைத்தான்
 நீ அடைவாய்!
 இது உறுதி!

★ நீ யாகத்தை விரும்பு
 அது இனியது!
 நீ இருப்பது
 உனக்கு சொந்தம் போல்!
 ஆனால் இல்லை!
 யுள்யம் கொள்!

★ மரம்,
 அம்மரம் எவையால்
 மரமாகின்றன ?
 விதையால் என்றால்,
 இவையையும் விதையாக நினை!
 விதையின் திடாஸ்துவம், இன்யாஸ்யம்!
 நீயும் இன்யாசம் கொள்!
 மரம் நிழல் கொடுக்க
 தயங்குவதும் இல்லை!
 உன்னைக் கண்டு
 இலை உதிர்வதும் இல்லை!
 இவையாவும் உணர்ந்தால்
 தெளிவு காண்பாய்!

★ சேறு, அந்த சேற்றிற்குள் பயிர்!
 பயிர் என்னும் தானியத்தை
 நீ சேற்றில் இடுகின்றாய்!
 பயிரின் விதைகள்
 முளைத்து விட்டதா?
 வளர்கின்றதா? என
 இளயம் கொள்கின்றாய்!
 இவைக்குள் புல்
 என்கின்றவை களை!
 களைக்கும் இளயமும் உண்டு!
 இளயம் என்றால்,
 தானியம் தூவி
 தானியமாக யூகிக்கின்றாய்!
 அவ் தானியங்களை
 வளர்க்கும் நீ
 மற்றவைகளை பிடுங்கி வீசுகின்றாய்!
 இவையால், அவைக்கு
 துன்பம் என்பதை உணர்கின்றாய்!
 என்றால், இயல்யம்
 கொண்ட நீ யார்?
 எவ்வாறு இவ்வண்ணம் யூகிக்கின்றாய்?
 நான் விதைப்பது
 சற்று நன்மைக்குள்போல்,
 யின்யம் கொண்டால்,
 யன்யம் என்கின்ற
 பிரகாசிப்பைப் பார்ப்பாய்!
 நீ துள்யம் கொண்டு

உன்னையும் உன் போன்றோரையும் தான்
 அழிப்பாயா ?
 நான் விதைத்த
 விதைதானே நீ ?
 யாவும், யுயாவும்,
 ஈக்குள்ளும் நீதானே என்றால்
 எவ்வண்ணத்தில் யூகிக்கின்றாய் ?
 மனிதா இன்யம் எங்கே ?
 இளக்கம் எங்கே ?

- ★ இளக்கமும், இன்யமும்
 உன்னிடம் இல்லை!
 இவைதான்,
 யாயாவ்யம் யூகிக்கின்றன என்றால்,
 நீ இங்ஙனம் எவை உணர்கின்றாய் ?
 இன்யம் என்கின்ற இயன்யம்
 உன்னிடம் இருந்தும்
 நீ இயள்யம்
 கொள்கின்றாய் என்றால்,
 இவ்யவ்யம், இயல்யம்
 என் செய்யும் ?

அத்தியாயம் - 36

- ★ மனிதா,
 யுகத்தில் ஆகாஸ்திஷ்டம் உள்ளன!
 ஆனால், யகாஸ்திஷ்டம் இல்லை!
 இகம், அகம், அதிகாரம்
 அகைந்தியம் யாவும்
 இவையரை தாக்கியுள்ளன!

★ அதிகாரத்தால் வெகுவிரைவில்
 உன் சரீரம் அழிகின்றது!
 ஆனால்,
 உன் ஆத்மா
 சரீரத்தை விட்டு
 யாகம் என்கின்ற
 இகாக்கியம் வர,
 தூய்மையும், யாஷ்திஸ்தமும்,
 யயாதிஷ்டமும் சேர
 உணர்வடைகின்றன!
 யுவை யுகத்தை மறக்கின்றன!
 அவை,
 ஞான, ஞானவ, ஞானஷ்டம்
 அடையவிடாமல் தடுப்பது
 சாம்ராஜ்யஷ்டவ மன்னன் போல்
 தடாயர்! இவ் தடாயர்
 திடாஸ்திரம் இவ் ஆதிக்கத்தில்
 இனி இல்லை!
 யுகத்தில் திடாஸ்திரமான
 நல்ல ஆத்மத்தை
 யகாஷ்டவ யுகர்த்தியத்தால்
 அழிய வைத்தான்!
 அவ்வழிவு பேராசையால்
 வரும் பிணி!
 யுயானியத்தால் –
 அவனிடும் சாபம்!
 சாபம் யாகத்திற்கு எட்டிட்டால்

யாவையையும் முனிவர்கள்
 திகழ்ந்து யுகிக்கின்றனர்!
 யியாயன, யுனயிவாயன உணர்!
 யுயாயம் கொள்!

★ உன் இசைதான் கேளாது!
 இன் இசை யுயாயம் கொள்!
 உன்னிடம் யுன்னிப்புவின
 யியாயம்தான் உண்டு!
 துள்ளிட்ட இவாயம்
 செயல்பட்டதும் உண்டா?
 யுவலைதான் கண்டேன்!
 யியாய நிலை இல்லாநீ
 எவை, யாவை என உணர்ந்திட்டாய்?
 உண்டு தின்று கழித்தாய்,
 யுவாயம் கொண்டிட்ட
 யவய்யறிவு யாவும் யாகம்தான்!
 யாகம் சொல்லும்
 கதையடா மனிதா!

★ இதை யுகித்தால்
 யாகத்தில் உனக்கு இடம் உண்டு!
 இல்லையானால்,
 குகைதான் உண்டு
 என திடமாக நம்பு!

★ நரம்பில்லா நாவ்
 எவை எவையோதான் கேட்க,
 உண்டிட்டால் போதுமா?

சற்றாவது யுகிக்க வேண்டாமா ?
 இன் இசை கேட்க
 உன் இசை கேட்பதும்
 எப்போது மனிதா ?

- ★ சுவை கேட்கும்
 உன் சாரீரம்
 எதற்கு உதவுதப்பா ?
 சேற்றுக்குள்தான் போகும்,
 சிறையில் தஞ்சம் !
 நீ சற்று யிற்று யுகித்தால்,
 யுவை யாவும் தான் கிடைக்கும் !
 எவை என்று யுகித்தால்,
 யாவும் உண்டு !
- ★ யாகம்தான் உனக்கு நட்டி !
 வேறு எவையடா கண்டாய் ?
 இவையில் இருந்து விடுபட்டால்
 எவ்விடம் செல்லும்
 உன் யான்ய ஆத்மா ?
 திகைப்புற்று கிடக்கின்ற ஆத்மா,
 திடன்பட்டு யுகிக்க
 எவை உணர்ந்தாய் ?
- ★ யுவை யாவும் இவையல்ல !
 எல்லாம் என் நாதம் !
 யான் சொல்ல,
 இவர் இவை எல்லாம்

சொல்லி விட்டார்,
உணர்ந்திட்டார் என
உணர் மனிதா!

★ சுவை உண்டாம்,
திறன் உண்டாம்,
ஆற்றும் யிவை
யுற்றும் உண்டாம்!
எண்ணற்ற பொருளுக்கு
எவை உண்டு ?
உண்கின்றதைப்போல்
சொல்கின்றதையும் சற்று கேள்!

★ மனிதா,
திறமையும், தர்மமும்
நிலைத்திட நினை!

★ பசுமை கொண்ட
கன்று எதை யுகிக்கின்றன ?
பசுமை கொண்ட
குழந்தை எதை செய்கின்றன ?
யின்யாசிசவம் எங்கே ?
உன் எண்ணம் சரியானாலும்,
உன் ஆத்மா எங்கே ?
பிணி ஏன் உனக்கு ?
சற்று யுகித்தால்
உண்மை கிடைக்கும்!
அப்படி, இப்படி என யுகிக்காதே!

- ★ திறன் எதற்கு வேண்டும் ?
நீதி என்கின்றது சரியோ ?
நியாயம் சரியோ ?
உன் ஆதித்துவம் சரியோ ?
எவைக்கும் தலை ஆட்டாதே !
- ★ நீங்க என யுகியீகன்ற
எண்ணம் ஆத்மா !
அது காற்று !
அக்காற்றுக்குள்
இவ் எவ்யாஷிசவ ஞானம் !
எப்படி யுன்னிக்கின்றாய் ?
- ★ சற்று அழகும், அறிவும்,
மலரின் மணமும் கொண்டீட்டது,
யுவையும், அவையும்
கொண்டீட்டதே எற்றாஷியம் !
நீ எவை கண்டாய் ?
மரம் சரி, மணம் எப்படி ?
மலர்களின் இசைங்கம் ஏராளம் !
எவ்ஞானம் கொண்டீட்ட மலர்
எதைக் கூறுகின்றன ?
அடே, மனிதா
எவை யுகிக்கின்றாய் ?
நீ உணரவே
நான் உன்னை
உணரச் செய்கின்றேன்
எக்கோணத்தில் எல்லாமோ !

நீ மலரைக் கண்டு யுகித்தால்
 எப்படியும் மணம் உண்டு!
 ஆனால்,
 உன் பார்வையின் பசுமை
 எவை யாவையோ ?
 எங்ஙனம் கொண்டாய் ?

★ உதவி என்பதை,
 கல்லிலும், முள்ளிலும்
 எவை எவைக்குள்ளும்
 சொல்லலாம், செய்யலாம்!
 உன் பசுமைக்கு
 எத்தகையான கற்கள்!
 கல்லிற்குள்,
 யுனாஷியம் கொண்ட கல்,
 இவையின் அழகு
 மணம் கொண்ட
 மலரினும் இனிதோ ?
 இனியதே! எப்படி ?
 கண்பார்வையுக்கிக் கல்,
 கல்லிற்குள் கொண்ட
 பிரகாசிப்பு எவ்வண்ணம் ?
 நீ உடைக்கும்
 கல்லிற்கும் கண் உண்டு!

★ மனிதா, உன் எண்ணம்
 யுகிப்பது எதுவப்பா ?
 யுன்னியதும், எண்ணியதும் சொல்லானால்,

எண்ணியதையும், யுன்னியதையும் கேட்டால்,
 உன் யுவாசிப்பு எப்படி இருக்கும் ?
 யினாஷ்யம், குணாஷ்யம், யுனாஷ்யம்
 இப்படி பலப்பல மண்டலம்,
 காண்டத்திற்குள்தான் மண்டலம் என்றால்,
 உன் நிலைதான் அங்ஙனம்!
 ஆனால், உன் யுள்யிற்ற
 எண்ணம் என்கின்ற
 சாரீரம் உள்யிற்றது!

★ பிரகாசிப்பு நட்சத்திரம்!
 இவ்நட்சத்திரத்தில்
 முழுமை கொண்டது
 யான்யானிய நட்சத்திரம்தான்!
 உன் இயால்யத்தை
 அவைகள் காண்கின்றன!
 அவைகளின் எய்யாஷ்யத்தை
 நீ கண்டாயே தவிர
 இயல்யம் காணும்
 அதன் முழுமையை
 நீ உணரவில்லை!

★ தான்யத்திற்குள் எவை ?
 தான்யத்தால் நீ
 கண்ட பலன் எவை ?
 உன் பார்வை, உன் சொல்,
 உன் இச்சை, உன் இசைவு!
 என் அசைவால்
 நீ கண்டது எவை ?

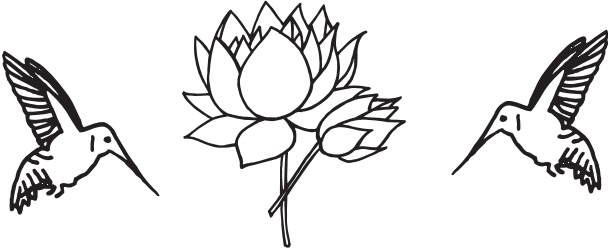
- ★ பூமி என்கின்றாய்!
 பூமிக்குள் பொருள்கள் ஏராளம்!
 நாங்கள் காண்கின்றோம் தினமும்,
 ஆனால் பூமிக்குள் கலகம் ஏன் ?
 பூமி இருக்கும்
 இடம்தான் நீசம்!
 நீசத்திற்குள் நீசம்!
 நிம்மதி என்பது
 உனக்குள் எவை ?
- ★ பூமி பார்க்கின்றன, உணர்கின்றன
 நீ எவ்வண்ணம்
 கொடுமை செய்தாலும்
 தாங்கிக் கொள்ளும் பூமி,
 திருப்பி உனக்கு கொடுமை
 செய்வதும் இல்லை!
 இதற்குள் –
 உன் கலகம் ஏன் மனிதா ?
 நீ நீசம் காண
 பூமி தேவையானால்
 நீ இளயம் கொள் !
- ★ உன் வாய் சுவைக்க
 யாயானம் தேவை என்றால்
 யாயாஷ்யம் பிரகாசிப்பு!
 காற்று, மழை இவைக்குள்தான்
 இயன்யவ இன்பம்
 காணும் யாவும் வித்துக்களே !

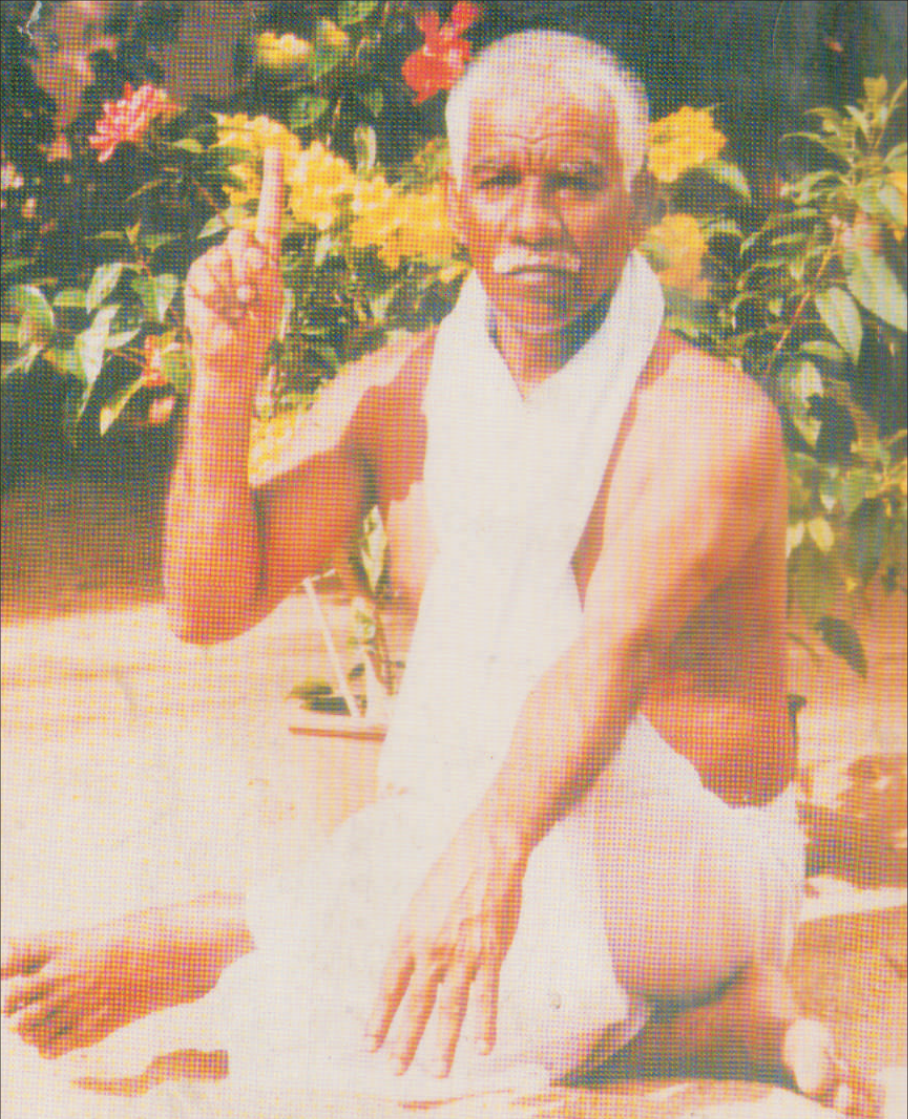
வித்துக்கள் நீ என்றால்
எவ்வண்ணம் யுகிக்கின்றாய் மனிதா ?
இன்யத்தால் தான்யம்!
இல்யத்தால் எவை உணர்ந்தாய் ?
எங்ஙனமும் இன்யம்
எனப்பட்ட எண்ணம் யுகி!

★ நன்மை என்னும் எண்ணம்
உன்னிடம் வளர்ந்தால்,
யுகத்தைவிட்டு விடுபடும்,
உன் யாயாத்மா
யாயாஷ்யம் வந்து
111ல் எவையிலும்
இன்யம் கொள்ள யுகி!

★ அவ்யவ யாக சரீரம்
தெரிந்து கொள்வது,
இதுதான் நமக்குக்
கிடைத்த கதி என
அவ் சரீரத்திற்கு தெரியும்!
அதிகாரம் கொண்ட சரீரம்,
அவைக்கு விழுங்கத் தெரியும்!
நித்திரையில்,
இன்பம், துன்பம்போல் வந்தாலும்,
அவ் சரீரம் திருடு என்றால்,
யாஷ்யாஷம் உனக்கு
இன்யம் கொண்டு,
இணைஸ்துவம் செய்து,

உதவி என்று உதவினாலும்,
 ஆகாயத்தை பார்த்தும்
 பாராது போல் உன் சரீரம்
 இணைஸ்துவம் கொண்டது!
 ஆனால், ஆத்மா
 யயாஷ்யத்தைக் கொண்டது!
 இயல்யம் கொள்வது
 சரீரம் அல்ல!
 ஆத்மா, யயாத்மா, யாயாத்மா
 இப்படி பல இன்யம்
 யாகாத்துவத்தில் கொள்ள,
 இன்யம், இளக்கம் கொள் மனிதா!
 இவாயினியம் கொள்!
 நன்மை என்பது
 அங்ஙனம்தான் என்பதை
 முழுமையாக, திடமையாக நம்பு!

சத்யம் சாந்தி பிரணம்
சாந்தி சத்யம் பிரணம்
வசி வசியந்தம் வசியந்தஹா

